

SEJM
RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ
VII kadencja
Prezes Rady Ministrów
RM 10-14-12

Druk nr 206
Warszawa, 22 lutego 2012 r.

Pani
Ewa Kopacz
Marszałek Sejmu
Rzeczypospolitej Polskiej

Szanowna Pani Marszałek

Na podstawie art. 118 ust. 1 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej z dnia 2 kwietnia 1997 r. przedstawiam Sejmowi Rzeczypospolitej Polskiej projekt ustawy

**- o zmianie ustawy o cudzoziemcach
oraz ustawy o promocji zatrudnienia
i instytucjach rynku pracy z projektem aktu
wykonawczego.**

Projekt ustawy ma na celu wykonanie prawa Unii Europejskiej.

W załączeniu przedstawiam także opinię dotyczącą zgodności proponowanych regulacji z prawem Unii Europejskiej.

Jednocześnie uprzejmie informuję, że do prezentowania stanowiska Rządu w tej sprawie w toku prac parlamentarnych został upoważniony Minister Spraw Wewnętrznych.

Z poważaniem

(-) Donald Tusk

U S T A W A

z dnia

o zmianie ustawy o cudzoziemcach oraz ustawy o promocji zatrudnienia
i instytucjach rynku pracy¹⁾

Art. 1. W ustawie z dnia 13 czerwca 2003 r. o cudzoziemcach
(Dz. U. z 2011 r. Nr 264, poz. 1573) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 4 w pkt 13 kropkę zastępuje się średnikiem i dodaje się
pkt 14 – 17 w brzmieniu:

„14) doświadczenie zawodowe – doświadczenie uzyskane
w trakcie zatrudnienia, wykonywania innej pracy
zarobkowej lub prowadzenia działalności gospodarczej
w danym zawodzie;

15) kwalifikacje uzyskane w ramach kształcenia na poziomie
studiów wyższych – ukończenie z wynikiem pozytywnym,
poświadczone dyplomem, świadectwem lub innym
dokumentem wydanym przez właściwy organ programu
studiów wyższych, czyli cyklu zajęć prowadzonych przez
instytucję edukacyjną uznaną za instytucję szkolnictwa
wyższego przez państwo, w którym ma ona siedzibę, pod
warunkiem że czas trwania studiów niezbędny do ich
uzyskania wynosi co najmniej 3 lata;

16) wykonywanie pracy w zawodzie wymagającym wysokich
kwalifikacji – świadczenie pracy, w ramach zatrudnienia,
przez cudzoziemca posiadającego kompetencje
potwierdzone wyższymi kwalifikacjami zawodowymi,
który, niezależnie od zachodzącego między stronami

stosunku prawnego, wykonuje pracę na rzecz lub pod kierownictwem innej osoby za wynagrodzeniem;

17) wyższe kwalifikacje zawodowe – kwalifikacje uzyskane w ramach kształcenia na poziomie studiów wyższych albo co najmniej pięcioletnie doświadczenie zawodowe na poziomie porównywalnym do kwalifikacji uzyskanych w ramach kształcenia na poziomie studiów wyższych, niezbędne do wykonywania pracy określonej w umowie o pracę lub w ofercie pracy.”;

2) w art. 10 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Organy prowadzące postępowania w sprawach o wydanie lub przedłużenie wizy, udzielenie zezwolenia na zamieszkanie na czas oznaczony, zezwolenia na osiedlenie się lub zezwolenia na pobyt rezydenta długoterminowego Unii Europejskiej, zwanego dalej „zezwoleniem na pobyt rezydenta długoterminowego UE”, oraz o wydalenie z terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, pouczają cudzoziemca w języku dla niego zrozumiałym o zasadach i trybie postępowania oraz o przysługujących mu prawach i ciężących na nim obowiązkach.”;

3) użyty w art. 16 w ust. 1 w pkt 2, w art. 26 w ust. 1 w pkt 17, w art. 53 w ust. 1 w pkt 13, w art. 54 w pkt 2, w art. 56 w ust. 2 w pkt 1, w art. 57 w ust. 3 w pkt 1, w art. 59, w tytule rozdziału 5, w art. 64 w ust. 6, w art. 65 w ust. 1 i w ust. 7, w art. 67, w art. 69 w ust. 1 we wprowadzeniu do wyliczenia oraz w ust. 1 w pkt 1 i w pkt 5, w ust. 2, w ust. 3 i w ust. 4, w art. 70, w art. 71 w ust. 1, w ust. 4 oraz w ust. 5 w pkt 2 i w pkt 3, w art. 71a, w art. 71b w ust. 1, w ust. 2, w ust. 3, w ust. 6a, w ust. 7, w ust. 8, w ust. 9 i w ust. 10, w art. 71c w ust. 1, w art. 71d w pkt 1, w pkt 2 i w pkt 3 oraz w części wspólnej, w art. 72 w ust. 1 w pkt 3 i w ust. 3 w pkt 3, w art. 73 w ust. 1, w art. 74 w ust. 6, w art. 75 w ust. 1, w art. 77 w pkt 4, w art. 80 w ust. 1 w pkt 1 i w pkt 2

oraz w ust. 3, w art. 81 w ust. 1, w art. 88 w ust. 2, w art. 89 w ust. 1 w pkt 2, w art. 96 w ust. 2 w pkt 2, w art. 97 w ust. 2 w pkt 1, w art. 100l w ust. 1 i w ust. 2, w art. 100n w ust. 1 w pkt 2 i w pkt 5, w art. 100u w pkt 2, w art. 101 w ust. 3 w pkt 2, w art. 102 w ust. 1 w pkt 1 i w pkt 2, w art. 124 w ust. 1 w pkt 1 w lit. j, w art. 126 w ust. 1 w pkt 1 w lit. d, w art. 128 w ust. 1 w pkt 1, w ust. 1a w pkt 1 i w pkt 2 oraz w ust. 3 w pkt 3 i w pkt 4, w art. 148 w ust. 1 w pkt 7 w lit. c wyraz „WE” zastępuje się wyrazem „UE”;

- 4) w art. 54 w pkt 5 kropkę zastępuje się średnikiem i dodaje się pkt 6 w brzmieniu:

„6) na podstawie zezwolenia na zamieszkanie na czas oznaczony w celu wykonywania pracy w zawodzie wymagającym wysokich kwalifikacji, wydanego na okres pobytu nie krótszy niż rok.”;

- 5) po rozdziale 4 dodaje się rozdział 4a w brzmieniu:

„Rozdział 4a

Zezwolenie na zamieszkanie na czas oznaczony w celu wykonywania pracy w zawodzie wymagającym wysokich kwalifikacji

Art. 63a. 1. Zezwolenia na zamieszkanie na czas oznaczony w celu wykonywania pracy w zawodzie wymagającym wysokich kwalifikacji, udziela się cudzoziemcowi, który zamierza na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej wykonywać pracę w zawodzie wymagającym wysokich kwalifikacji przez okres dłuższy niż 3 miesiące, jeżeli:

- 1) cudzoziemiec posiada:

- a) umowę o pracę lub wiążącą ofertę pracy w zawodzie wymagającym wysokich kwalifikacji na okres przynajmniej 1 roku,

- b) dokumenty potwierdzające spełnienie wymagań kwalifikacyjnych i innych warunków w przypadku zamiaru wykonywania pracy w zawodzie regulowanym, w rozumieniu art. 2 pkt 1 ustawy z dnia 18 marca 2008 r. o zasadach uznawania kwalifikacji zawodowych nabytych w państwach członkowskich Unii Europejskiej (Dz. U. Nr 63, poz. 394),
 - c) dokumenty potwierdzające posiadanie wyższych kwalifikacji zawodowych,
 - d) ubezpieczenie zdrowotne w rozumieniu ustawy z dnia 27 sierpnia 2004 r. o świadczeniach opieki zdrowotnej finansowanych ze środków publicznych lub potwierdzenie pokrycia przez ubezpieczyciela kosztów leczenia na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej,
 - e) dokumenty potwierdzające, że roczne wynagrodzenie brutto, wynikające z miesięcznego lub rocznego wynagrodzenia podanego w umowie o pracę lub w wiążącej ofercie pracy, nie będzie niższe niż minimalne wynagrodzenie określone w przepisach wydanych na podstawie art. 63o,
 - f) zgodę właściwego organu na zajmowanie określonego stanowiska, wykonywanie zawodu lub prowadzenie innej działalności, gdy obowiązek jej uzyskania wynika z przepisów odrębnych;
- 2) podmiot powierzający cudzoziemcowi wykonywanie pracy w zawodzie wymagającym

wysokich kwalifikacji nie ma możliwości zaspokojenia potrzeb kadrowych na rynku lokalnym.

2. Zezwolenia, o którym mowa w ust. 1, udziela się również cudzoziemcowi, który zamieszkiwał przez okres 18 miesięcy w innym państwie członkowskim Unii Europejskiej na podstawie dokumentu opatrzonego napisem „Niebieska Karta UE”, zamierza na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej wykonywać pracę w zawodzie wymagającym wysokich kwalifikacji przez okres dłuższy niż 3 miesiące i spełnia warunki określone w ust. 1.

Art. 63b. 1. Ustalenie, czy podmiot powierzający cudzoziemcowi wykonywanie pracy nie ma możliwości zaspokojenia potrzeb kadrowych na rynku lokalnym, następuje na podstawie informacji starosty właściwego ze względu na główne miejsce wykonywania pracy przez cudzoziemca, o której mowa w art. 88c ust. 1 pkt 2 ustawy z dnia 20 kwietnia 2004 r. o promocji zatrudnienia i instytucjach rynku pracy.

2. Informację, o której mowa w art. 88c ust. 1 pkt 2 ustawy z dnia 20 kwietnia 2004 r. o promocji zatrudnienia i instytucjach rynku pracy, cudzoziemiec dołącza do wniosku o zezwolenie na zamieszkanie na czas oznaczony, o którym mowa w art. 63a.
3. O udzielenie informacji, o której mowa w ust. 2, występuje podmiot powierzający cudzoziemcowi wykonywanie pracy.

Art. 63c. Zezwolenia na zamieszkanie na czas oznaczony, o którym mowa w art. 63a, udziela się na okres dłuższy o 3 miesiące od okresu wykonywania pracy, jednak nie dłuższy niż 2 lata.

Art. 63d. Przepisu art. 63a ust. 1 pkt 2 nie stosuje się, gdy:

- 1) zawód, w którym cudzoziemiec wykonuje pracę lub rodzaj pracy, która jest mu powierzona, znajduje się w wykazie zawodów i rodzajów pracy, w stosunku do których informacja starosty właściwego ze względu na główne miejsce wykonywania pracy przez cudzoziemca, o której mowa w art. 88c ust. 1 pkt 2 ustawy z dnia 20 kwietnia 2004 r. o promocji zatrudnienia i instytucjach rynku pracy, nie jest wymagana z uwagi na sytuację na lokalnym rynku pracy, w szczególności przy uwzględnieniu liczby zarejestrowanych bezrobotnych i poszukujących pracy w poszczególnych zawodach w stosunku do liczby ofert zgłoszonych do powiatowych urzędów pracy;
- 2) cudzoziemiec posiadał zezwolenie na pracę u tego samego podmiotu powierzającego mu wykonywanie pracy na tym samym stanowisku lub cudzoziemiec ubiega się o kolejne zezwolenie na zamieszkanie na czas oznaczony, o którym mowa w art. 63a, u tego samego podmiotu i na tym samym stanowisku;
- 3) cudzoziemiec był już legalnie zatrudniony na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej przez okres 2 lat na podstawie zezwolenia na zamieszkanie na czas oznaczony, o którym mowa w art. 63a;

4) brak takiej konieczności wynika z odrębnych przepisów.

Art. 63e. Uzyskanie zezwolenia na zamieszkanie na czas oznaczony, o którym mowa w art. 63a, nie zwalnia z określonych odrębnymi przepisami wymogów, od spełnienia których uzależnione jest wykonywanie zawodów regulowanych lub działalności zawodowej.

Art. 63f. Wniosek cudzoziemca o udzielenie zezwolenia na zamieszkanie na czas oznaczony, o którym mowa w art. 63a, pozostawia się bez rozpoznania, gdy:

- 1) cudzoziemcowi udzielono zgody na pobyt tolerowany, azylu lub korzysta z ochrony uzupełniającej, ochrony czasowej, lub nadano mu status uchodźcy w Rzeczypospolitej Polskiej;
- 2) cudzoziemiec ubiega się o nadanie statusu uchodźcy lub o udzielenie azylu;
- 3) cudzoziemcowi udzielono zezwolenia na osiedlenie się lub zezwolenia na pobyt rezydenta długoterminowego UE;
- 4) cudzoziemiec przebywa na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej na podstawie wizy Schengen wydanej w celu, o którym mowa w art. 26 ust. 1 pkt 26, upoważniającej tylko do wjazdu na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej;
- 5) cudzoziemiec przebywa na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej na podstawie zezwolenia na zamieszkanie na czas oznaczony, o którym mowa w art. 53a ust. 2;
- 6) cudzoziemiec przebywa na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej po wydaniu decyzji zawierającej orzeczenie o wydaleniu lub

o zobowiązaniu do opuszczenia tego terytorium i nie upłynął jeszcze termin dobrowolnego opuszczenia przez cudzoziemca terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, także w przypadku przedłużenia tego terminu;

- 7) cudzoziemiec został zatrzymany, umieszczony w strzeżonym ośrodku lub w areszcie w celu wydalenia, lub został zastosowany w stosunku do niego środek zapobiegawczy w postaci zakazu opuszczania kraju, lub gdy cudzoziemca pozbawiono wolności wskutek wykonania orzeczeń sądowych;
- 8) cudzoziemiec ubiega się o zezwolenie na zamieszkanie na czas oznaczony, o którym mowa w art. 53 ust. 1 pkt 17 lub 18, lub posiada takie zezwolenie;
- 9) cudzoziemiec jest pracownikiem przedsiębiorstwa prowadzącego działalność gospodarczą w państwie członkowskim Unii Europejskiej i jest czasowo oddelegowany przez pracodawcę, w celu świadczenia usług na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej;
- 10) cudzoziemiec jest pracownikiem sezonowym;
- 11) cudzoziemiec wjechał na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej na podstawie zobowiązań określonych w umowie międzynarodowej, dotyczącej ułatwienia wjazdu i czasowego pobytu niektórych kategorii osób fizycznych zajmujących się wymianą handlową lub inwestycjami.

Art. 63g. 1. Cudzoziemcowi odmawia się udzielenia zezwolenia na zamieszkanie na czas oznaczony, o którym mowa w art. 63a, gdy:

- 1) nie spełnia warunków do udzielenia tego zezwolenia określonych w art. 63a ust. 1;
- 2) jego dane znajdują się w Systemie Informacyjnym Schengen do celów odmowy wjazdu;
- 3) wymagają tego względy obronności lub bezpieczeństwa państwa albo ochrony bezpieczeństwa i porządku publicznego lub interes Rzeczypospolitej Polskiej;
- 4) w postępowaniu o udzielenie zezwolenia na zamieszkanie na czas oznaczony:
 - a) złożył wniosek lub dołączył do niego dokumenty zawierające nieprawdziwe dane osobowe lub fałszywe informacje,
 - b) zeznał nieprawdę lub zataił prawdę albo, w celu użycia za autentyczny, podrobił lub przerobił dokument bądź takiego dokumentu jako autentycznego używał;
- 5) przebywa na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej nielegalnie;
- 6) jego dane znajdują się w wykazie cudzoziemców, których pobyt jest na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej niepożądany;
- 7) podmiot powierzający wykonywanie pracy cudzoziemcowi:
 - a) został prawomocnie ukarany za wykroczenie, o którym mowa w art. 120

ust. 1 ustawy z dnia 20 kwietnia 2004 r. o promocji zatrudnienia i instytucjach rynku pracy, i w ciągu dwóch lat od skazania został ponownie ukarany za podobne wykroczenie,

b) został prawomocnie ukarany za wykroczenia, o których mowa w art. 120 ust. 3 – 5 ustawy z dnia 20 kwietnia 2004 r. o promocji zatrudnienia i instytucjach rynku pracy.

2. Wojewoda odmawia udzielenia kolejnego zezwolenia na zamieszkanie na czas oznaczony, o którym mowa w art. 63a, jeżeli nie otrzymał powiadomienia, o którym mowa w art. 63j lub w art. 63k, chyba że cudzoziemiec wykazał, że powiadomienie to nie zostało doręczone z powodów niezależnych od jego woli.

3. Do czynności mających na celu ustalenie okoliczności, o których mowa w ust. 1 pkt 4, nie stosuje się przepisu art. 79 Kodeksu postępowania administracyjnego.

Art. 63h. 1. Cudzoziemcowi cofa się zezwolenie na zamieszkanie na czas oznaczony, o którym mowa w art. 63a, gdy:

1) ustały przyczyny, dla których zezwolenie na zamieszkanie na czas oznaczony zostało wydane;

2) przestał spełniać warunki do udzielenia posiadanego zezwolenia określone w art. 63a ust. 1;

- 3) wystąpiła przynajmniej jedna z okoliczności, o których mowa w art. 63g ust. 1 pkt 3, 4, 6 lub 7;
 - 4) bez zmiany zezwolenia zmienił podmiot powierzający mu wykonywanie pracy, stanowisko, wynagrodzenie lub inne warunki zatrudnienia, określone w zezwoleniu.
2. Przepisu ust. 1 pkt 1 nie stosuje się, jeżeli okres pozostawania cudzoziemca bez pracy nie przekroczył 3 miesięcy w okresie ważności zezwolenia oraz wystąpił nie więcej niż jeden raz w okresie ważności zezwolenia i cudzoziemiec wykaże, że dopełnił obowiązku powiadomienia, o którym mowa w art. 63j, lub że powiadomienie to nie zostało doręczone wojewodzie z powodów niezależnych od jego woli.
 3. Przepisu ust. 1 pkt 2 nie stosuje się, jeżeli brak wystarczających środków finansowych na pokrycie kosztów utrzymania cudzoziemca i członków rodziny pozostających na jego utrzymaniu dotyczy okresu dozwolonego braku zatrudnienia.

Art. 63i. Cudzoziemiec, o którym mowa w art. 63a ust. 2, nie później niż w terminie 1 miesiąca od przybycia na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, występuje do wojewody z wnioskiem o udzielenie zezwolenia na zamieszkanie na czas oznaczony, o którym mowa w art. 63a.

Art. 63j. Cudzoziemiec przebywający na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej na podstawie zezwolenia na zamieszkanie na czas oznaczony, o którym mowa w art. 63a, w ciągu 7 dni powiadamia o utracie pracy

wojewodę właściwego ze względu na miejsce jego aktualnego pobytu.

Art. 63k. Cudzoziemiec przebywający na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej na podstawie zezwolenia na zamieszkanie na czas oznaczony, o którym mowa w art. 63a, przez okres dłuższy niż dwa lata jest obowiązany powiadomić wojewodę właściwego ze względu na miejsce aktualnego pobytu o zmianie stanowiska, wynagrodzenia lub innych warunków zatrudnienia, określonych w zezwoleniu.

Art. 63l. 1. W okresie pierwszych dwóch lat pobytu na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej na podstawie zezwolenia na zamieszkanie na czas oznaczony, o którym mowa w art. 63a, cudzoziemiec nie może rozpocząć wykonywania pracy u innego podmiotu niż określony w zezwoleniu lub zmienić stanowiska, wynagrodzenia lub innych warunków zatrudnienia, określonych w zezwoleniu, bez zmiany zezwolenia.

2. Zmiana zezwolenia na zamieszkanie na czas oznaczony, o którym mowa w art. 63a, nie jest wymagana w razie zmiany nazwy lub formy prawnej podmiotu powierzającego cudzoziemcowi wykonywanie pracy, a także przejścia zakładu pracy lub jego części na inny podmiot.

3. Zezwolenie na zamieszkanie na czas oznaczony, o którym mowa w art. 63a, nie może być zmienione, jeżeli:

1) okres pozostawania bez pracy cudzoziemca przekracza 3 miesiące począwszy od dnia utraty pracy do dnia złożenia wniosku o zmianę zezwolenia w związku ze zmianą

podmiotu powierzającego cudzoziemcowi wykonywanie pracy;

- 2) cudzoziemiec nie powiadomił wojewody o utracie pracy;
- 3) cudzoziemiec przestał spełniać warunki do udzielenia zezwolenia, określone w art. 63a ust. 1.

Art. 63m. W decyzji o udzieleniu zezwolenia na zamieszkanie na czas oznaczony, o którym mowa w art. 63a, określa się poza okresem ważności zezwolenia:

- 1) podmiot, u którego cudzoziemiec ma wykonywać pracę;
- 2) stanowisko, na jakim cudzoziemiec ma być zatrudniony;
- 3) wynagrodzenie;
- 4) inne warunki zatrudnienia cudzoziemca.

Art. 63n. Wojewoda przekazuje Szefowi Urzędu do Spraw Cudzoziemców odpis decyzji o:

- 1) wydaniu, odmowie udzielenia i cofnięciu zezwolenia na zamieszkanie na czas oznaczony, o którym mowa w art. 63a, cudzoziemcowi, który zamieszkiwał przez okres 18 miesięcy w innym państwie członkowskim Unii Europejskiej na podstawie dokumentu opatrzonego napisem „Niebieska Karta UE”;
- 2) udzieleniu zezwolenia na pobyt rezydenta długoterminowego UE posiadaczowi zezwolenia na zamieszkanie na czas oznaczony, o którym mowa w art. 63a.

Art. 63o. Minister właściwy do spraw wewnętrznych w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw pracy określi, w drodze rozporządzenia, wysokość minimalnego wynagrodzenia wymaganego od cudzoziemców ubiegających się o udzielenie zezwolenia na zamieszkanie na czas oznaczony, o którym mowa w art. 63a, w taki sposób, aby wysokość tego wynagrodzenia:

- 1) nie była niższa niż równowartość 120 % średniego rocznego wynagrodzenia brutto w Rzeczypospolitej Polskiej obliczanego na podstawie komunikatów Prezesa Głównego Urzędu Statystycznego ogłaszanych w danym roku na podstawie art. 20 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (Dz. U. z 2009 r. Nr 153, poz. 1227, z późn. zm.²⁾) – w przypadku zatrudniania cudzoziemców w zawodach, w których istnieje szczególne zapotrzebowanie na pracowników i które należą do pierwszej lub drugiej grupy wielkiej zawodów w rozumieniu przepisów wydanych na podstawie art. 36 ust. 8 ustawy z dnia 20 kwietnia 2004 r. o promocji zatrudnienia i instytucjach rynku pracy;
- 2) nie była niższa niż równowartość 150 % średniego rocznego wynagrodzenia brutto w Rzeczypospolitej Polskiej obliczanego na podstawie komunikatów Prezesa Głównego Urzędu Statystycznego ogłaszanych w danym roku na podstawie art. 20 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych – w przypadku zatrudniania

cudzoziemców w innych zawodach niż określone w pkt 1.

Art. 63p. Minister właściwy do spraw wewnętrznych przekazuje każdego roku Komisji Europejskiej wykaz zawodów, przy wykonywaniu których, wysokość wynagrodzenia nie może być niższa niż 120 % średniego rocznego wynagrodzenia brutto w Rzeczypospolitej Polskiej.

Art. 63r. Do zezwolenia na zamieszkanie na czas oznaczony, o którym mowa w art. 63a, stosuje się przepisy art. 59, art. 60 ust. 1, 4, 4a, 5 i 6, art. 61 ust. 1, 2a – 4, art. 62 ust. 1 – 7, 8, 8a i ust. 9 pkt 2 i 3 oraz art. 63 ust. 1.”;

6) w art. 65 po ust. 6 dodaje się ust. 6a i 6b w brzmieniu:

„6a. Do 5-letniego okresu pobytu na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, o którym mowa w ust. 1, zalicza się łączny okres legalnego pobytu na terytorium Unii Europejskiej, jeżeli cudzoziemiec przebywał na tym terytorium na podstawie dokumentu opatrzonego napisem „Niebieska Karta UE” nieprzerwanie przez co najmniej 5 lat, w tym na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej – przez co najmniej 2 lata bezpośrednio przed złożeniem wniosku o udzielenie zezwolenia na pobyt rezydenta długoterminowego UE na podstawie zezwolenia na zamieszkanie na czas oznaczony, o którym mowa w art. 63a.

6b. Pobyt cudzoziemca na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, stanowiący podstawę do udzielenia mu zezwolenia na pobyt rezydenta długoterminowego UE, jest nieprzerwany, jeżeli żadna z przerw w nim nie była dłuższa niż 12 miesięcy i nie przekroczyła łącznie 18 miesięcy

w okresie legalnego pobytu na terytorium Unii Europejskiej, o którym mowa w ust. 6a.”;

7) w art. 76 w ust. 1 w pkt 8 kropkę zastępuje się średnikiem i dodaje się pkt 9 i 10 w brzmieniu:

„9) adnotację „Niebieska Karta UE” w przypadku zezwolenia na zamieszkanie na czas oznaczony udzielonego na podstawie art. 63a;

10) adnotację „uprzednio posiadacz Niebieskiej Karty UE” w przypadku zezwolenia rezydenta długoterminowego UE udzielonego cudzoziemcowi, który posiadał zezwolenie na zamieszkanie na czas oznaczony, o którym mowa w art. 63a.”;

8) w art. 89 w ust. 1 w pkt 3 kropkę zastępuje się średnikiem i dodaje się pkt 4 w brzmieniu:

„4) cudzoziemiec posiada ważne zezwolenie pobytowe lub inne zezwolenie uprawniające do pobytu, wydane przez inne państwo obszaru Schengen i jego dalszy pobyt nie stanowi zagrożenia dla obronności lub bezpieczeństwa państwa lub bezpieczeństwa i porządku publicznego, chyba że nie udał się niezwłocznie na terytorium tego państwa obszaru Schengen po pouczeniu go o tym obowiązku przez organ właściwy do wydania decyzji o wydaleniu.”;

9) w art. 90:

a) w ust. 1:

– pkt 1 otrzymuje brzmienie:

„1) określa się termin dobrowolnego opuszczenia przez cudzoziemca terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, który wynosi od 7 do 30 dni, z wyłączeniem przypadków, w których decyzja podlega przymusowemu wykonaniu na podstawie art. 95;”;

– po pkt 3 kropkę zastępuje się średnikiem i dodaje się pkt 4 w brzmieniu:

„4) orzeka się o zakazie ponownego wjazdu na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej lub na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej i państw obszaru Schengen, i określa okres tego zakazu.”,

b) po ust. 1 dodaje się ust. 1a i 1b w brzmieniu:

„1a. Termin, o którym mowa w ust. 1 pkt 1, może być przedłużony jednorazowo do jednego roku, jeżeli przepisy polskiego prawa wymagają od cudzoziemca osobistego stawiennictwa przed polskim organem władzy publicznej lub obecności cudzoziemca na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej wymaga jego wyjątkowa sytuacja osobista lub interes Rzeczypospolitej Polskiej.

1b. Przedłużenie terminu, o którym mowa w ust. 1 pkt 1, może nastąpić, na wniosek cudzoziemca, w drodze decyzji, także po wydaniu decyzji o wydaleniu.”;

10) po art. 93 dodaje się art. 93a w brzmieniu:

„Art. 93a. 1. Organ prowadzący postępowanie w sprawie wydania decyzji o wydaleniu zapewnia cudzoziemcowi, który nie włada w wystarczającym stopniu językiem polskim, możliwość korzystania z pomocy tłumacza.

2. Organ, który wydał decyzję o wydaleniu, na wniosek cudzoziemca, dokonuje, w języku zrozumiałym dla cudzoziemca, ustnego lub pisemnego tłumaczenia tej decyzji, a w szczególności pouczenia dotyczącego prawa do odwołania.”;

11) w art. 97:

a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. W przypadkach, o których mowa w art. 88 ust. 1 pkt 1 – 3, 6, 11 i 12, cudzoziemiec może być zobowiązany do opuszczenia terytorium Rzeczypospolitej Polskiej w terminie od 7 do 30 dni, gdy z okoliczności sprawy wynika, że dobrowolnie wykona ten obowiązek.”,

b) po ust. 1 dodaje się ust. 1a w brzmieniu:

„1a. Do decyzji o zobowiązaniu cudzoziemca do opuszczenia terytorium Rzeczypospolitej Polskiej stosuje się przepisy art. 90 ust. 1a i 1b.”,

c) w ust. 2 w pkt 3 kropkę zastępuje się średnikiem i dodaje się pkt 4 w brzmieniu:

„4) jeżeli cudzoziemiec posiada ważne zezwolenie pobytowe lub inne zezwolenie uprawniające do pobytu, wydane przez inne państwo obszaru Schengen i jego dalszy pobyt nie stanowi zagrożenia dla obronności lub bezpieczeństwa państwa lub bezpieczeństwa i porządku publicznego, chyba że cudzoziemiec nie udał się niezwłocznie na terytorium tego państwa obszaru Schengen, po pouczeniu go o tym obowiązku przez organ właściwy do wydania tej decyzji.”,

d) po ust. 2 dodaje się ust. 2a w brzmieniu:

„2a. W decyzji o zobowiązaniu cudzoziemca do opuszczenia terytorium Rzeczypospolitej Polskiej orzeka się o zakazie ponownego wjazdu na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej lub na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej i państw obszaru Schengen, i określa okres tego zakazu.”,

e) uchyla się ust. 3;

12) po art. 97 dodaje się art. 97a w brzmieniu:

„Art. 97a. Do postępowania w sprawie zobowiązania cudzoziemca do opuszczenia terytorium Rzeczypospolitej Polskiej stosuje się przepisy art. 93a.”;

13) po art. 98 dodaje się art. 98a i 98b w brzmieniu:

„Art. 98a. Organ, który wydał decyzję zawierającą orzeczenie o zakazie ponownego wjazdu na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej lub na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej i państw obszaru Schengen, na wniosek cudzoziemca, może, w drodze decyzji, cofnąć ten zakaz, w przypadku gdy cudzoziemiec wykáže, że:

- 1) wykonał postanowienia decyzji o wydaleniu, decyzji o zobowiązaniu do opuszczenia terytorium Rzeczypospolitej Polskiej lub innej decyzji, w której został orzeczony zakaz ponownego wjazdu na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej lub na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej i państw obszaru Schengen;
- 2) ponowny wjazd na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej lub na terytorium państw obszaru Schengen ma nastąpić ze względu na uzasadnione przypadki, zwłaszcza ze względów humanitarnych.

Art. 98b. Organ, który wydał decyzję zawierającą orzeczenie o zakazie ponownego wjazdu na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej lub na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej i państw obszaru Schengen, odmawia cofnięcia zakazu ponownego wjazdu na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej lub na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej i państw obszaru Schengen, w przypadku gdy:

- 1) wjazd lub pobyt cudzoziemca stanowiłby zagrożenie dla obronności lub bezpieczeństwa państwa albo bezpieczeństwa i porządku publicznego albo naruszałby interes Rzeczypospolitej Polskiej;
- 2) cudzoziemiec nie uiścił kosztów wydalenia, które był obowiązany ponieść.”;

14) po art. 99a dodaje się art. 99b w brzmieniu:

„Art. 99b. Zakaz ponownego wjazdu na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej lub na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej i państw obszaru Schengen, o którym mowa w art. 90 ust. 1 pkt 4 i art. 97 ust. 2a, określa się na następujące okresy:

- 1) od 6 miesięcy do 3 lat – w przypadkach, o których mowa w art. 88 ust. 1 pkt 1, 1a, 3, 6, 11 lub 12;
- 2) od 1 roku do 3 lat – w przypadkach, o których mowa w art. 88 ust. 1 pkt 2 lub 8;
- 3) od 3 lat do 5 lat – w przypadkach, o których mowa w art. 88 ust. 1 pkt 4, 4a, 7, 9 lub 10;
- 4) 5 lat – w przypadkach, o których mowa w art. 88 ust. 1 pkt 5.”;

15) w art. 102:

a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Cudzoziemca umieszcza się w strzeżonym ośrodku, jeżeli:

- 1) istnieje ryzyko ucieczki cudzoziemca, wobec którego prowadzone jest postępowanie w sprawie o wydalenie;

- 2) wydano mu decyzję zawierającą orzeczenie o wydaleniu bez orzekania o terminie opuszczenia terytorium Rzeczypospolitej Polskiej;
- 3) nie opuścił terytorium Rzeczypospolitej Polskiej w terminie określonym w decyzji zawierającej orzeczenie o wydaleniu;
- 4) przekroczył lub usiłował przekroczyć granicę nielegalnie.”,

b) po ust. 1 dodaje się ust. 1a w brzmieniu:

„1a. Ryzyko ucieczki, o którym mowa w ust. 1 pkt 1, występuje w szczególności, w przypadku gdy cudzoziemiec:

- 1) deklaruje brak woli podporządkowania się obowiązkom wynikającym z decyzji zawierającej orzeczenie o wydaleniu;
- 2) nie dysponuje dokumentami poświadczającymi jego tożsamość, po uprzednim nielegalnym przekroczeniu granicy;
- 3) wjechał i przebywa na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej w czasie obowiązywania zakazu ponownego wjazdu na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej lub na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej i państw obszaru Schengen.”;

16) w art. 117 po ust. 3 dodaje się ust. 3a w brzmieniu:

„3a. Małoletni przebywający w strzeżonym ośrodku może uczestniczyć, w czasie i miejscu określonych przez kierownika ośrodka lub funkcjonariusza odpowiadającego za jego funkcjonowanie, w zajęciach edukacyjnych, w szczególności w zajęciach dydaktyczno-wychowawczych i rekreacyjno-sportowych. Program zajęć powinien być

dostosowany do wieku małoletniego i długości jego pobytu na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej.”;

17) w art. 128:

a) w ust. 1:

– pkt 1 otrzymuje brzmienie:

„1) została wydana decyzja zawierająca orzeczenie o zakazie ponownego wjazdu na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej lub na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej i państw obszaru Schengen;”,

– uchyla się pkt 2,

b) w ust. 1a po pkt 2 kropkę zastępuje się średnikiem i dodaje się pkt 3 w brzmieniu:

„3) przebywającego na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej na podstawie zezwolenia na zamieszkanie na czas oznaczony udzielonego na podstawie art. 53 ust. 1 pkt 15 lub art. 53a ust. 2 pkt 4, chyba że jego pobyt na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej stanowi zagrożenie dla obronności lub bezpieczeństwa państwa albo bezpieczeństwa i porządku publicznego.”,

c) ust. 1b otrzymuje brzmienie:

„1b. Jeżeli decyzji, o której mowa w ust. 1 pkt 1, nadano rygor natychmiastowej wykonalności, dane cudzoziemca można umieścić w wykazie na podstawie tej decyzji, nawet jeżeli nie jest ona ostateczna.”,

d) w ust. 3:

– pkt 1 otrzymuje brzmienie:

„1) określony w decyzji zawierającej orzeczenie o zakazie ponownego wjazdu na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej lub na terytorium

Rzeczypospolitej Polskiej i państw obszaru Schengen;”

– uchyla się pkt 2 – 4,

e) uchyla się ust. 3a,

f) ust. 4 otrzymuje brzmienie:

„4. Dane cudzoziemca wykreśla się z wykazu po upływie okresów, o których mowa w ust. 3, oraz gdy decyzja orzekająca o cofnięciu zakazu ponownego wjazdu na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej lub na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej i państw obszaru Schengen stała się ostateczna.”;

18) w art. 130 ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Organ, który wydał decyzję zawierającą orzeczenie o zakazie ponownego wjazdu na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej lub na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej i państw obszaru Schengen, jest obowiązany do przekazania Szefowi Urzędu do Spraw Cudzoziemców odpisu tej decyzji, gdy stanie się ostateczna.”;

19) w art. 131 ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. W postępowaniu wszczętym na wniosek, o którym mowa w ust. 1, Szef Urzędu do Spraw Cudzoziemców udziela cudzoziemcowi tylko informacji o wpisaniu jego danych osobowych do wykazu lub Systemu Informacyjnego Schengen do celów odmowy wjazdu, terminie obowiązywania wpisu, podstawie prawnej wpisu, a w przypadkach, o których mowa w art. 128 ust. 1 pkt 1, także o podstawie faktycznej wpisu.”;

20) w art. 131a ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Szef Urzędu do Spraw Cudzoziemców umożliwia cudzoziemcowi, którego dane zostały umieszczone

w wykazie, na jego wniosek, przeglądanie dokumentów dotyczących wpisu do wykazu w zakresie: jego danych osobowych, terminu obowiązywania wpisu, podstawy prawnej wpisu, a w przypadkach, o których mowa w art. 128 ust. 1 pkt 1, dotyczących także podstawy faktycznej wpisu. Przepisu art. 73 Kodeksu postępowania administracyjnego nie stosuje się.”;

21) w art. 134a pkt 1 otrzymuje brzmienie:

„1) art. 128 ust. 1 pkt 1 z wyłączeniem danych cudzoziemca, który otrzymał decyzję zawierającą orzeczenie o zakazie ponownego wjazdu jedynie na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej;”.

Art. 2. W ustawie z dnia 20 kwietnia 2004 r. o promocji zatrudnienia i instytucjach rynku pracy (Dz. U. z 2008 r. Nr 69, poz. 415, z późn. zm.³⁾) w art. 87 w ust. 1 po pkt 11 dodaje się pkt 11a w brzmieniu:

„11a) posiada w Rzeczypospolitej Polskiej zezwolenie na zamieszkanie na czas oznaczony udzielone w związku z okolicznością, o której mowa w art. 63a ustawy z dnia 13 czerwca 2003 r. o cudzoziemcach;”.

Art. 3. Do danych cudzoziemców umieszczonych na podstawie ustawy zmienianej w art. 1, w brzmieniu dotychczasowym, w wykazie cudzoziemców, których pobyt na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej jest niepożądany, stosuje się przepisy dotychczasowe.

Art. 4. 1. Jeżeli dane cudzoziemca zostały umieszczone w wykazie cudzoziemców, których pobyt na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej jest niepożądany na podstawie decyzji, wydanej w wyniku postępowania wszczętego po dniu 23 grudnia 2010 r., Szef Urzędu do Spraw Cudzoziemców, na wniosek cudzoziemca, może wykreślić jego dane, gdy:

- 1) cudzoziemiec wykonał postanowienia decyzji, która stanowi podstawę wpisu w terminie określonym w decyzji;
- 2) wjazd cudzoziemca na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej lub na terytorium państw obszaru Schengen ma nastąpić ze względu na uzasadnione przypadki, zwłaszcza ze względów humanitarnych.

2. W przypadku, o którym mowa w ust. 1, Szef Urzędu do Spraw Cudzoziemców odmawia wykreślenia danych cudzoziemca z wykazu, gdy:

- 1) wjazd lub pobyt cudzoziemca stanowiłby zagrożenie dla obronności lub bezpieczeństwa państwa albo bezpieczeństwa i porządku publicznego albo naruszałby interes Rzeczypospolitej Polskiej;
- 2) cudzoziemiec nie uiścił kosztów wydalenia, które był obowiązany ponieść.

Art. 5. Ustawa wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.

¹⁾ Niniejsza ustawa dokonuje w zakresie swojej regulacji wdrożenia:

- 1) dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2008/115/WE z dnia 16 grudnia 2008 r. w sprawie wspólnych norm i procedur stosowanych przez państwa członkowskie w odniesieniu do powrotów nielegalnie przebywających obywateli państw trzecich (Dz. Urz. UE L 348 z 16.12.2008, str. 98) oraz
- 2) dyrektywy Rady 2009/50/WE z dnia 25 maja 2009 r. w sprawie warunków wjazdu i pobytu obywateli państw trzecich w celu podjęcia pracy w zawodzie wymagającym wysokich kwalifikacji (Dz. Urz. UE L 155 z dnia 18.06.2009, str. 17).
- ²⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2010 r. Nr 40, poz. 224, Nr 134, poz. 903, Nr 205, poz. 1365, Nr 238, poz. 1578 i Nr 257, poz. 1726, z 2011 r. Nr 75, poz. 398, Nr 149, poz. 887, Nr 168, poz. 1001, Nr 187, poz. 1112 i Nr 205, poz. 1203 oraz z 2012 r. poz. 118.
- ³⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2008 r. Nr 70, poz. 416, Nr 134, poz. 850, Nr 171, poz. 1056, Nr 216, poz. 1367 i Nr 237, poz. 1654, z 2009 r. Nr 6, poz. 33, Nr 69, poz. 595, Nr 91, poz. 742, Nr 97, poz. 800, Nr 115, poz. 964, Nr 125, poz. 1035, Nr 127, poz. 1052, Nr 161, poz. 1278 i Nr 219, poz. 1706, z 2010 r. Nr 28, poz. 146, Nr 81, poz. 531, Nr 238, poz. 1578, Nr 239, poz. 1593, Nr 254, poz. 1700 i Nr 257, poz. 1725 i 1726 oraz z 2011 r. Nr 45, poz. 235, Nr 106, poz. 622, Nr 171, poz. 1016, Nr 205, poz. 1206 i 1211 i Nr 291, poz. 1707.

UZASADNIENIE

1. Potrzeba i cel projektu ustawy

Celem opracowania projektu ustawy o zmianie ustawy o cudzoziemcach oraz ustawy o promocji zatrudnienia i instytucjach rynku pracy jest konieczność transponowania do polskiego porządku prawnego postanowień przepisów prawa Unii Europejskiej.

W dniu 16 grudnia 2008 r. została przyjęta dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2008/115/WE w sprawie wspólnych norm i procedur stosowanych przez państwa członkowskie w odniesieniu do powrotów nielegalnie przebywających obywateli państw trzecich, której implementacja implikuje zmianę ustawy z dnia 13 czerwca 2003 r. o cudzoziemcach, a przede wszystkim jej rozdziału dotyczącego wydalania cudzoziemców i zobowiązania ich do opuszczenia terytorium Rzeczypospolitej Polskiej. Dyrektywa zmieniła zasadniczo dotychczasowe podejście państw członkowskich do problematyki wydaleń, kładąc nacisk na dobrowolny powrót nielegalnie przebywających na terytorium Unii Europejskiej obywateli państw trzecich do ich krajów pochodzenia.

Kolejnym aktem prawnym wymagającym transpozycji do polskiego porządku prawnego jest dyrektywa Rady 2009/50/WE z dnia 25 maja 2009 r. w sprawie warunków wjazdu i pobytu obywateli państw trzecich w celu podjęcia pracy w zawodzie wymagającym wysokich kwalifikacji, która jest pierwszą z pakietu dyrektyw dotyczących przyjmowania imigrantów zarobkowych przez państwa członkowskie, zapowiedzianych przez Komisję Europejską w dokumencie „Plan polityki w dziedzinie legalnej migracji” KOM(2005)669.

2. Charakterystyka projektu ustawy – rzeczywisty stan oraz wskazanie różnic pomiędzy dotychczasowym a projektowanym stanem prawnym

Transpozycja dyrektywy Rady 2009/50/WE z dnia 25 maja 2009 r. w sprawie warunków wjazdu i pobytu obywateli państw trzecich w celu podjęcia pracy w zawodzie wymagającym wysokich kwalifikacji (Dz. Urz. UE L 155 z 18.06.2009, str. 17) do polskiego porządku prawnego następuje poprzez dodanie do ustawy o cudzoziemcach rozdziału 4a pod tytułem „Zezwolenie na zamieszkanie na czas oznaczony w celu wykonywania pracy w zawodzie wymagającym wysokich kwalifikacji”. Regulacje w nim zawarte są zupełnie nowe. Obowiązujące w Polsce prawo, zarówno ustawa z dnia 20 kwietnia 2004 r. o promocji

zatrudnienia i instytucjach rynku pracy, jak również ustawa z dnia 13 czerwca 2003 r. o cudzoziemcach (Dz. U. z 2011 r. Nr 264, poz. 1573) nie przewidują szczególnych rozwiązań dotyczących pracowników posiadających wysokie kwalifikacje.

Proponowane rozwiązania regulują warunki, na jakich udzielane będzie zezwolenie na zamieszkanie na czas oznaczony w celu podjęcia w Rzeczypospolitej Polskiej pracy w zawodzie wymagającym wysokich kwalifikacji. Omawiane zezwolenie będzie wydawane w ramach jednej procedury administracyjnej.

W toku prowadzonego postępowania o udzielenie wspomnianego zezwolenia wojewoda będzie badał, czy zachodzą w stosunku do cudzoziemca przesłanki do udzielenia mu w Polsce zezwolenia na zamieszkanie na czas oznaczony i zezwolenia na pracę. W ten sposób połączono procedurę przewidzianą w ustawie o promocji zatrudnienia i instytucjach rynku pracy oraz w ustawie o cudzoziemcach. W toku postępowania wojewoda będzie brał pod uwagę okoliczność, czy podmiot powierzający cudzoziemcowi wykonywanie pracy ma możliwości zaspokojenia potrzeb kadrowych na rynku lokalnym. Możliwość ta ma być brana pod uwagę tylko przez pierwsze dwa lata pobytu cudzoziemca w Rzeczypospolitej Polskiej. Ustalenia tego dokona na podstawie informacji o braku możliwości zaspokojenia potrzeb kadrowych podmiotu powierzającego cudzoziemcowi wykonywanie pracy, wydanej przez starostę w oparciu o rejestry bezrobotnych i poszukujących pracy lub o negatywny wynik rekrutacji organizowanej dla takiego podmiotu. Informacja ta będzie udzielana z inicjatywy tego podmiotu, a następnie załączana przez cudzoziemca do wniosku o zezwolenie.

Wojewoda, wydając decyzję w sprawie udzielenia zezwolenia na zamieszkanie na czas oznaczony w celu podjęcia w Rzeczypospolitej Polskiej pracy w zawodzie wymagającym wysokich kwalifikacji, będzie obowiązany ustalić, czy cudzoziemiec posiada odpowiednie kwalifikacje oraz czy spełnia kryterium progu wynagrodzenia.

Wojewoda będzie badał, czy wysokość wynagrodzenia, określona w umowie z cudzoziemcem wynikająca z miesięcznego lub rocznego wynagrodzenia podanego w umowie o pracę lub w wiążącej ofercie pracy, nie będzie niższa niż minimalne wynagrodzenie określone w przepisach wydanych na podstawie art. 63o.

Decyzja administracyjna o udzieleniu zezwolenia na zamieszkanie na czas oznaczony w celu wykonywania pracy w zawodzie wymagającym wysokich kwalifikacji będzie zawierać dodatkowe informacje, takie jak dane podmiotu, u którego cudzoziemiec ma wykonywać pracę, stanowisko, na jakim zostanie zatrudniony czy warunki zatrudnienia.

Projektowane przepisy zakładają uproszczenie procedury legalizacji pobytu cudzoziemców w Polsce.

Projektowane przepisy, wdrażając przepis art. 13 dyrektywy Rady 2009/50/WE, wprowadzają możliwość pozostania na terytorium Polski cudzoziemca, któremu udzielono zezwolenia na zamieszkanie na czas oznaczony w celu wykonywania pracy w zawodzie wymagającym wysokich kwalifikacji – w przypadku czasowego braku zatrudnienia.

W projekcie przewidziano również obowiązek powiadamiania przez cudzoziemca, w ciągu 7 dni, właściwego organu o utracie pracy.

W okresie pierwszych dwóch lat pobytu na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej na podstawie zezwolenia na zamieszkanie na czas oznaczony w celu wykonywania pracy w zawodzie wymagającym wysokich kwalifikacji zmiana pracodawcy, stanowiska, wynagrodzenia lub innych warunków zatrudnienia będzie mogła nastąpić po uprzedniej zmianie tego zezwolenia przez właściwy organ.

Po upływie dwóch lat pobytu na podstawie tego rodzaju zezwolenia cudzoziemiec będzie obowiązany powiadamiać właściwy organ o zmianie stanowiska, wynagrodzenia lub innych warunków zatrudnienia określonych w zezwoleniu.

W celu ułatwienia stosowania przepisów w zakresie wydawania zezwoleń na zamieszkanie na czas oznaczony w celu wykonywania pracy w zawodzie wymagającym wysokich kwalifikacji za niezbędne uznano zdefiniowanie czterech nowych pojęć: doświadczenie zawodowe, kwalifikacje uzyskane w ramach kształcenia na poziomie studiów wyższych, wykonywanie pracy w zawodzie wymagającym wysokich kwalifikacji i wyższe kwalifikacje zawodowe. Definicje te są zgodne z dyrektywą.

Wdrożenie dyrektywy 2009/50/WE do prawa krajowego powoduje konieczność dokonania zmiany w ustawie z dnia 20 kwietnia 2004 r. o promocji zatrudnienia i instytucjach rynku pracy (Dz. U. z 2008 r. Nr 69, poz. 415, z późn. zm.). Zmiana ma na celu uregulowanie sytuacji cudzoziemca, który posiada zezwolenie na zamieszkanie na czas oznaczony w celu wykonywania pracy w zawodzie wymagającym wysokich kwalifikacji, aby nie musiał ubiegać się o zezwolenie na pracę.

W celu wdrożenia tej dyrektywy zmianie podlegają także przepisy dotyczące łączenia rodzin, wydawania dokumentów cudzoziemcom oraz przepisy o udzielaniu zezwolenia na pobyt rezydenta długoterminowego UE, przewidujące preferencyjne zasady dla pracowników o wysokich kwalifikacjach.

Ponadto projekt realizuje postanowienia art. 22 dyrektywy Rady 2009/50/WE nakładające na państwa członkowskie obowiązek przekazywania stosownych informacji.

Transpozycja postanowień Parlamentu Europejskiego i Rady 2008/115/WE w sprawie wspólnych norm i procedur stosowanych przez państwa członkowskie w odniesieniu do powrotów nielegalnie przebywających obywateli państw trzecich powoduje konieczność zmiany ustawy z dnia 13 czerwca 2003 r. o cudzoziemcach, w tym zwłaszcza rozdziału 8 – „Wydalenie cudzoziemców i zobowiązanie ich do opuszczenia terytorium Rzeczypospolitej Polskiej” oraz rozdziału 11 – „Rejestry, ewidencja i wykaz w sprawach cudzoziemców”. Dyrektywa zmienia w zasadniczy sposób dotychczasowe podejście państw członkowskich do problematyki wydaleń, odstępując od ich dotychczasowej konstrukcji i kładąc nacisk na dobrowolny powrót do krajów pochodzenia nielegalnie przebywających w UE obywateli państw trzecich.

Zaproponowane regulacje prawne stanowią nowe rozwiązania i pozwolą na podejmowanie decyzji w zakresie wydalenia z terytorium Rzeczypospolitej Polskiej i zobowiązania do opuszczenia terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, a także decyzji w zakresie zakazu wjazdu, w zgodzie z zapisami powołanej powyżej dyrektywy. Należy podkreślić, iż dotychczasowe ustawodawstwo nie zawiera przepisów prawnych pozwalających na regulowanie kwestii zakazu wjazdu w formie decyzji administracyjnej. Brak jest również możliwości określania terminu zakazu wjazdu z należytym uwzględnieniem wszystkich istotnych dla danego przypadku okoliczności, gdyż termin ten wynika obecnie wprost z przepisów prawa i nie uwzględnia możliwości zindywidualizowanej oceny stanu faktycznego.

Dodano zatem przepis umożliwiający orzekanie w decyzji o wydaleniu z terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, a także w decyzji o zobowiązaniu do opuszczenia terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, o zakazie ponownego wjazdu na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej lub terytorium Rzeczypospolitej Polskiej i państw obszaru Schengen oraz określanie w tych decyzjach okresu obowiązywania zakazu.

Dodano przepis, zgodnie z którym zakaz ponownego wjazdu będzie określać się w granicach terminów zaproponowanych dla poszczególnych przesłanek, na podstawie których wydano decyzję o wydaleniu z terytorium Rzeczypospolitej Polskiej. Zaproponowana forma zakresów terminów zakazu wjazdu umożliwi uwzględnienie wszystkich istotnych dla danego przypadku okoliczności.

W zgodzie z zapisami dyrektywy zaproponowano przepis, w myśl którego organ, który wydał decyzję o wydaleniu, decyzję o zobowiązaniu do opuszczenia terytorium

Rzeczypospolitej Polskiej lub inną decyzję, w której określił zakaz ponownego wjazdu, na wniosek cudzoziemca, będzie mógł, w drodze decyzji, cofnąć zakaz ponownego wjazdu na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej lub terytorium Rzeczypospolitej Polskiej i państw obszaru Schengen, w przypadku gdy cudzoziemiec wykaże, że wykonał wszystkie postanowienia decyzji o wydaleniu, decyzji o zobowiązaniu do opuszczenia terytorium Rzeczypospolitej Polskiej lub innej decyzji, w której został orzeczony zakaz ponownego wjazdu lub gdy ponowny wjazd na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej lub na terytorium państw obszaru Schengen ma nastąpić ze względów humanitarnych. Organ będzie jednak odmawiał cofnięcia zakazu ponownego wjazdu na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej i państw obszaru Schengen, w przypadku gdy wjazd lub pobyt cudzoziemca stanowiłby zagrożenie dla obronności lub bezpieczeństwa państwa albo bezpieczeństwa i porządku publicznego albo naruszałby interes Rzeczypospolitej Polskiej, albo cudzoziemiec nie uiścił kosztów wydalenia, które był obowiązany ponieść. Powyższy przepis umożliwi obligatoryjną odmowę cofnięcia zakazu wjazdu w ww. przypadkach.

Konieczna jest zmiana przepisu obecnego art. 128 ust. 1 ustawy o cudzoziemcach dotycząca podstaw prawnych umieszczania danych cudzoziemców w wykazie cudzoziemców, których pobyt na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej jest niepożądany. Dane cudzoziemca będzie się umieszczało w wykazie, jeżeli została wydana ostateczna decyzja zawierająca orzeczenie o zakazie ponownego wjazdu na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej lub terytorium Rzeczypospolitej Polskiej i państw obszaru Schengen. Pozostałe zmiany w rozdziale 11 ustawy o cudzoziemcach mają charakter dostosowujący do zmian w rozdziale 8, w szczególności związanych z orzekaniem o zakazie wjazdu na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej lub terytorium Rzeczypospolitej Polskiej i państw obszaru Schengen w formie decyzji administracyjnej.

Ponadto, by zadośćuczynić zapisom powołanej wyżej dyrektywy, dodano przepis nakładający obowiązek na organ prowadzący postępowanie w sprawie wydalenia z terytorium Rzeczypospolitej Polskiej polegający na konieczności zapewnienia tłumacza cudzoziemcowi niewładającemu w wystarczającym stopniu językiem polskim, a także na konieczności tłumaczenia wydanej decyzji w języku zrozumiałym dla cudzoziemca.

Projekt ustawy przewiduje przepisy przejściowe w odniesieniu do danych cudzoziemców umieszczonych w wykazie cudzoziemców, których pobyt na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej jest niepożądany. Przepis art. 3 projektu ustawy da możliwość przechowywania w wykazie cudzoziemców, których pobyt na terytorium Rzeczypospolitej

Polskiej jest niepożądany, danych cudzoziemców, które zostały wpisane do tego wykazu na podstawie dotychczasowych przepisów ustawy z dnia 13 czerwca 2003 r. o cudzoziemcach.

Przepis art. 4 projektu ustawy zapewni możliwość wykreślenia danych cudzoziemca z wykazu cudzoziemców, których pobyt na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej jest niepożądany, jeżeli dane cudzoziemca zostały umieszczone w tym wykazie na podstawie decyzji, wydanej w wyniku postępowania wszczętego po dniu 23 grudnia 2010 r. Data ta jest powiązana z datą wdrożenia dyrektywy 2008/115/WE. Od tej daty powinno się orzekać indywidualnie o zakazie ponownego wjazdu na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej w decyzji administracyjnej, aby cudzoziemiec miał możliwość odwołania się od niej. Wynika to z art. 11 dyrektywy 2008/115/WE w związku z art. 13 tej dyrektywy. Zgodnie z art. 11 ust. 3 dyrektywy cudzoziemiec, wobec którego wszczęte zostało postępowanie w sprawie wydalenia, powinien mieć możliwość złożenia wniosku do Szefa Urzędu do Spraw Cudzoziemców o wykreślenie jego danych z wykazu cudzoziemców, których pobyt na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej jest niepożądany. Taką możliwość będzie posiadał cudzoziemiec, który udowodni, że opuścił terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, w pełni przestrzegając postanowień decyzji nakazującej powrót lub też zaistnieją względy humanitarne, które będą przemawiały za wykreśleniem danych cudzoziemca z tego wykazu.

Z uwagi na konieczność stosowania prawidłowej terminologii, w projekcie ustawy wprowadzono regulację, zgodnie z którą w odpowiednich przepisach ustawy o cudzoziemcach wyraz „WE” zostanie zastąpiony wyrazem „UE”. Nie funkcjonuje już bowiem określenie „Wspólnoty Europejskiej”, od którego został wprowadzony skrót „WE”.

Projekt ustawy jest zgodny z prawem Unii Europejskiej.

Projekt ustawy nie zawiera przepisów technicznych, a zatem nie podlega notyfikacji, zgodnie z trybem przewidzianym w przepisach rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 23 grudnia 2002 r. w sprawie sposobu funkcjonowania krajowego systemu notyfikacji norm i aktów prawnych (Dz. U. Nr 239, poz. 2039 oraz z 2004 r. Nr 65, poz. 597).

Do przedmiotowego projektu ustawy nie wpłynęły zgłoszenia w trybie przepisów ustawy z dnia 7 lipca 2005 r. o działalności lobbingowej w procesie stanowienia prawa (Dz. U. Nr 169, poz. 1414, z 2009 r. Nr 42, poz. 337 oraz z 2011 r. Nr 106, poz. 622 i Nr 161, poz. 966).

Projekt ustawy nie wymaga przedłożenia właściwym instytucjom i organom Unii Europejskiej lub Europejskiemu Bankowi Centralnemu w celu uzyskania opinii, dokonania konsultacji lub uzgodnienia.

Projekt ten został opracowany w oparciu o założenia projektu ustawy o cudzoziemcach przyjęte przez Radę Ministrów w dniu 16 sierpnia 2011 r. Z uwagi na to, że prace nad projektem ustawy ze względu na jej obszerność i złożoność zagadnień w niej regulowanych przedłużają się, a terminy wdrożenia dyrektywy 2008/115/WE i dyrektywy 2009/50/WE już minęły (dyrektywy 2009/50/WE – w dniu 19 czerwca 2011 r., a dyrektywy 2008/115/WE – w dniu 24 grudnia 2010 r.), zdecydowano o wdrożeniu tychże dyrektyw do polskiego prawa poprzez nowelizację ustawy z dnia 13 czerwca 2003 r. o cudzoziemcach.

OCENA SKUTKÓW REGULACJI

1. Projektowana regulacja będzie oddziaływać na następujące podmioty

- 1) cudzoziemców ubiegających się o wydanie zezwolenia na zamieszkanie na czas oznaczony w celu wykonywania pracy w zawodzie wymagającym wysokich kwalifikacji, oraz cudzoziemców, w stosunku do których wydana zostanie decyzja w zakresie wydalenia z terytorium Rzeczypospolitej Polskiej i zobowiązania do opuszczenia terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, a także decyzja w zakresie zakazu wjazdu,
- 2) Szefa Urzędu do Spraw Cudzoziemców,
- 3) organy Straży Granicznej,
- 4) organy Policji,
- 5) wojewodów,
- 6) ministra właściwego do spraw wewnętrznych oraz ministra właściwego do spraw pracy w zakresie wydania aktu wykonawczego określającego wysokość minimalnego wynagrodzenia wymaganego od cudzoziemców ubiegających się o wydanie zezwolenia na zamieszkanie na czas oznaczony w celu wykonywania pracy w zawodzie wymagającym wysokich kwalifikacji.

2. Konsultacje społeczne

Projektowana zmiana była procedowana w ramach założeń projektu ustawy o cudzoziemcach, przyjętych przez Radę Ministrów w dniu 16 sierpnia 2011 r., które podlegały konsultacjom między innymi z: Międzynarodową Organizacją do Spraw Migracji (IOM), Helsińską Fundacją Praw Człowieka, Stowarzyszeniem Amnesty International, Polską Akcją Humanitarną, Fundacją Instytut na Rzecz Państwa Prawa, Stowarzyszeniem Interwencji Prawnej, Fundacją Edukacji i Twórczości, Centrum Pomocy Prawnej im. Haliny Nieć, Interkulturalni PL – Stowarzyszeniem Promocji Wielokulturowości.

Projektowana regulacja stosownie do wymogów art. 5 ustawy z dnia 7 lipca 2005 r. o działalności lobbingsowej w procesie stanowienia prawa (Dz. U. Nr 169, poz. 1414, z późn. zm.) była wówczas zamieszczona w Biuletynie Informacji Publicznej Ministerstwa Spraw Wewnętrznych i Administracji.

3. Wpływ regulacji na sektor finansów publicznych, w tym budżet państwa i budżety jednostek samorządu terytorialnego

Wszelkie zadania będą finansowane na dotychczasowych zasadach, z tych samych części budżetu państwa, z których są finansowane na podstawie obowiązujących przepisów. Koszty związane z działaniami dostosowawczymi, np. dokonanie tłumaczeń dla cudzoziemców, zostaną pokryte ze środków będących w posiadaniu dysponentów poszczególnych części budżetu, bez konieczności ich zwiększenia. Wejście w życie projektowanych zmian nie spowoduje zwiększenia wydatków, nie wpłynie na poziom tych wydatków oraz na zmniejszenie dochodów budżetu państwa i budżetów jednostek samorządu terytorialnego.

Wdrożenie proponowanych rozwiązań nie będzie angażowało dodatkowych środków budżetu państwa i budżetów jednostek samorządu terytorialnego ponad te, które są angażowane na podstawie obowiązujących przepisów prawa, w jakiegokolwiek fazie realizacji omawianego przedsięwzięcia, tak – w części 42 – Sprawy wewnętrzne, jak i poza nią, a w konsekwencji nie będzie generowało zwiększenia kosztów wymagających sfinansowania.

Wejście w życie proponowanych w projekcie ustawy rozwiązań nie spowoduje zmiany poziomu wydatków w stosunku do wielkości wynikających z obowiązujących przepisów, do której odnosi się art. 50 ustawy z dnia 27 sierpnia 2009 r. o finansach publicznych. Ilość cudzoziemców, mogących skorzystać z zezwolenia na zamieszkanie na czas oznaczony w celu wykonywania pracy w zawodzie wymagającym wysokich kwalifikacji będzie bardzo niewielka. Jak wynika z doświadczeń innych państw członkowskich Unii Europejskiej z zezwolenia „Niebieska Karta UE” korzysta bardzo niewiele osób – od 1 do 5 osób rocznie.

4. Wpływ na rynek pracy

Projektowana ustawa może wywrzeć pozytywny wpływ na rynek pracy, z uwagi na możliwość zwiększenia mobilności wysoko wykwalifikowanych pracowników niebędących obywatelami Unii Europejskiej.

5. Wpływ regulacji na konkurencyjność gospodarki i przedsiębiorczość, w tym na funkcjonowanie przedsiębiorstw oraz sytuację i rozwój regionalny

Projektowana ustawa w związku z możliwością zatrudniania cudzoziemców w zawodach wymagających wysokich kwalifikacji może pozytywnie oddziaływać na funkcjonowanie

przedsiębiorstw. Nie przewiduje się jednak z tego tytułu zwiększonego wpływu na sytuację i rozwój regionalny.

Warszawa, 20 lutego 2012 r.

Minister
Spraw Zagranicznych

DPUE - 920 - 105 - 12/ma/1
SM-298
dot.: RM-10-14-12 z 20.02.2012 r.

Pan Maciej Berek
Sekretarz Rady Ministrów

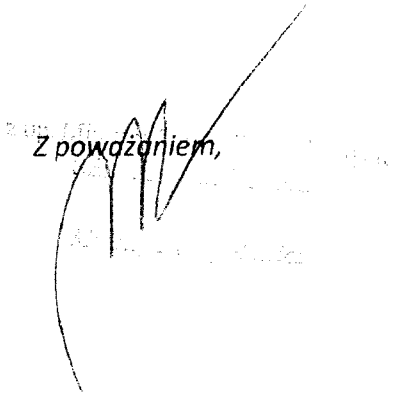
opinia o zgodności z prawem Unii Europejskiej projektu ustawy o zmianie ustawy o cudzoziemcach oraz ustawy o promocji zatrudnienia i instytucjach rynku pracy wyrażona na podstawie art. 13 ust. 3 pkt 2 ustawy z dnia 4 września 1997 r. o działach administracji rządowej (Dz. U. z 2007 r. Nr 65, poz. 437 z późn. zm.) przez ministra właściwego do spraw członkostwa Rzeczypospolitej Polskiej w Unii Europejskiej

Szanowny Panie Ministrze,

w związku z przedłożonym projektem ustawy o zmianie ustawy o cudzoziemcach oraz ustawy o promocji zatrudnienia i instytucjach rynku pracy, pozwalam sobie wyrazić następującą opinię.

Projekt jest zgodny z prawem Unii Europejskiej.

Z poważaniem,

Do wiadomości:

Pan Jacek Cichocki
Minister Spraw Wewnętrznych

TABELA ZBIEŻNOŚCI

TYTUŁ PROJEKTU:	Projekt ustawy o zmianie ustawy o cudzoziemcach oraz ustawy o promocji zatrudnienia i instytucjach rynku pracy Treść przepisu oznaczona czcionką pogrubioną oznacza zmiany wprowadzane do ustawy.
TYTUŁ WDRAŻANEGO AKTU PRAWNEGO/ WDRAŻANYCH AKTÓW PRAWNYCH:	Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2008/115/WE z dnia 16 grudnia 2008 r. w sprawie wspólnych norm i procedur stosowanych przez państwa członkowskie w odniesieniu do powrotów nielegalnie przebywających obywateli państw trzecich

PRZEPISY UNII EUROPEJSKIEJ	

L.p.	Jedn. red.	Treść przepisu UE	Konieczność wdrożenia T/N	Jedn. red.	Treść przepisu/ów projektu	Uzasadnienie uwzględnienia w projekcie przepisów wykraczających poza minimalne wymogi prawa UE
1.	Art. 1	Przedmiot Niniejsza dyrektywa określa wspólne normy i procedury, które mają być stosowane przez państwa członkowskie w odniesieniu do powrotów nielegalnie przebywających obywateli państw trzecich, zgodnie z prawami podstawowymi jako zasadami ogólnymi prawa wspólnotowego oraz prawa międzynarodowego, w tym z obowiązkami w zakresie ochrony uchodźców oraz praw człowieka.	N		Nie wymaga wdrożenia	
2.	Art. 2 ust. 1	Zakres zastosowania 1. Niniejsza dyrektywa ma zastosowanie do obywateli państw trzecich nielegalnie przebywających na terytorium państwa	N		Nie wymaga wdrożenia	

		członkowskiego.				
Art. 2 ust. 2	2. Państwa członkowskie mogą postanowić, że nie będą stosować niniejszej dyrektywy do obywateli państw trzecich, którzy: a) podlegają zakazowi wjazdu zgodnie z art. 13 kodeksu granicznego Schengen lub którzy zostali zatrzymani lub ujęci przez właściwe organy w związku z nielegalnym przekraczaniem lądowej, morskiej lub powietrznej zewnętrznej granicy tego państwa członkowskiego oraz którzy nie otrzymali następnie zezwolenia na pobyt lub prawa do pobytu w tym państwie członkowskim; b) podlegają sankcji karnej, która przewiduje lub której skutkiem jest zobowiązanie do powrotu, zgodnie z prawem krajowym, lub podlegają ekstradycji.	N		Przepis fakultatywny – nie korzystamy z tej regulacji		
Art. 2 ust. 3	3. Niniejsza dyrektywa nie ma zastosowania do osób korzystających ze wspólnotowego prawa do swobodnego przemieszczania się, określonych w art. 2 ust. 5 kodeksu granicznego Schengen.	T	Art. 3 pkt 2 ustawy o cudzoziemcach	Art. 3. Ustawy nie stosuje się do: 2) obywateli państw członkowskich Unii Europejskiej, państw członkowskich Europejskiego Porozumienia o Wolnym Handlu (EFTA) - stron umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym lub Konfederacji Szwajcarskiej, oraz członków ich rodzin, którzy do nich dołączają lub z nimi przebywają, z wyjątkiem: a) art. 12a, art. 16-20, art. 93, art. 94, art. 96-96c, art. 100, rozdziałów 9 i 10, art. 124 ust. 1 pkt 1 lit. g oraz pkt 2		

					<p>i 4, art. 125 ust. 1 pkt 2 w zakresie dotyczącym art. 124 ust. 1 pkt 1 lit. g, art. 126 ust. 1 pkt 4 i 7 oraz ust. 2, art. 127, art. 128 ust. 2 i art. 131-134, które mają zastosowanie do obywateli państw członkowskich Unii Europejskiej, państw członkowskich Europejskiego Porozumienia o Wolnym Handlu (EFTA) - stron umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym lub Konfederacji Szwajcarskiej, oraz członków ich rodzin, którzy do nich dołączają lub z nimi przebywają,</p> <p>b) art. 4 pkt 5-5d, art. 16-20, art. 25, art. 26 ust. 1 pkt 18, art. 31, art. 32 ust. 1 i ust. 2 pkt 1, pkt 2 i pkt 3 lit. a i d oraz ust. 7, art. 33, art. 34, art. 38-40, art. 46-48, art. 48d, art. 48e, art. 48g, art. 48h, art. 84a, rozdziału 8a, art. 124 ust. 1 pkt 1 lit. a, art. 125 ust. 1 pkt 1, art. 126 ust. 1 pkt 1 lit. a i art. 134a, które mają zastosowanie do członków rodzin obywateli państw członkowskich Unii Europejskiej, państw członkowskich Europejskiego Porozumienia o Wolnym Handlu (EFTA) - stron umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym lub Konfederacji Szwajcarskiej, którzy do nich dołączają lub z nimi przebywają, niebędących obywatelami tych państw;</p>	
--	--	--	--	--	---	--

3.	Art. 3	<p>Definicje Do celów niniejszej dyrektywy stosuje się następujące definicje:</p> <p>1) "obywatel państwa trzeciego" -oznacza każdą osobę niebędącą obywatelem Unii w znaczeniu art. 17 ust. 1 Traktatu i niebędącą osobą korzystającą ze wspólnotowego prawa do swobodnego przemieszczania się, określoną w art. 2 ust. 5 kodeksu granicznego Schengen;</p> <p>2) "nielegalny pobyt" oznacza obecność na terytorium państwa członkowskiego obywatela państwa trzeciego, który nie spełnia lub przestał spełniać warunki wjazdu do państwa członkowskiego, określone w art. 5 kodeksu granicznego Schengen, albo innych warunków wjazdu, pobytu lub zamieszkania w tym państwie członkowskim;</p> <p>3) "powrót" oznacza powrót obywatela państwa trzeciego – wynikający z dobrowolnego lub przymusowego wykonania zobowiązania do powrotu – do: - jego/jej państwa pochodzenia, lub - kraju tranzytu, zgodnie ze wspólnotowymi lub dwustronnymi umowami o readmisji lub z innymi</p>	T	Art. 2 ustawy o cudzoziemcach	<p>Art. 2. Cudzoziemcem jest każdy, kto nie posiada obywatelstwa polskiego.</p> <p>Nie tworzymy tej definicji, bo instytucja ta wynika z konstrukcji przepisów ustawy.</p> <p>Nie tworzymy tej definicji, bo instytucja ta wynika z konstrukcji przepisów ustawy.</p>	
----	--------	--	---	-------------------------------	---	--

		<p>porozumieniami, lub - innego państwa trzeciego, do którego dany obywatel państwa trzeciego zdecyduje się dobrowolnie powrócić i przez które zostanie przyjęty;</p> <p>4) "decyzja nakazująca powrót" oznacza decyzję administracyjną lub orzeczenie sądowe, w których stwierdza się lub uznaje, że obywatel państwa trzeciego przebywa w państwie członkowskim nielegalnie, oraz nakłada się lub stwierdza zobowiązanie do powrotu;</p>	<p>Art. 90 ust. 1 i art. 97 ust. 1 ustawy o cudzoziemcach</p>	<p>Art. 90. 1. W decyzji o wydaleniu:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) <i>określa się termin dobrowolnego opuszczenia przez cudzoziemca terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, który wynosi od 7 do 30 dni, z wyłączeniem przypadków, w których decyzja podlega przymusowemu wykonaniu na podstawie art. 95;</i> 2) można określić trasę przejazdu do granicy i miejsce przekroczenia granicy; 3) można wyznaczyć cudzoziemcowi miejsce zamieszkania do czasu wykonania decyzji i zobowiązać go do zgłaszania się w określonych odstępach czasu do organu wskazanego w decyzji; 4) <i>orzeka się o zakazie ponownego wjazdu na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej lub na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej i państw obszaru Schengen, i określa okres tego zakazu.</i> <p>Art. 97. 1. <i>W przypadkach, o których mowa w art. 88 ust. 1 pkt 1-3, 6, 11 i 12, cudzoziemiec może być zobowiązany do opuszczenia terytorium Rzeczypospolitej Polskiej w terminie od 7 do 30 dni, gdy z okoliczności sprawy wynika, że dobrowolnie wykona ten</i></p>	
--	--	---	--	--	--

		<p>5) "wydalenie" oznacza wykonanie zobowiązania do powrotu, czyli fizyczny przewóz osoby poza terytorium państwa członkowskiego;</p>		<p>Art. 95 ustawy o cudzoziemcach</p>	<p>obowiązek.</p> <p>Art. 95. 1. Decyzja o wydaleniu podlega przymusowemu wykonaniu przez doprowadzenie cudzoziemca do granicy albo do granicy państwa, do którego zostaje wydany, lub do portu lotniczego albo morskiego tego państwa, jeżeli:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) cudzoziemiec przebywa w strzeżonym ośrodku lub areszcie w celu wydalenia; 2) cudzoziemiec nie opuścił terytorium Rzeczypospolitej Polskiej w terminie określonym w decyzji o wydaleniu lub w decyzji zawierającej orzeczenie o wydaleniu; 3) wymagają tego względy obronności lub bezpieczeństwa państwa albo ochrony bezpieczeństwa i porządku publicznego albo interes Rzeczypospolitej Polskiej; 4) została wydana w związku z okolicznością, o której mowa w art. 88 ust. 1 pkt 7. <p>2. Obowiązek doprowadzenia cudzoziemca do granicy wykonuje komendant oddziału Straży Granicznej właściwy ze względu na miejsce pobytu cudzoziemca.</p> <p>3. Obowiązek doprowadzenia cudzoziemca od granicy do portu lotniczego albo morskiego państwa, do którego następuje wydalenie, wykonuje Komendant Główny Straży Granicznej lub komendant oddziału Straży</p>	
--	--	---	--	--	---	--

		<p>6) "zakaz wjazdu" oznacza decyzję administracyjną lub orzeczenie sądowe, które zakazują na określony czas wjazdu i pobytu na terytorium państw członkowskich oraz którym towarzyszy decyzja nakazująca powrót;</p> <p>7) "ryzyko ucieczki" oznacza istnienie</p>	<p>Art. 90 ust. 1 pkt 4 i Art. 97 ust. 2a ustawy o cudzoimcach</p> <p>Art. 95 ust. 1 i</p>	<p>Granicznej właściwy ze względu na miejsce, w którym cudzoziemiec przekracza granicę.</p> <p>4. Komendant placówki Straży Granicznej odnotowuje w rejestrze spraw dotyczących wydalenia z Rzeczypospolitej Polskiej datę opuszczenia przez cudzoziemca tego terytorium lub informuje o tym niezwłocznie wojewodę, który wydał decyzję o wydaleniu</p> <p>Art. 90. 1. W decyzji o wydaleniu: (...)</p> <p>4) <i>orzeka się o zakazie ponownego wjazdu na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej lub na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej i państw obszaru Schengen, i określa okres tego zakazu.</i></p> <p>Art. 97. 2a. <i>W decyzji o zobowiązaniu cudzoziemca do opuszczenia terytorium Rzeczypospolitej Polskiej orzeka się o zakazie ponownego wjazdu na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej lub na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej i państw obszaru Schengen, i określa okres tego zakazu.</i></p> <p>Art. 95. 1. Decyzja o wydaleniu podlega przymusowemu wykonaniu</p>	
--	--	---	--	---	--

		<p>w indywidualnych przypadkach powodów, opartych na obiektywnych kryteriach określonych przez prawo, pozwalających sądzić, że obywatel państwa trzeciego, który jest objęty procedurami dotyczącymi powrotu, może uciec;</p>	<p>art. 102 ust. 1 pkt 1 i ust. 1a</p>	<p>przez doprowadzenie cudzoziemca do granicy albo do granicy państwa, do którego zostaje wydany, lub do portu lotniczego albo morskiego tego państwa, jeżeli:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) cudzoziemiec przebywa w strzeżonym ośrodku lub areszcie w celu wydalenia; 2) cudzoziemiec nie opuścił terytorium Rzeczypospolitej Polskiej w terminie określonym w decyzji o wydaleniu lub w decyzji zawierającej orzeczenie o wydaleniu; 3) wymagają tego względy obronności lub bezpieczeństwa państwa albo ochrony bezpieczeństwa i porządku publicznego albo interes Rzeczypospolitej Polskiej; 4) została wydana w związku z okolicznością, o której mowa w art. 88 ust. 1 pkt 7. <p>Art. 102. 1. Cudzoziemca umieszcza się w strzeżonym ośrodku, jeżeli:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) <i>istnieje ryzyko ucieczki cudzoziemca, wobec którego prowadzone jest postępowanie w sprawie o wydalenie;</i> <p><i>1a. Ryzyko ucieczki, o którym mowa w ust. 1 pkt 1, występuje w szczególności w przypadku, gdy cudzoziemiec:</i></p> <ol style="list-style-type: none"> 1) <i>deklaruje brak woli podporządkowania się obowiązkom wynikającym z decyzji zawierającej orzeczenie o wydaleniu;</i> 	
--	--	---	---	---	--

		<p>8) "dobrowolny wyjazd" oznacza zastosowanie się do zobowiązania do powrotu w terminie, który został w tym celu określony w decyzji o zobowiązaniu do powrotu;</p> <p>9) "osoby wymagające szczególnego traktowania" oznacza małoletnich, małoletnich bez opieki, osoby niepełnosprawne, osoby starsze, kobiety w ciąży, osoby samotnie wychowujące małoletnie dzieci, ofiary tortur, zgwałcenia lub innych poważnych form przemocy psychicznej, fizycznej lub seksualnej.</p>		<p>2) <i>nie dysponuje dokumentami poświadczającymi jego tożsamość, po uprzednim nielegalnym przekroczeniu granicy;</i></p> <p>3) <i>wjechał i przebywa na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej w czasie obowiązywania zakazu ponownego wjazdu na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej lub na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej i państw obszaru Schengen.</i></p> <p>Nie wymaga wprowadzenia definicji. Jest to interpretowane z konstrukcji przepisów dotyczących wydania decyzji zawierających termin do opuszczenia terytorium RP oraz przepisów o przymusowym wykonaniu tych decyzji.</p> <p>Nie wymaga wprowadzenia definicji. Osoby zdefiniowane w tym przepisie są szczególnie traktowane w ustawie.</p>	
4.	Art. 4 ust. 1	<p>Korzystniejsze postanowienia</p> <p>1. Niniejsza dyrektywa nie narusza korzystniejszych postanowień zawartych w:</p> <p>a) dwu- lub wielostronnych umowach między Wspólnotą lub Wspólnotą i jej państwami członkowskimi i co najmniej jednym państwem trzecim;</p> <p>b) dwu- lub wielostronnych umowach między jednym lub większą liczbą</p>	N	Nie wymaga wdrożenia	

	państw członkowskich i jednym lub większą liczbą państw trzecich.				
Art. 4 ust. 2	2. Niniejsza dyrektywa nie narusza żadnych przepisów dorobku Wspólnoty w dziedzinie polityki imigracyjnej i azylowej, które mogą być korzystniejsze dla obywatela państwa trzeciego.	N		Nie wymaga wdrożenia	
Art. 4 ust. 3	3. Niniejsza dyrektywa nie narusza prawa państw członkowskich do przyjęcia lub zachowania przepisów korzystniejszych dla osób objętych jej zakresem zastosowania, o ile przepisy te są zgodne z niniejszą dyrektywą.	N		<p>Korzystamy z tej regulacji. Nie wprowadzamy dwóch przesłanek wydalenia. Następujące przesłanki nie będą stosowane:</p> <p><i>- dalszy pobyt cudzoziemca będzie stanowił zagrożenie dla zdrowia publicznego, co zostało potwierdzone badaniem lekarskim, lub stosunków międzynarodowych państwa członkowskiego Unii Europejskiej;</i></p> <p><i>- cel i warunki pobytu cudzoziemca na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej są niezgodne z deklarowanymi.</i></p>	
Art. 4 ust. 4	4. W odniesieniu do obywateli państw trzecich wyłączonych z zakresu zastosowania niniejszej dyrektywy zgodnie z art. 2 ust. 2 lit. a) państwa członkowskie: a) zapewniają, by ich traktowanie oraz poziom ochrony były nie mniej korzystne, niż przewidziano w art. 8 ust. 4 i 5 (ograniczenia w stosowaniu środków przymusu), art. 9 ust. 2 lit. a (wstrzymanie wydalenia), art. 14 ust. 1 lit. b) i d) (opieka zdrowotna w nagłych wypadkach i uwzględnianie potrzeb osób	N		Nie wymaga wdrożenia	

		wymagających szczególnego traktowania) oraz w art. 16 i 17 (warunki pobytu w ośrodku detencyjnym), oraz b) przestrzegają zasady non-refoulement.				
5.	Art. 5	Zasada non-refoulement, dobro dziecka, życie rodzinne i stan zdrowia Wprowadzając w życie niniejszą dyrektywę, państwa członkowskie należycie uwzględniają a) dobro dziecka; b) życie rodzinne; c) stan zdrowia danego obywatela państwa trzeciego i przestrzegają zasady non-refoulement.	T	Art. 89, 94 i 97 ust. 2 ustawy o cudzoimcach	Art. 89. 1. Decyzji o wydaleniu cudzoziemca nie wydaje się, a wydanej nie wykonuje, jeżeli: 1) zachodzą przesłanki do udzielenia zgody na pobyt tolerowany; 2) cudzoziemiec jest małżonkiem obywatela polskiego albo cudzoziemca posiadającego zezwolenie na osiedlenie się lub zezwolenie na pobyt rezydenta długoterminowego WE i jego dalszy pobyt nie stanowi zagrożenia dla obronności lub bezpieczeństwa państwa lub bezpieczeństwa i porządku publicznego, chyba że związek małżeński został zawarty w celu uniknięcia wydalenia; 3) cudzoziemiec przebywa na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej na podstawie wizy Schengen upoważniającej tylko do wjazdu i pobytu na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej w celu, o którym mowa w art. 26 ust. 1 pkt 26, lub zezwolenia na zamieszkanie na czas oznaczony udzielonego na podstawie art. 53a ust. 2; 4) <i>jeżeli cudzoziemiec posiada ważne zezwolenie pobytowe lub inne zezwolenie uprawniające do pobytu, wydane przez inne państwo</i>	

				<p><i>obszaru Schengen i jego dalszy pobyt nie stanowi zagrożenia dla obronności lub bezpieczeństwa państwa lub bezpieczeństwa i porządku publicznego, chyba że nie udał się niezwłocznie na terytorium tego państwa członkowskiego Unii Europejskiej, po pouczeniu go przez organ właściwy do wydania decyzji o wydaleniu.</i></p> <p>2. Decyzji o wydaleniu ze względu na okoliczności, o których mowa w art. 88 ust. 1 pkt 1 lub 6, nie wydaje się cudzoziemcowi czasowo oddelegowanemu w celu świadczenia usług na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej przez pracodawcę mającego siedzibę na terytorium państwa członkowskiego Unii Europejskiej, państwa członkowskiego Europejskiego Porozumienia o Wolnym Handlu (EFTA) - strony umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym lub Konfederacji Szwajcarskiej, uprawnionemu do przebywania i zatrudnienia na terytorium tego państwa.</p> <p>3. Do postępowania w sprawie wydalenia cudzoziemca, o którym mowa w ust. 1 pkt 2, stosuje się odpowiednio art. 55.</p> <p>Art. 94. 1. Decyzja o wydaleniu cudzoziemca małoletniego do kraju jego pochodzenia lub do innego państwa jest wykonywana tylko wtedy, gdy małoletni będzie miał tam zapewnioną opiekę rodziców, innych osób pełnoletnich lub instytucji opiekuńczych, zgodnie ze</p>	
--	--	--	--	--	--

				<p>standardami określonymi przez Konwencję o prawach dziecka, przyjętą przez Zgromadzenie Ogólne Narodów Zjednoczonych dnia 20 listopada 1989 r. (Dz. U. z 1991 r. Nr 120, poz. 526 oraz z 2000 r. Nr 2, poz. 11).</p> <p>2. Cudzoziemca małoletniego można wydalić tylko pod opieką przedstawiciela ustawowego, chyba że decyzja o wydaleniu jest wykonywana w taki sposób, że małoletniego przekazuje się przedstawicielowi ustawowemu albo przedstawicielowi właściwych władz państwa, do którego następuje wydalenie.</p> <p>Art. 97.</p> <p>2. Decyzji o zobowiązaniu cudzoziemca do opuszczenia terytorium Rzeczypospolitej Polskiej nie wydaje się cudzoziemcowi:</p> <ol style="list-style-type: none">1) małżonkowi obywatela polskiego albo cudzoziemca posiadającego zezwolenie na osiedlenie się lub zezwolenie na pobyt rezydenta długoterminowego WE;2) przebywającemu na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej na podstawie wizy Schengen upoważniającej tylko do wjazdu i pobytu na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej w celu, o którym mowa w art. 26 ust. 1 pkt 26, lub zezwolenia na zamieszkanie na czas oznaczony udzielonego na podstawie art. 53a ust. 2;3) czasowo oddelegowanemu w celu świadczenia usług na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej przez	
--	--	--	--	--	--

					<p>pracodawcę mającego siedzibę na terytorium państwa członkowskiego Unii Europejskiej, państwa członkowskiego Europejskiego Porozumienia o Wolnym Handlu (EFTA) - strony umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym lub Konfederacji Szwajcarskiej, uprawnionemu do przebywania i zatrudnienia na terytorium tego państwa - ze względu na okoliczności, o których mowa w art. 88 ust. 1 pkt 1 lub 6;</p> <p>4) jeżeli cudzoziemiec posiada ważne zezwolenie pobytowe lub inne zezwolenie uprawniające do pobytu, wydane przez inne państwo obszaru Schengen i jego dalszy pobyt nie stanowi zagrożenia dla obronności lub bezpieczeństwa państwa lub bezpieczeństwa i porządku publicznego, chyba że cudzoziemiec nie udał się niezwłocznie na terytorium tego państwa członkowskiego Unii Europejskiej, po pouczeniu go przez organ właściwy do wydania tej decyzji.</p>	
				<p>Art. 33 i art. 97</p>	<p>Art. 33. 1. Wszczęcie postępowania w sprawie nadania statusu uchodźcy powoduje z mocy prawa:</p>	

				<p>ustawy o udzieleniu cudzoziemcom ochrony na terytorium RP</p> <p>1) unieważnienie wizy krajowej, 2) wygaśnięcie decyzji o zobowiązaniu do opuszczenia terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, 3) wstrzymanie wykonania decyzji o wydaleniu do dnia doręczenia cudzoziemcowi decyzji ostatecznej w sprawie o nadanie statusu uchodźcy</p> <p>- wydanych wnioskodawcy i osobie, w imieniu której wnioskodawca występuje.</p> <p>2. Organ przyjmujący wniosek odnotowuje unieważnienie wizy krajowej oraz wygaśnięcie decyzji o zobowiązaniu do opuszczenia terytorium Rzeczypospolitej Polskiej w dokumentach podróży wnioskodawcy i osoby, w imieniu której wnioskodawca występuje.</p> <p>3. W toku postępowania w sprawie nadania statusu uchodźcy:</p> <p>1) nie wydaje się i nie przedłuża wizy; 2) nie wydaje się decyzji o zobowiązaniu do opuszczenia terytorium Rzeczypospolitej Polskiej; 3) nie wydaje się decyzji o wydaleniu.</p> <p>4. Przepisów ust. 1 pkt 3 i ust. 3 pkt 2 i 3 nie stosuje się, w przypadku gdy wnioskodawca złożył kolejny wniosek, z tym że Szef Urzędu może wstrzymać wykonanie decyzji o wydaleniu do dnia doręczenia wnioskodawcy decyzji ostatecznej w sprawie o nadanie statusu uchodźcy, jeżeli przemawia za tym słuszny interes strony, nie jest to sprzeczne z interesem społecznym i złożenie kolejnego wniosku nie nastąpiło</p>	
--	--	--	--	--	--

				<p>w celu opóźnienia wydania decyzji o wydaleniu lub opóźnienia lub zakłócenia wykonania takiej decyzji.</p> <p>5. Wniosek o wstrzymanie wykonania decyzji o wydaleniu powinien zawierać uzasadnienie istnienia słusznego interesu wnioskodawcy we wstrzymaniu jej wykonania.</p> <p>6. Wniosek, o którym mowa w ust. 5, należy złożyć wraz z kolejnym wnioskiem o nadanie statusu uchodźcy, za pośrednictwem organu przyjmującego, a w przypadku gdy decyzja o wydaleniu została wydana po złożeniu kolejnego wniosku o nadanie statusu uchodźcy - bezpośrednio do Szefa Urzędu.</p> <p>7. Wydanie decyzji w sprawie wstrzymania wykonania decyzji o wydaleniu powinno nastąpić w terminie 5 dni od dnia przekazania wniosku w tej sprawie przez organ przyjmujący lub od dnia otrzymania wniosku złożonego bezpośrednio do Szefa Urzędu.</p> <p>8. Strona niezadowolona z decyzji Szefa Urzędu w sprawie wstrzymania decyzji o wydaleniu może zwrócić się do tego organu o ponowne rozpatrzenie sprawy w terminie 5 dni od dnia doręczenia decyzji.</p> <p>9. Szef Urzędu może zmienić lub uchylić decyzję w sprawie wstrzymania wykonania decyzji o wydaleniu w każdym czasie w razie zmiany okoliczności.</p> <p>10. Decyzja o wstrzymaniu wykonania decyzji o wydaleniu wygasa z mocy prawa w dniu doręczenia</p>	
--	--	--	--	--	--

				<p>cudzoziemcowi decyzji ostatecznej w sprawie o nadanie statusu uchodźcy wszczętej na kolejny wniosek, o którym mowa w ust. 4.</p> <p>Art. 97. 1. Cudzoziemcowi udziela się zgody na pobyt tolerowany na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, jeżeli jego wydalenie:</p> <p>1) mogłoby nastąpić jedynie do kraju, w którym zagrożone byłoby jego prawo do życia, wolności i bezpieczeństwa osobistego, w którym mógłby zostać poddany torturom albo nieludzkiemu lub poniżającemu traktowaniu albo karaniu lub być zmuszony do pracy lub pozbawiony prawa do rzetelnego procesu sądowego albo być ukarany bez podstawy prawnej w rozumieniu Konwencji o ochronie praw człowieka i podstawowych wolności, sporządzonej w Rzymie dnia 4 listopada 1950 r.;</p> <p>1a) naruszałoby prawo do życia rodzinnego w rozumieniu Konwencji o ochronie praw człowieka i podstawowych wolności, sporządzonej w Rzymie dnia 4 listopada 1950 r., lub naruszałoby prawa dziecka określone w Konwencji o prawach dziecka, przyjętej przez Zgromadzenie Ogólne Narodów Zjednoczonych dnia 20 listopada 1989 r. (Dz. U. z 1991 r. Nr 120, poz. 526 oraz z 2000 r. Nr 2, poz. 11), w stopniu istotnie</p>	
--	--	--	--	--	--

					<p>zagrożającym jego rozwojowi psychofizycznemu;</p> <p>2) jest niewykonalne z przyczyn niezależnych od organu wykonującego decyzję o wydaleniu i od cudzoziemca.</p> <p>1a. Przepisu ust. 1 pkt 1a nie stosuje się w przypadku, gdy dalszy pobyt cudzoziemca na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej stanowi zagrożenie obronności lub bezpieczeństwa państwa albo bezpieczeństwa i porządku publicznego.</p> <p>2. Cudzoziemcowi można udzielić zgody na pobyt tolerowany na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, jeżeli jego wydalenie mogłoby nastąpić jedynie do kraju, do którego wydanie cudzoziemca jest niedopuszczalne na podstawie orzeczenia sądu o niedopuszczalności wydania cudzoziemca albo na podstawie rozstrzygnięcia Ministra Sprawiedliwości o odmowie jego wydania, uwzględniając przyczynę, z powodu której odmówiono wydania cudzoziemca, oraz interes Rzeczypospolitej Polskiej.</p>	
6.	Art. 6 ust. 1	Decyzja o zobowiązaniu do powrotu 1. Bez uszczerbku dla wyjątków, o których mowa w ust. 2–5, państwa członkowskie wydają decyzję nakazującą powrót każdemu obywatelowi państwa trzeciego nielegalnie przebywającemu na ich terytorium.	T	Art. 88 ust. 1, art. 90 ust. 1 pkt 1 i art. 97 ust. 1 ustawy o cudzoziemcach	Art. 88. 1. Cudzoziemcowi wydaje się decyzję o wydaleniu z terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, jeżeli: <p>1) przebywa na tym terytorium bez ważnej wizy, jeżeli jest wymagana, lub innego ważnego dokumentu uprawniającego do wjazdu i pobytu na tym terytorium;</p> <p>1a) nie opuścił terytorium Rzeczypospolitej Polskiej po</p>	

					<p>wykorzystaniu dopuszczalnego czasu pobytu na terytorium państw obszaru Schengen przez 3 miesiące w okresie 6 miesięcy liczonych od dnia pierwszego wjazdu;</p> <p>2) wykonywał pracę niezgodnie z ustawą z dnia 20 kwietnia 2004 r. o promocji zatrudnienia i instytucjach rynku pracy albo podjął działalność gospodarczą niezgodnie z przepisami obowiązującymi w tym zakresie w Rzeczypospolitej Polskiej;</p> <p>3) nie posiada środków finansowych niezbędnych do pokrycia kosztów pobytu na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej i nie może wskazać wiarygodnych źródeł ich uzyskania;</p> <p>4) jego dane są wpisane do wykazu cudzoziemców, których pobyt na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej jest niepożądany, jeżeli wjazd cudzoziemca na to terytorium nastąpi w okresie obowiązywania wpisu;</p> <p>4a) jego dane znajdują się w Systemie Informacyjnym Schengen do celów odmowy wjazdu, jeżeli cudzoziemiec przebywa na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej w ruchu bezwizowym lub na podstawie wizy Schengen, z wyłączeniem wizy upoważniającej tylko do wjazdu i pobytu na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej;</p> <p>5) jego dalszy pobyt stanowiłby zagrożenie dla obronności lub</p>	
--	--	--	--	--	--	--

					<p>bezpieczeństwa państwa lub ochrony bezpieczeństwa i porządku publicznego albo naruszałby interes Rzeczypospolitej Polskiej;</p> <p>6) niezgodnie z przepisami przekroczył lub usiłował przekroczyć granicę;</p> <p>7) dobrowolnie nie opuścił terytorium Rzeczypospolitej Polskiej w terminie określonym w decyzji:</p> <p>a) o zobowiązaniu do opuszczenia tego terytorium,</p> <p>b) o odmowie udzielenia zezwolenia na zamieszkanie na czas oznaczony,</p> <p>c) o cofnięciu zezwolenia na zamieszkanie na czas oznaczony;</p> <p>8) nie wywiązuje się z zobowiązań podatkowych wobec Skarbu Państwa;</p> <p>9) zakończył odbywanie kary pozbawienia wolności orzeczonej w Rzeczypospolitej Polskiej za umyślne przestępstwo lub przestępstwo skarbowe;</p> <p>10) został skazany w Rzeczypospolitej Polskiej prawomocnym orzeczeniem na karę pozbawienia wolności podlegającą wykonaniu i istnieją podstawy do przeprowadzenia postępowania o przekazanie go za granicę w celu wykonania orzeczonej wobec niego kary;</p> <p>11) przebywa poza strefą przygraniczną, w której zgodnie z zezwoleniem na przekraczanie granicy w ramach małego ruchu</p>	
--	--	--	--	--	---	--

				<p>granicznego może przebywać;</p> <p>12) przebywa na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej po upływie okresu pobytu, do którego był uprawniony na podstawie zezwolenia na przekraczanie granicy w ramach małego ruchu granicznego.</p> <p>Art. 90.</p> <p><i>1. W decyzji o wydaleniu:</i></p> <p>1) <i>określa się termin dobrowolnego opuszczenia przez cudzoziemca terytorium Rzeczypospolitej Polskiej od 7 do 30 dni, z wyłączeniem przypadków, w których decyzja podlega przymusowemu wykonaniu na podstawie art. 95;</i></p> <p>Art. 97.</p> <p><i>1. W przypadkach, o których mowa w art. 88 ust. 1 pkt 1-3, 6, 11 i 12, cudzoziemiec może być zobowiązany do opuszczenia terytorium Rzeczypospolitej Polskiej w terminie od 7 do 30 dni, gdy z okoliczności sprawy wynika, że dobrowolnie wykona ten obowiązek.</i></p>	
Art. 6 ust. 2	2. Obywatele państw trzecich nielegalnie przebywający na terytorium jednego z państw członkowskich oraz posiadający ważne zezwolenie na pobyt lub inne zezwolenie upoważniające ich do	T	Art. 89 ust. 1 pkt 4 i art. 97 ust. 2 pkt 4	<p>Art. 89. 1. Decyzji o wydaleniu cudzoziemca nie wydaje się, a wydanej nie wykonuje, jeżeli:</p> <p>(...)</p> <p>4) <i>cudzoziemiec posiada ważne</i></p>	

	<p>pobytu wydane przez inne państwo członkowskie, mają obowiązek natychmiast udać się na terytorium tego państwa członkowskiego. Jeżeli dany obywatel państwa trzeciego nie wypełni tego obowiązku lub gdy natychmiastowy wyjazd danego obywatela państwa trzeciego jest konieczny ze względów porządku publicznego lub bezpieczeństwa narodowego, zastosowanie ma ust. 1.</p>		<p><i>zezwoleń pobytowe lub inne zezwoleń uprawniające do pobytu, wydane przez inne państwo obszaru Schengen i jego dalszy pobyt nie stanowi zagrożenia dla obronności lub bezpieczeństwa państwa lub bezpieczeństwa i porządku publicznego, chyba że nie udał się niezwłocznie na terytorium tego państwa członkowskiego Unii Europejskiej, po pouczeniu go przez organ właściwy do wydania decyzji o wydaleniu.</i></p> <p>Art. 97. 2. Decyzji o zobowiązaniu cudzoziemca do opuszczenia terytorium Rzeczypospolitej Polskiej nie wydaje się cudzoziemcowi: (...) 4) jeżeli cudzoziemiec posiada ważne zezwoleń pobytowe lub inne zezwoleń uprawniające do pobytu, wydane przez inne państwo obszaru Schengen i jego dalszy pobyt nie stanowi zagrożenia dla obronności lub bezpieczeństwa państwa lub bezpieczeństwa i porządku publicznego, chyba że cudzoziemiec nie udał się niezwłocznie na terytorium tego państwa członkowskiego Unii Europejskiej, po pouczeniu go przez organ właściwy do wydania tej decyzji.</p>	
Art. 6 ust. 3	<p>3. Państwa członkowskie mogą wstrzymać się od wydania decyzji nakazującej powrót wobec obywatela państwa trzeciego nielegalnie przebywającego na nich terytorium, jeżeli dany obywatel państwa</p>	T	<p>Przepis ten jest wykonywany na podstawie umów dwustronnych umów lub porozumień.</p>	

	<p>trzeciego zostanie przyjęty przez inne państwo członkowskie na podstawie dwustronnych umów lub porozumień obowiązujących w chwili wejścia w życie niniejszej dyrektywy. W takim przypadku państwo członkowskie, które przyjęło danego obywatela państwa trzeciego, stosuje ust. 1.</p>				
Art. 6 ust. 4	<p>4. Państwa członkowskie mogą w dowolnym momencie postanowić o wydaniu obywatelowi państwa trzeciego nielegalnie przebywającego na ich terytorium, niezależnego zezwolenia na pobyt lub innego zezwolenia upoważniającego go do pobytu, ze względu na jego ciężką sytuację albo z przyczyn humanitarnych lub z innych przyczyn. W takim przypadku nie wydaje się decyzji nakazującej powrót. Jeżeli decyzja nakazująca powrót została już wydana, należy ją uchylić lub zawiesić na okres ważności wspomnianego zezwolenia na pobyt lub innego zezwolenia upoważniającego do pobytu.</p>	T	<p>Art. 53a ust. 2, art. 89 ust. 1 pkt 3, art. 97 ust. 2 pkt 2 ustawy o cudzoziemcach</p>	<p>Art. 53a</p> <p>2. Zezwolenia na zamieszkanie na czas oznaczony można udzielić cudzoziemcowi, który przebywa na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej nielegalnie, jeżeli:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) przepisy prawa polskiego wymagają od cudzoziemca osobistego stawiennictwa przed polskim organem władzy publicznej; 2) wyjątkowa sytuacja osobista wymaga obecności cudzoziemca na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej; 3) wymaga tego interes Rzeczypospolitej Polskiej; 4) organ właściwy do prowadzenia postępowania w sprawie zwalczania handlu ludźmi stwierdza, że cudzoziemiec jest prawdopodobnie ofiarą handlu ludźmi w rozumieniu decyzji ramowej Rady z dnia 19 lipca 2002 r. w sprawie zwalczania handlu ludźmi (Dz. Urz. WE L 203 z 01.08.2002, str. 1; Dz. Urz. UE Polskie wydanie specjalne, rozdz. 19, t. 6, str. 52). 	

				<p>Art. 89. 1. Decyzji o wydaleniu cudzoziemca nie wydaje się, a wydanej nie wykonuje, jeżeli:</p> <p>3) cudzoziemiec przebywa na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej na podstawie wizy Schengen upoważniającej tylko do wjazdu i pobytu na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej w celu, o którym mowa w art. 26 ust. 1 pkt 26, lub zezwolenia na zamieszkanie na czas oznaczony udzielonego na podstawie art. 53a ust. 2;</p> <p>Art. 97. 2. Decyzji o zobowiązaniu cudzoziemca do opuszczenia terytorium Rzeczypospolitej Polskiej nie wydaje się cudzoziemcowi:</p> <p>2) przebywającemu na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej na podstawie wizy Schengen upoważniającej tylko do wjazdu i pobytu na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej w celu, o którym mowa w art. 26 ust. 1 pkt 26, lub zezwolenia na zamieszkanie na czas oznaczony udzielonego na podstawie art. 53a ust. 2;</p> <p>Art. 97 ustawy o udzieleniu cudzoziemcom</p>	<p>Art. 97. 1. Cudzoziemcowi udziela się zgody na pobyt tolerowany na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, jeżeli jego wydalenie:</p> <p>1) mogłoby nastąpić jedynie do kraju, w którym zagrożone byłoby jego prawo do życia, wolności i</p>
--	--	--	--	--	--

				<p>ochrony na terytorium RP</p> <p>bezpieczeństwa osobistego, w którym mógłby zostać poddany torturom albo nieludzkiemu lub poniżającemu traktowaniu albo karaniu lub być zmuszony do pracy lub pozbawiony prawa do rzetelnego procesu sądowego albo być ukarany bez podstawy prawnej w rozumieniu Konwencji o ochronie praw człowieka i podstawowych wolności, sporządzonej w Rzymie dnia 4 listopada 1950 r.;</p> <p>1a) naruszałoby prawo do życia rodzinnego w rozumieniu Konwencji o ochronie praw człowieka i podstawowych wolności, sporządzonej w Rzymie dnia 4 listopada 1950 r., lub naruszałoby prawa dziecka określone w Konwencji o prawach dziecka, przyjętej przez Zgromadzenie Ogólne Narodów Zjednoczonych dnia 20 listopada 1989 r. (Dz. U. z 1991 r. Nr 120, poz. 526 oraz z 2000 r. Nr 2, poz. 11), w stopniu istotnie zagrażającym jego rozwojowi psychofizycznemu;</p> <p>2) jest niewykonalne z przyczyn niezależnych od organu wykonującego decyzję o wydaleniu i od cudzoziemca.</p> <p>1a. Przepisu ust. 1 pkt 1a nie stosuje się w przypadku, gdy dalszy pobyt cudzoziemca na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej stanowi zagrożenie obronności lub bezpieczeństwa państwa albo</p>	
--	--	--	--	--	--

				<p>bezpieczeństwa i porządku publicznego.</p> <p>2. Cudzoziemcowi można udzielić zgody na pobyt tolerowany na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, jeżeli jego wydalenie mogłoby nastąpić jedynie do kraju, do którego wydanie cudzoziemca jest niedopuszczalne na podstawie orzeczenia sądu o niedopuszczalności wydania cudzoziemca albo na podstawie rozstrzygnięcia Ministra Sprawiedliwości o odmowie jego wydania, uwzględniając przyczynę, z powodu której odmówiono wydania cudzoziemca, oraz interes Rzeczypospolitej Polskiej.</p>	
Art. 6 ust. 5	<p>5. Jeżeli wobec obywatela państwa trzeciego nielegalnie przebywającego na terytorium danego państwa członkowskiego toczy się procedura mająca na celu przedłużenie ważności zezwolenia na pobyt lub innego zezwolenia upoważniającego do pobytu, wspomniane państwo członkowskie rozważa wstrzymanie się od wydania decyzji nakazującej powrót aż do zakończenia toczącej się procedury, bez uszczerbku dla ust. 6.</p>	T	<p>Art. 43 ust. 2 i 3</p> <p>Art. 61 ust. 2a i 3</p> <p>Art. 71a ust. 2b i 3</p> <p>Ustawy o cudzoimcach</p>	<p>Art. 43.</p> <p>2. Jeżeli termin do złożenia wniosku został zachowany, właściwy organ zamieszcza w dokumencie podróży cudzoziemca odcisk stempla, który potwierdza złożenie wniosku o przedłużenie wizy Schengen lub wizy krajowej.</p> <p>3. Jeżeli termin do złożenia wniosku został zachowany i wniosek nie zawiera braków formalnych lub braki formalne zostały uzupełnione w terminie, pobyt cudzoziemca na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej uważa się za legalny od dnia złożenia wniosku do czasu wydania decyzji ostatecznej w sprawie przedłużenia wizy Schengen lub wizy krajowej.</p> <p>Art. 61.</p> <p>2a. Jeżeli termin do złożenia wniosku został zachowany i wniosek nie zawiera braków formalnych lub braki</p>	

				<p>formalne zostały uzupełnione w terminie, wojewoda zamieszcza w dokumencie podróży cudzoziemca odcisk stempla, który potwierdza złożenie wniosku o udzielenie zezwolenia na zamieszkanie na czas oznaczony.</p> <p>3. Jeżeli termin do złożenia wniosku został zachowany i wniosek nie zawiera braków formalnych lub braki formalne zostały uzupełnione w terminie, pobyt cudzoziemca na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej uważa się za legalny do czasu wydania decyzji ostatecznej w sprawie zezwolenia na zamieszkanie na czas oznaczony.</p> <p>Art. 71a.</p> <p>2b. Jeżeli cudzoziemiec złożył wniosek w czasie zgodnego z prawem pobytu na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej i wniosek nie zawiera braków formalnych lub braki formalne zostały uzupełnione w terminie, wojewoda zamieszcza w dokumencie podróży cudzoziemca odcisk stempla, który potwierdza złożenie wniosku o udzielenie zezwolenia na osiedlenie się lub zezwolenia na pobyt rezydenta długoterminowego WE.</p> <p>3. Jeżeli cudzoziemiec złożył wniosek w czasie zgodnego z prawem pobytu na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej i wniosek nie zawiera braków formalnych lub braki formalne zostały uzupełnione w terminie, pobyt cudzoziemca na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej uważa się za</p>	
--	--	--	--	---	--

					legalny do czasu wydania decyzji ostatecznej w sprawie zezwolenia na osiedlenie się lub zezwolenia na pobyt rezydenta długoterminowego WE.
Art. 6 ust. 6	6. Niniejsza dyrektywa nie wyklucza podejmowania przez państwa członkowskie decyzji o zakończeniu legalnego pobytu wraz z decyzją nakazującą powrót lub decyzją o wykonaniu wydalenia lub zakazem wjazdu, w ramach jednej decyzji administracyjnej lub orzeczenia sądowego, zgodnie z ich prawem krajowym, bez uszczerbku dla gwarancji proceduralnych przewidzianych w rozdziale III i w innych odpowiednich przepisach prawa wspólnotowego i krajowego.	T	Art. 57 i 58 oraz art. 68 i 69 ustawy o cudzoimcach	<p>Art. 57. 6. Cudzoziemca przebywającego na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, którego pobyt jest niepożądany, można w decyzji o odmowie zezwolenia na zamieszkanie na czas oznaczony zobowiązać do opuszczenia tego terytorium w terminie określonym w decyzji.</p> <p>7. Do decyzji o odmowie zezwolenia na zamieszkanie na czas oznaczony, w której zobowiązuje się cudzoziemca do opuszczenia terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, stosuje się odpowiednio przepisy o postępowaniu w sprawie zobowiązania do opuszczenia terytorium Rzeczypospolitej Polskiej.</p> <p>Art. 58. 4. Cudzoziemca przebywającego na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, którego pobyt jest niepożądany, można w decyzji o cofnięciu zezwolenia na zamieszkanie na czas oznaczony zobowiązać do opuszczenia tego terytorium w terminie określonym w decyzji.</p> <p>5. Do decyzji o cofnięciu zezwolenia na zamieszkanie na czas oznaczony, w której zobowiązuje się cudzoziemca do opuszczenia terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, stosuje się odpowiednio przepisy o postępowaniu w</p>	

				<p>sprawie zobowiązania do opuszczenia terytorium Rzeczypospolitej Polskiej.</p> <p>Art. 68.</p> <p>2. W decyzji o cofnięciu zezwolenia na osiedlenie się w przypadkach, o których mowa w ust. 1 pkt 1-3, orzeka się o wydaleniu cudzoziemca.</p> <p>3. Do postępowania w sprawie cofnięcia zezwolenia na osiedlenie się, w części dotyczącej orzeczenia o wydaleniu cudzoziemca, stosuje się przepisy o postępowaniu w sprawie wydalenia.</p> <p>Art. 69.</p> <p>3. W decyzji o cofnięciu zezwolenia na pobyt rezydenta długoterminowego WE w przypadkach, o których mowa w ust. 1 pkt 2, orzeka się o wydaleniu cudzoziemca.</p> <p>4. Do postępowania w sprawie cofnięcia zezwolenia na pobyt rezydenta długoterminowego WE, w części dotyczącej orzeczenia o wydaleniu cudzoziemca, stosuje się przepisy o postępowaniu w sprawie wydalenia z wyłączeniem art. 90 ust. 2.</p>	
7.	Art. 7 ust.1	<p>Dobrowolny wyjazd</p> <p>1. Bez uszczerbku dla wyjątków, o których mowa w ust. 2 i 4, w decyzji nakazującej powrót wyznacza się odpowiedni termin dobrowolnego wyjazdu, który wynosi od siedmiu do trzydziestu dni. Państwa członkowskie mogą</p>	T	<p>Art. 90 ust. 1 pkt 1 i Art. 97 ust. 1 ustawy o cudzozi</p> <p>Art. 90. 1. W decyzji o wydaleniu:</p> <p><i>1) określa się termin dobrowolnego opuszczenia przez cudzoziemca terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, który wynosi od 7 do 30 dni, z wyłączeniem przypadków, w których decyzja podlega</i></p>	

	określić w prawie krajowym, że termin ten jest wyznaczany jedynie na wniosek danego obywatela państwa trzeciego. W takim przypadku państwa członkowskie informują danych obywateli państw trzecich o możliwości złożenia takiego wniosku. Przewidziany wyżej termin nie pozbawia danych obywateli państw trzecich możliwości wcześniejszego wyjazdu.		emcach	<i>przymusowemu wykonaniu na podstawie art. 95;</i> <i>Art. 97. 1. W przypadkach, o których mowa w art. 88 ust. 1 pkt 1-3, 6, 11 i 12, cudzoziemiec może być zobowiązany do opuszczenia terytorium Rzeczypospolitej Polskiej w terminie od 7 do 30 dni, gdy z okoliczności sprawy wynika, że dobrowolnie wykona ten obowiązek.</i>	
Art. 7 ust. 2	2. Jeżeli jest to konieczne, państwa członkowskie przedłużają termin dobrowolnego wyjazdu, uwzględniając w danym przypadku szczególne okoliczności, takie jak długość pobytu, obecność dzieci uczęszczających do szkoły oraz istnienie innych związków rodzinnych i społecznych.	T	Art. 90 ust. 1a i 1b oraz art. 97 ust. 1a ustawy o cudzoziemcach	<i>Art. 90. 1a. Termin, o którym mowa w ust. 1 pkt 1, może być przedłużony jednorazowo do jednego roku, jeżeli przepisy polskiego prawa wymagają od cudzoziemca osobistego stawiennictwa przed polskim organem władzy publicznej, lub obecności na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej wymaga wyjątkowa sytuacja osobista cudzoziemca lub interes Rzeczypospolitej Polskiej. 1b. Przedłużenie terminu, o którym mowa w ust. 1 pkt 1, może nastąpić, na wniosek cudzoziemca, w drodze decyzji, także po wydaniu decyzji o wydaleniu. Art. 97 1a. Do decyzji o zobowiązaniu cudzoziemca do opuszczenia terytorium Rzeczypospolitej Polskiej stosuje się przepisy art. 90 ust. 1a i 1b.</i>	
Art. 7 ust. 3	3. Niektóre obowiązki mające na celu uniknięcie ryzyka ucieczki,	T	Art. 90 ust. 1 pkt 3	Art. 90. 1. W decyzji o wydaleniu: (...)	

		<p>takie jak regularne zgłaszanie się do danego organu, wpłacenie odpowiedniej kaucji, dostarczenie dokumentów lub obowiązek przebywania w określonym miejscu, mogą zostać nałożone na czas trwania okresu, w którym ma nastąpić dobrowolny wyjazd.</p>			<p>3) można wyznaczyć cudzoziemcowi miejsce zamieszkania do czasu wykonania decyzji i zobowiązać go do zgłaszania się w określonych odstępach czasu do organu wskazanego w decyzji.</p>	
	Art. 7 ust. 4	<p>4. Jeżeli istnieje ryzyko ucieczki lub jeżeli wniosek o pozwolenie na legalny pobyt został odrzucony jako oczywiście bezzasadny lub zawierający fałszywe informacje, lub jeżeli dana osoba stanowi zagrożenie dla porządku publicznego, bezpieczeństwa publicznego lub bezpieczeństwa narodowego, państwo członkowskie może wstrzymać się od wyznaczenia terminu dobrowolnego wyjazdu, lub może wyznaczyć termin krótszy niż siedem dni.</p>	T	Art. 90 ust. 1 pkt 1	<p>Art. 90. 1. W decyzji o wydaleniu: <i>1) określa się termin dobrowolnego opuszczenia przez cudzoziemca terytorium Rzeczypospolitej Polskie, który wynosi od 7 do 30 dni, z wyłączeniem przypadków, w których decyzja podlega przymusowemu wykonaniu na podstawie art. 95</i></p>	
8.	Art. 8 ust. 1	<p>Wydalenie 1. Państwa członkowskie podejmują wszelkie środki niezbędne do wykonania decyzji nakazującej powrót jeżeli żaden termin dobrowolnego wyjazdu nie został wyznaczony zgodnie z art. 7 ust. 4 lub jeżeli zobowiązanie do powrotu nie zostało wykonane w terminie dobrowolnego wyjazdu, zgodnie z art. 7.</p>	T	Art. 95 ustawy o cudzoziemcach	<p>Art. 95. 1. Decyzja o wydaleniu podlega przymusowemu wykonaniu przez doprowadzenie cudzoziemca do granicy albo do granicy państwa, do którego zostaje wydalony, lub do portu lotniczego albo morskiego tego państwa, jeżeli:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) cudzoziemiec przebywa w strzeżonym ośrodku lub areszcie w celu wydalenia; 2) cudzoziemiec nie opuścił terytorium Rzeczypospolitej Polskiej w terminie określonym w decyzji o wydaleniu lub w decyzji zawierającej orzeczenie o wydaleniu; 	

				<p>3) wymagają tego względy obronności lub bezpieczeństwa państwa albo ochrony bezpieczeństwa i porządku publicznego albo interes Rzeczypospolitej Polskiej;</p> <p>4) została wydana w związku z okolicznością, o której mowa w art. 88 ust. 1 pkt 7.</p> <p>2. Obowiązek doprowadzenia cudzoziemca do granicy wykonuje komendant oddziału Straży Granicznej właściwy ze względu na miejsce pobytu cudzoziemca.</p> <p>3. Obowiązek doprowadzenia cudzoziemca od granicy do portu lotniczego albo morskiego państwa, do którego następuje wydalenie, wykonuje Komendant Główny Straży Granicznej lub komendant oddziału Straży Granicznej właściwy ze względu na miejsce, w którym cudzoziemiec przekracza granicę.</p> <p>4. Komendant placówki Straży Granicznej odnotowuje w rejestrze spraw dotyczących wydalenia z Rzeczypospolitej Polskiej datę opuszczenia przez cudzoziemca tego terytorium lub informuje o tym niezwłocznie wojewodę, który wydał decyzję o wydaleniu.</p>	
Art. 8 ust. 2	2. Jeżeli państwo członkowskie wyznaczyło termin dobrowolnego wyjazdu zgodnie z art. 7, decyzja nakazująca powrót może być wykonana dopiero po wygaśnięciu tego terminu, chyba że pojawi się w tym okresie ryzyko, o którym mowa w art. 7 ust. 4.	T	Art. 95 ust. 1 pkt 2	<p>Art. 95. 1. Decyzja o wydaleniu podlega przymusowemu wykonaniu przez doprowadzenie cudzoziemca do granicy albo do granicy państwa, do którego zostaje wydalony, lub do portu lotniczego albo morskiego tego państwa, jeżeli:</p> <p>(...) 2) cudzoziemiec nie opuścił</p>	

					terytorium Rzeczypospolitej Polskiej w terminie określonym w decyzji o wydaleniu lub w decyzji zawierającej orzeczenie o wydaleniu;	
Art. 8 ust. 3	3. Państwo członkowskie może wydawać odrębne decyzje administracyjne lub orzeczenia sądowe nakazujące wydalenie.	N			Przepis nie będzie wykorzystany	
Art. 8 ust. 4	4. Jeżeli państwa członkowskie stosują – w ostateczności – środki przymusu w celu przeprowadzenia wydalenia obywatela państwa trzeciego, który sprzeciwia się temu wydaleniu, środki te muszą być proporcjonalne i nie mogą obejmować użycia siły przekraczającego rozsądne granice. Są one stosowane w sposób przewidziany w prawie krajowym, z poszanowaniem praw podstawowych i należnym szacunkiem dla godności i nietykalności cielesnej danego obywatela państwa trzeciego.	T	Art. 95 ust. 1 ustawy o cudzoimcach	Art. 95. 1. Decyzja o wydaleniu podlega przymusowemu wykonaniu przez doprowadzenie cudzoziemca do granicy albo do granicy państwa, do którego zostaje wydalony, lub do portu lotniczego albo morskiego tego państwa, jeżeli: <ol style="list-style-type: none"> 1) cudzoziemiec przebywa w strzeżonym ośrodku lub areszcie w celu wydalenia; 2) cudzoziemiec nie opuścił terytorium Rzeczypospolitej Polskiej w terminie określonym w decyzji o wydaleniu lub w decyzji zawierającej orzeczenie o wydaleniu; 3) wymagają tego względy obronności lub bezpieczeństwa państwa albo ochrony bezpieczeństwa i porządku publicznego albo interes Rzeczypospolitej Polskiej; 4) została wydana w związku z okolicznością, o której mowa w art. 88 ust. 1 pkt 7. 		
			Art. 9 ust. 5,	Art. 9. 5. Funkcjonariusze w toku wykonywania czynności służbowych		

			art. 23-24 ustawy o Straży Granicznej	<p>mają obowiązek respektowania godności oraz przestrzegania wolności i praw człowieka i obywatela.</p> <p>Art. 23. 1. W razie zagrożenia nienaruszalności granicy państwowej lub niepodporządkowania się wydanym na podstawie prawa poleceniom oraz bezpośredniego zagrożenia dla życia lub zdrowia własnego lub innej osoby, funkcjonariusze mogą używać następujących środków przymusu bezpośredniego:</p> <ol style="list-style-type: none">1) fizycznych i technicznych środków służących do obezwładniania bądź do konwojowania osób oraz do zatrzymywania pojazdów;2) indywidualnych, chemicznych środków obezwładniających;3) psów służbowych;4) pałek służbowych;5) pocisków niepenetracyjnych, miotanych z broni palnej;6) paralizatorów elektrycznych. <p>2. W przypadkach określonych w ust. 1 mogą być stosowane jedynie środki przymusu bezpośredniego, odpowiadające potrzebie wynikającej z istniejącej sytuacji i niezbędne do osiągnięcia podporządkowania się wydanym poleceniom.</p> <p>Art. 24. 1. Jeżeli środki przymusu bezpośredniego wymienione w art. 23 ust. 1 okazały się niewystarczające lub ich użycie ze względu na okoliczności danego zdarzenia nie jest możliwe, funkcjonariusz ma prawo użycia broni palnej wyłącznie:</p>	
--	--	--	--	---	--

				<p>rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 17 lutego 1998 r. w sprawie określenia</p>	<ol style="list-style-type: none">1) w celu odparcia bezpośredniego i bezprawnego zamachu na życie, zdrowie lub wolność funkcjonariusza lub innej osoby oraz w celu przeciwdziałania czynnościom zmierzającym bezpośrednio do takiego zamachu;2) przeciwko osobie niepodporządkowującej się wezwaniu do natychmiastowego porzucenia broni lub innego niebezpiecznego narzędzia, którego użycie zagrozić może życiu, zdrowiu lub wolności funkcjonariusza albo innej osoby;3) przeciwko osobie, która usiłuje bezprawnie, przemocą odebrać broń palną funkcjonariuszowi lub innej osobie uprawnionej do posiadania broni palnej;4) w celu odparcia bezpośredniego, bezprawnego zamachu na obiekty służące obronności państwa lub ważne dla gospodarki narodowej, a także na obiekty Straży Granicznej lub służące ochronie granicy państwowej;5) w celu odparcia bezpośredniego zamachu na nienaruszalność granicy państwowej ze strony osób działających w sposób zorganizowany, które przemocą wymuszają przekroczenie granicy państwowej przy użyciu broni lub pojazdu;6) w celu odparcia zamachu na mienie, stwarzającego jednocześnie bezpośrednie zagrożenie dla życia, zdrowia lub wolności człowieka;	
--	--	--	--	---	---	--

				<p>warunków i sposobu użycia środków w przymusu bezpośrednio i użycia broni palnej przez funkcjonariuszy Straży Granicznej oraz warunków i sposobu użycia środków w przymusu bezpośrednio, a także zasad użycia broni palnej przez</p>	<p>7) w bezpośrednim pościgu za osobą, wobec której użycie broni było dopuszczalne w przypadkach określonych w pkt 1-6, albo za osobą, wobec której istnieje uzasadnione podejrzenie popełnienia zabójstwa, zamachu terrorystycznego, uprowadzenia osoby w celu wymuszenia okupu lub określonego zachowania, rozboju, kradzieży rozbójniczej, wymuszenia rozbójniczego, umyślnego ciężkiego uszkodzenia ciała, zgwałcenia, podpalenia lub umyślnego spowodowania w inny sposób niebezpieczeństwa powszechnego dla życia albo zdrowia;</p> <p>8) w celu ujęcia osoby, o której mowa w pkt 7, jeśli schroniła się ona w miejscu trudno dostępnym, a z okoliczności towarzyszących wynika, że może użyć broni palnej lub innego niebezpiecznego narzędzia, którego użycie zagrozi może życiu lub zdrowiu;</p> <p>9) w celu odparcia gwałtownego, bezpośredniego i bezprawnego zamachu na konwój ochraniający osoby, materiały zawierające informacje niejawne, pieniądze albo inne przedmioty wartościowe;</p> <p>10) w celu ujęcia lub udaremnienia ucieczki osoby zatrzymanej, tymczasowo aresztowanej lub odbywającej karę pozbawienia wolności, jeśli:</p> <p>a) ucieczka osoby pozbawionej wolności stwarza zagrożenie dla</p>	
--	--	--	--	---	--	--

				<p>pododdziały odwodowe Straży Granicznej</p> <p>życia albo zdrowia ludzkiego,</p> <p>b) istnieje uzasadnione podejrzenie, że osoba pozbawiona wolności może użyć broni palnej, materiałów wybuchowych lub niebezpiecznego narzędzia,</p> <p>c) pozbawienie wolności nastąpiło w związku z uzasadnionym podejrzeniem lub stwierdzeniem popełnienia przestępstw, o których mowa w pkt 7.</p> <p>1a. W działaniach pododdziałów odwodowych użycie broni palnej może nastąpić tylko na rozkaz ich dowódcy.</p> <p>2. Użycie broni palnej nie może mieć na celu pozbawienia życia, powinno następować w sposób wyrządzający możliwie najmniejszą szkodę osobie, przeciwko której użyto broni palnej, a także nie może narażać na niebezpieczeństwo utraty życia lub zdrowia innych osób.</p> <p>3. Rada Ministrów, w drodze rozporządzenia, określa warunki i sposób użycia środków przymusu bezpośredniego, a także postępowanie przy użyciu broni palnej przez funkcjonariuszy oraz warunki i sposób użycia środków przymusu bezpośredniego, a także zasady użycia broni przez pododdziały odwodowe Straży Granicznej.</p>	
Art. 8 ust. 5	5. Jeżeli wydalenie następuje drogą powietrzną, państwa członkowskie uwzględniają wspólne wytyczne w sprawie postanowień dotyczących bezpieczeństwa w	T	Roz. 8a ustawy o cudzoziemcach	<p>Rozdział 8a</p> <p>Tranzyt cudzoziemca drogą powietrzną</p>	

		odniesieniu do wspólnych wydaień drogą powietrzną, załączone do decyzji 2004/573/WE.				
	Art. 8 ust. 6	6. Państwa członkowskie zapewniają skuteczny system monitorowania powrotów przymusowych.	T		Nie wymaga uregulowania w przepisach. Monitorowanie będzie następować w drodze czynności faktycznych.	
9.	Art. 9 ust. 1	Wstrzymanie wydalenia 1. Państwa członkowskie przesuwają termin wydalenia: a) jeżeli miałyby ono naruszać zasadę non-refoulement, lub b) dopóki obowiązuje zawieszenie wykonania decyzji nakazującej powrót, przyznane zgodnie z art. 13 ust. 2.	T	Art. 89 ust. 1 i 97 ust. 2 ustawy o cudzoziemcach	Art. 89. 1. Decyzji o wydaleniu cudzoziemca nie wydaje się, a wydanej nie wykonuje, jeżeli: 1) zachodzą przesłanki do udzielenia zgody na pobyt tolerowany; 2) cudzoziemiec jest małżonkiem obywatela polskiego albo cudzoziemca posiadającego zezwolenie na osiedlenie się lub zezwolenie na pobyt rezydenta długoterminowego WE i jego dalszy pobyt nie stanowi zagrożenia dla obronności lub bezpieczeństwa państwa lub bezpieczeństwa i porządku publicznego, chyba że związek małżeński został zawarty w celu uniknięcia wydalenia; 3) cudzoziemiec przebywa na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej na podstawie wizy Schengen upoważniającej tylko do wjazdu i pobytu na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej w celu, o którym mowa w art. 26 ust. 1 pkt 26, lub zezwolenia na zamieszkanie na czas oznaczony udzielonego na podstawie art. 53a ust. 2; 4) cudzoziemiec posiada ważne zezwolenie pobytowe lub inne	
	Art. 9 ust. 2	2. Państwa członkowskie mogą wstrzymać wydalenie na odpowiedni okres, uwzględniając szczególne okoliczności w danym przypadku. Państwa członkowskie uwzględniają w szczególności: a) stan fizyczny i psychiczny obywatela państwa trzeciego; b) względy techniczne, takie jak brak możliwości transportu, niemożność wydalenia z powodu braku ustalenia jej tożsamości.	N			

				<p><i>zezwole nie uprawniające do pobytu, wydane przez inne państwo obszaru Schengen i jego dalszy pobyt nie stanowi zagrożenia dla obronności lub bezpieczeństwa państwa lub bezpieczeństwa i porządku publicznego, chyba że nie udał się niezwłocznie na terytorium tego państwa członkowskiego Unii Europejskiej, po pouczeniu go przez organ właściwy do wydania decyzji o wydaleniu.</i></p> <p>Art. 97. 2. Decyzji o zobowiązaniu cudzoziemca do opuszczenia terytorium Rzeczypospolitej Polskiej nie wydaje się cudzoziemcowi:</p> <ol style="list-style-type: none">1) małżonkowi obywatela polskiego albo cudzoziemca posiadającego zezwolenie na osiedlenie się lub zezwolenie na pobyt rezydenta długoterminowego WE;2) przebywającemu na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej na podstawie wizy Schengen upoważniającej tylko do wjazdu i pobytu na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej w celu, o którym mowa w art. 26 ust. 1 pkt 26, lub zezwolenia na zamieszkanie na czas oznaczony udzielonego na podstawie art. 53a ust. 2;3) czasowo oddelegowanemu w celu świadczenia usług na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej przez pracodawcę mającego siedzibę na terytorium państwa	
--	--	--	--	--	--

				<p>członkowskiego Unii Europejskiej, państwa członkowskiego Europejskiego Porozumienia o Wolnym Handlu (EFTA) - strony umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym lub Konfederacji Szwajcarskiej, uprawnionemu do przebywania i zatrudnienia na terytorium tego państwa - ze względu na okoliczności, o których mowa w art. 88 ust. 1 pkt 1 lub 6;</p> <p>4) jeżeli cudzoziemiec posiada ważne zezwolenie pobytowe lub inne zezwolenie uprawniające do pobytu, wydane przez inne państwo obszaru Schengen i jego dalszy pobyt nie stanowi zagrożenia dla obronności lub bezpieczeństwa państwa lub bezpieczeństwa i porządku publicznego, chyba że cudzoziemiec nie udał się niezwłocznie na terytorium tego państwa członkowskiego Unii Europejskiej, po pouczeniu go przez organ właściwy do wydania tej decyzji.</p>	
				<p>Art. 33 i art. 97 ustawy o udzieleniu cudzoziemcom ochrony na</p>	<p>Art. 33. 1. Wszczęcie postępowania w sprawie nadania statusu uchodźcy powoduje z mocy prawa:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) unieważnienie wizy krajowej, 2) wygaśnięcie decyzji o zobowiązaniu do opuszczenia terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, 3) wstrzymanie wykonania decyzji o wydaleniu do dnia doręczenia

				terytorium RP	<p>cudzoziemcowi decyzji ostatecznej w sprawie o nadanie statusu uchodźcy</p> <p>- wydanych wnioskodawcy i osobie, w imieniu której wnioskodawca występuje.</p> <p>2. Organ przyjmujący wniosek odnotowuje unieważnienie wizy krajowej oraz wygaśnięcie decyzji o zobowiązaniu do opuszczenia terytorium Rzeczypospolitej Polskiej w dokumentach podróży wnioskodawcy i osoby, w imieniu której wnioskodawca występuje.</p> <p>3. W toku postępowania w sprawie nadania statusu uchodźcy:</p> <ol style="list-style-type: none">1) nie wydaje się i nie przedłuża wizy;2) nie wydaje się decyzji o zobowiązaniu do opuszczenia terytorium Rzeczypospolitej Polskiej;3) nie wydaje się decyzji o wydaleniu. <p>4. Przepisów ust. 1 pkt 3 i ust. 3 pkt 2 i 3 nie stosuje się, w przypadku gdy wnioskodawca złożył kolejny wniosek, z tym że Szef Urzędu może wstrzymać wykonanie decyzji o wydaleniu do dnia doręczenia wnioskodawcy decyzji ostatecznej w sprawie o nadanie statusu uchodźcy, jeżeli przemawia za tym słuszny interes strony, nie jest to sprzeczne z interesem społecznym i złożenie kolejnego wniosku nie nastąpiło w celu opóźnienia wydania decyzji o wydaleniu lub opóźnienia lub zakłócenia wykonania takiej decyzji.</p> <p>5. Wniosek o wstrzymanie wykonania decyzji o wydaleniu powinien zawierać uzasadnienie istnienia słusznego interesu</p>	
--	--	--	--	----------------------	--	--

				<p>wnioskodawcy we wstrzymaniu jej wykonania.</p> <p>6. Wniosek, o którym mowa w ust. 5, należy złożyć wraz z kolejnym wnioskiem o nadanie statusu uchodźcy, za pośrednictwem organu przyjmującego, a w przypadku gdy decyzja o wydaleniu została wydana po złożeniu kolejnego wniosku o nadanie statusu uchodźcy - bezpośrednio do Szefa Urzędu.</p> <p>7. Wydanie decyzji w sprawie wstrzymania wykonania decyzji o wydaleniu powinno nastąpić w terminie 5 dni od dnia przekazania wniosku w tej sprawie przez organ przyjmujący lub od dnia otrzymania wniosku złożonego bezpośrednio do Szefa Urzędu.</p> <p>8. Strona niezadowolona z decyzji Szefa Urzędu w sprawie wstrzymania decyzji o wydaleniu może zwrócić się do tego organu o ponowne rozpatrzenie sprawy w terminie 5 dni od dnia doręczenia decyzji.</p> <p>9. Szef Urzędu może zmienić lub uchylić decyzję w sprawie wstrzymania wykonania decyzji o wydaleniu w każdym czasie w razie zmiany okoliczności.</p> <p>10. Decyzja o wstrzymaniu wykonania decyzji o wydaleniu wygasa z mocy prawa w dniu doręczenia cudzoziemcowi decyzji ostatecznej w sprawie o nadanie statusu uchodźcy wszczętej na kolejny wniosek, o którym mowa w ust. 4.</p> <p>Art. 97. 1. Cudzoziemcowi udziela się zgody na pobyt tolerowany na</p>	
--	--	--	--	--	--

					<p>terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, jeżeli jego wydalenie:</p> <ol style="list-style-type: none">1) mogłoby nastąpić jedynie do kraju, w którym zagrożone byłoby jego prawo do życia, wolności i bezpieczeństwa osobistego, w którym mógłby zostać poddany torturom albo nieludzkiemu lub poniżającemu traktowaniu albo karaniu lub być zmuszony do pracy lub pozbawiony prawa do rzetelnego procesu sądowego albo być ukarany bez podstawy prawnej w rozumieniu Konwencji o ochronie praw człowieka i podstawowych wolności, sporządzonej w Rzymie dnia 4 listopada 1950 r.;1a) naruszałoby prawo do życia rodzinnego w rozumieniu Konwencji o ochronie praw człowieka i podstawowych wolności, sporządzonej w Rzymie dnia 4 listopada 1950 r., lub naruszałoby prawa dziecka określone w Konwencji o prawach dziecka, przyjętej przez Zgromadzenie Ogólne Narodów Zjednoczonych dnia 20 listopada 1989 r. (Dz. U. z 1991 r. Nr 120, poz. 526 oraz z 2000 r. Nr 2, poz. 11), w stopniu istotnie zagrażającym jego rozwojowi psychofizycznemu;2) jest niewykonalne z przyczyn niezależnych od organu wykonującego decyzję o wydaleniu i od cudzoziemca. <p>1a. Przepisu ust. 1 pkt 1a nie</p>	
--	--	--	--	--	--	--

				<p>stosuje się w przypadku, gdy dalszy pobyt cudzoziemca na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej stanowi zagrożenie obronności lub bezpieczeństwa państwa albo bezpieczeństwa i porządku publicznego.</p> <p>2. Cudzoziemcowi można udzielić zgody na pobyt tolerowany na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, jeżeli jego wydalenie mogłoby nastąpić jedynie do kraju, do którego wydanie cudzoziemca jest niedopuszczalne na podstawie orzeczenia sądu o niedopuszczalności wydania cudzoziemca albo na podstawie rozstrzygnięcia Ministra Sprawiedliwości o odmowie jego wydania, uwzględniając przyczynę, z powodu której odmówiono wydania cudzoziemca, oraz interes Rzeczypospolitej Polskiej.</p>	
				<p>Art. 130 i art. 135 KPA</p> <p>Art. 130. § 1. Przed upływem terminu do wniesienia odwołania decyzja nie ulega wykonaniu.</p> <p>§ 2. Wniesienie odwołania w terminie wstrzymuje wykonanie decyzji.</p> <p>§ 3. Przepisów § 1 i 2 nie stosuje się w przypadkach, gdy:</p> <ol style="list-style-type: none">1) decyzji został nadany rygor natychmiastowej wykonalności (art. 108),2) decyzja podlega natychmiastowemu wykonaniu z mocy ustawy. <p>§ 4. Ponadto decyzja podlega wykonaniu przed upływem terminu do wniesienia odwołania, gdy jest zgodna z</p>	

				<p>Art. 61 § 2 pkt 1 i § 3 oraz art. 193 ustawy – Prawo o postęp. przed sądami adminis tracyjn ymi</p>	<p>żądaniem wszystkich stron.</p> <p>Art. 135. Organ odwoławczy może w uzasadnionych przypadkach wstrzymać natychmiastowe wykonanie decyzji.</p> <p>Art. 61. § 2. W razie wniesienia skargi:</p> <p>1) na decyzję lub postanowienie - organ, który wydał decyzję lub postanowienie, może wstrzymać, z urzędu lub na wniosek skarżącego, ich wykonanie w całości lub w części, chyba że zachodzą przesłanki, od których w postępowaniu administracyjnym uzależnione jest nadanie decyzji lub postanowieniu rygoru natychmiastowej wykonalności albo, gdy ustawa szczególna wyłącza wstrzymanie ich wykonania;</p> <p>§ 3. Po przekazaniu sądowi skargi sąd może na wniosek skarżącego wydać postanowienie o wstrzymaniu wykonania w całości lub w części aktu lub czynności, o których mowa w § 1, jeżeli zachodzi niebezpieczeństwo wyrządzenia znacznej szkody lub spowodowania trudnych do odwrócenia skutków, z wyjątkiem przepisów prawa miejscowego, które weszły w życie, chyba że ustawa szczególna wyłącza wstrzymanie ich wykonania. Odmowa wstrzymania wykonania aktu lub czynności przez organ nie pozbawia skarżącego złożenia wniosku do sądu. Dotyczy to także aktów wydanych lub</p>	
--	--	--	--	--	---	--

					<p>podjętych we wszystkich postępowaniach prowadzonych w granicach tej samej sprawy.</p> <p>Art. 193. Jeżeli nie ma szczególnych przepisów postępowania przed Naczelnym Sądem Administracyjnym, do postępowania tego stosuje się odpowiednio przepisy postępowania przed wojewódzkim sądem administracyjnym, z tym że Naczelnny Sąd Administracyjny uzasadnia z urzędu wyroki i postanowienia w terminie trzydziestu dni.</p>	
	Art. 9 ust. 3	3. Jeżeli wydalenie zostaje wstrzymane zgodnie z ust. 1 i 2, na danego obywatela państwa trzeciego mogą zostać nałożone obowiązki określone w art. 7 ust. 3.	T	Art. 90 ust. 1 pkt 3 ustawy o cudzoziemcach	<p>Art. 90. 1. W decyzji o wydaleniu: (...)</p> <p>3) można wyznaczyć cudzoziemcowi miejsce zamieszkania do czasu wykonania decyzji i zobowiązać go do zgłaszania się w określonych odstępach czasu do organu wskazanego w decyzji.</p>	
10.	Art. 10 ust. 1	<p>Powrót i wydalenie małoletnich bez opieki</p> <p>1. Przed podjęciem decyzji o wydaniu decyzji nakazującej powrót wobec małoletniego bez opieki, zostaje mu przyznana odpowiednia pomoc, z należyтым uwzględnieniem dobra dziecka.</p>	T	Art. 94 ustawy o cudzoziemcach	<p>Art. 94. 1. Decyzja o wydaleniu cudzoziemca małoletniego do kraju jego pochodzenia lub do innego państwa jest wykonywana tylko wtedy, gdy małoletni będzie miał tam zapewnioną opiekę rodziców, innych osób pełnoletnich lub instytucji opiekuńczych, zgodnie ze standardami określonymi przez Konwencję o prawach dziecka, przyjętą przez Zgromadzenie Ogólne Narodów Zjednoczonych dnia 20 listopada 1989 r. (Dz. U. z 1991 r. Nr 120, poz. 526 oraz z 2000 r. Nr 2, poz. 11).</p> <p>2. Cudzoziemca małoletniego</p>	
	Art. 10 ust. 2	2. Przed wydaleniem małoletniego bez opieki z terytorium danego państwa członkowskiego, organy tego państwa członkowskiego upewniają się, że	T			

		zostanie on przekazany członkowi swojej rodziny lub wyznaczonemu opiekunowi albo zostanie umieszczony w odpowiednim ośrodku w państwie, do którego następuje wydalenie.			można wydalić tylko pod opieką przedstawiciela ustawowego, chyba że decyzja o wydaleniu jest wykonywana w taki sposób, że małoletniego przekazuje się przedstawicielowi ustawowemu albo przedstawicielowi właściwych władz państwa, do którego następuje wydalenie.	
11.	Art. 11 ust. 1	Zakaz wjazdu 1. Decyzji nakazującej powrót towarzyszy zakaz wjazdu: a) jeżeli nie wyznaczono terminu dobrowolnego wyjazdu, lub b) jeżeli zobowiązanie do powrotu nie zostało wykonane. W innych przypadkach decyzjom nakazującym powrót może towarzyszyć zakaz wjazdu.	T	Art. 90 ust. 1 pkt 4 oraz art. 97 ust. 2a ustawy o cudzoziemcach	Art. 90. 1. W decyzji o wydaleniu: (...) 4) <i>orzeka się o zakazie ponownego wjazdu na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej lub na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej i państw obszaru Schengen, i określa okres tego zakazu.</i> Art. 97. 2a. <i>W decyzji o zobowiązaniu cudzoziemca do opuszczenia terytorium Rzeczypospolitej Polskiej orzeka się o zakazie ponownego wjazdu na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej lub na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej i państw obszaru Schengen, i określa okres tego zakazu.</i>	
	Art. 11 ust. 2	2. Czas trwania zakazu wjazdu jest określany, z należytych uwzględnieniem wszystkich istotnych dla danego przypadku okoliczności i co do zasady nie przekracza pięciu lat. Może on być jednak dłuższy niż pięć lat, jeżeli obywatel państwa trzeciego stanowi poważne zagrożenie dla porządku publicznego, bezpieczeństwa publicznego lub bezpieczeństwa	T	Art. 99b ustawy o cudzoziemcach	Art. 99b. <i>Zakaz ponownego wjazdu na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej lub na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej i państw obszaru Schengen, o którym mowa w art. 90 ust. 1 pkt 4 i art. 97 ust. 2a, określa się na następujące okresy:</i> 1) <i>od 6 miesięcy do 3 lat – w przypadkach, o których mowa w art. 88 ust. 1 pkt 1, 1a, 3, 6, 11 lub 12;</i>	

		narodowego.			<p>2) <i>od 1 roku do 3 lat – w przypadkach, o których mowa w art. 88 ust. 1 pkt 2 lub 8;</i></p> <p>3) <i>od 3 lat do 5 lat – w przypadkach, o których mowa w art. 88 ust. 1 pkt 4, 4a, 7, 9 lub 10;</i></p> <p>4) <i>5 lat – w przypadkach, o których mowa w art. 88 ust. 1 pkt 5.</i></p>	
Art. 11 ust. 3	3. Państwa członkowskie rozważają cofnięcie lub zawieszenie zakazu wjazdu, jeżeli obywatel państwa trzeciego, który podlega zakazowi wjazdu wydanemu zgodnie z ust. 1 akapit drugi, jest w stanie wykazać, że opuścił terytorium państwa członkowskiego, w pełni przestrzegając decyzji nakazującej powrót.	T	Art. 98a i 98b ustawy o cudzoziemcach	<p><i>Art. 98a. Organ, który wydał decyzję zawierającą orzeczenie o zakazie ponownego wjazdu na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej lub na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej i państw obszaru Schengen, na wniosek cudzoziemca, może w drodze decyzji cofnąć ten zakaz, w przypadku gdy cudzoziemiec wykaże, że:</i></p> <p>1) <i>wykonał postanowienia decyzji o wydaleniu, decyzji o zobowiązaniu do opuszczenia terytorium Rzeczypospolitej Polskiej lub innej decyzji, w której został orzeczony zakaz ponownego wjazdu na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej lub na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej i państw obszaru Schengen;</i></p> <p>2) <i>ponowny wjazd na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej lub na terytorium państw obszaru Schengen ma nastąpić ze względu na uzasadnione przypadki, zwłaszcza ze względów humanitarnych.”</i></p> <p><i>Art. 98b. Organ, który wydał decyzję zawierającą orzeczenie o zakazie ponownego wjazdu na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej lub na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej i</i></p>		

		<p>Ofiary handlu ludźmi, którym wydano zezwolenie na pobyt zgodnie z dyrektywą Rady 2004/81/WE z dnia 29 kwietnia 2004 r. w sprawie dokumentu pobytowego wydawanego obywatelom państw trzecich, którzy są ofiarami handlu ludźmi lub wcześniej byli przedmiotem działań ułatwiających nielegalną imigrację, którzy współpracują z właściwymi organami [11], nie podlegają zakazowi wjazdu, bez uszczerbku dla ust. 1 akapit pierwszy pkt b) oraz pod warunkiem, że dany obywatel państwa trzeciego nie stanowi zagrożenia dla porządku publicznego, bezpieczeństwa publicznego lub bezpieczeństwa narodowego.</p> <p>W indywidualnych przypadkach</p>		<p><i>państw obszaru Schengen, odmawia cofnięcia zakazu ponownego wjazdu na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej lub na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej i państw obszaru Schengen, w przypadku gdy:</i></p> <p><i>1) wjazd lub pobyt cudzoziemca stanowiłby zagrożenie dla obronności lub bezpieczeństwa państwa albo bezpieczeństwa i porządku publicznego albo naruszałby interes Rzeczypospolitej Polskiej;</i></p> <p><i>2) cudzoziemiec nie uiścił kosztów wydalenia, które był obowiązany ponieść.</i></p> <p>Art. 89. 1. Decyzji o wydaleniu cudzoziemca nie wydaje się, a wydanej nie wykonuje, jeżeli:</p> <p>3) cudzoziemiec przebywa na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej na podstawie wize Schengen upoważniającej tylko do wjazdu i pobytu na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej w celu, o którym mowa w art. 26 ust. 1 pkt 26, lub zezwolenia na zamieszkanie na czas oznaczony udzielonego na podstawie <u>art. 53a ust. 2.</u></p> <p>Art. 97.</p> <p>2. Decyzji o zobowiązaniu cudzoziemca do opuszczenia terytorium Rzeczypospolitej Polskiej nie wydaje się cudzoziemcowi:</p> <p>(...)</p>	
--	--	---	--	--	--

	<p>państwa członkowskie mogą wstrzymać się od wydania zakazu wjazdu lub zawiesić go z przyczyn humanitarnych.</p> <p>W indywidualnych przypadkach lub w niektórych kategoriach przypadków państwa członkowskie mogą cofnąć lub zawiesić zakaz wjazdu z innych przyczyn.</p>			<p>2) przebywającemu na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej na podstawie wizy Schengen upoważniającej tylko do wjazdu i pobytu na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej w celu, o którym mowa w art. 26 ust. 1 pkt 26, lub zezwolenia na zamieszkanie na czas oznaczony udzielonego na podstawie <u>art. 53a ust. 2</u>;</p> <p>Art. 53a.</p> <p>2. Zezwolenia na zamieszkanie na czas oznaczony można udzielić cudzoziemcowi, który przebywa na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej nielegalnie, jeżeli:</p> <p>(...) 4) organ właściwy do prowadzenia postępowania w sprawie zwalczania handlu ludźmi stwierdza, że cudzoziemiec jest prawdopodobnie ofiarą handlu ludźmi w rozumieniu decyzji ramowej Rady z dnia 19 lipca 2002 r. w sprawie zwalczania handlu ludźmi (Dz. Urz. WE L 203 z 01.08.2002, str. 1; Dz. Urz. UE Polskie wydanie specjalne, rozdz. 19, t. 6, str. 52).</p>	
Art. 11 ust. 4	<p>4. Jeżeli państwo członkowskie rozważa możliwość wydania zezwolenia na pobyt lub innego zezwolenia upoważniającego do pobytu obywatelowi państwa trzeciego, wobec którego w innym państwie członkowskim wydany został</p>	T	Art. 62 i art. 71b ustawy o cudzoziemcach	<p>Art. 62.</p> <p>7b. Jeżeli dane cudzoziemca znajdują się w Systemie Informacyjnym Schengen do celów odmowy wjazdu, a zachodzą poważne przyczyny do udzielenia zezwolenia na zamieszkanie na czas oznaczony określone w art. 57 ust. 5a, wojewoda zasięga opinii, o</p>	

	zakaz wjazdu, zasięga ono najpierw opinii państwa członkowskiego, które wydało ten zakaz wjazdu oraz bierze pod uwagę jego interesy zgodnie z art. 25 Konwencji wykonawczej do układu z Schengen [12].			<p>której mowa w art. 25 ust. 1 Konwencji Wykonawczej Schengen, za pośrednictwem Komendanta Głównego Policji.</p> <p>Art. 71b.</p> <p>6a. Jeżeli dane cudzoziemca znajdują się w Systemie Informacyjnym Schengen do celów odmowy wjazdu, a zachodzą poważne przyczyny do udzielenia zezwolenia na osiedlenie się określone w art. 66 ust. 2, oraz przed wydaniem zezwolenia na pobyt rezydenta długoterminowego WE wojewoda zasięga opinii, o której mowa w art. 25 ust. 1 Konwencji Wykonawczej Schengen, za pośrednictwem Komendanta Głównego Policji.</p>	
Art. 11 ust. 5	5. Ust. 1–4 mają zastosowanie bez uszczerbku dla prawa do międzynarodowej ochrony, określonej w art. 2 lit. a) dyrektywy Rady 2004/83/WE z dnia 29 kwietnia 2004 r. w sprawie minimalnych norm dla kwalifikacji i statusu obywateli państw trzecich lub bezpaństwowców jako uchodźców lub jako osoby, które z innych względów potrzebują międzynarodowej ochrony oraz zawartości przyznawanej ochrony [13], w państwach członkowskich.	T	Art. 33 ust. 1 pkt 2 i 3 oraz ust. 3 pkt 2 i 3. Ustawy o udzieleniu cudzoziemcom ochrony na terytorium RP	<p>Art. 33</p> <p>1. Wszczęcie postępowania w sprawie nadania statusu uchodźcy powoduje z mocy prawa:</p> <p>(...)</p> <p>2) wygaśnięcie decyzji o zobowiązaniu do opuszczenia terytorium Rzeczypospolitej Polskiej,</p> <p>3) wstrzymanie wykonania decyzji o wydaleniu do dnia doręczenia cudzoziemcowi decyzji ostatecznej w sprawie o nadanie statusu uchodźcy</p> <p>- wydanych wnioskodawcy i osobie, w imieniu której wnioskodawca występuje.</p>	

					<p>(...)</p> <p>3. W toku postępowania w sprawie nadania statusu uchodźcy:</p> <p>(...)</p> <p>2) nie wydaje się decyzji o zobowiązaniu do opuszczenia terytorium Rzeczypospolitej Polskiej;</p> <p>3) nie wydaje się decyzji o wydaleniu.</p>	
12.	Art. 12 ust. 1	<p>Forma</p> <p>1. Decyzje nakazujące powrót oraz, w stosownych przypadkach, decyzje o zakazie wjazdu lub o wykonaniu wydalenia wydawane są w formie pisemnej i zawierają uzasadnienie faktyczne i prawne, a także informacje o dostępnych środkach odwoławczych.</p> <p>Można ograniczyć uzasadnienie faktyczne, jeżeli prawo krajowe pozwala na ograniczenie prawa do informacji, w szczególności w celu ochrony bezpieczeństwa narodowego, obronności, bezpieczeństwa publicznego oraz w celu zapobiegania przestępstwom karnym, prowadzenia dochodzenia w sprawie, wykrywania i ścigania przestępstw karnych.</p>	T	<p>Art. 7 ust. 1 ustawy o cudzoziemcach</p> <p>Art. 14, art. 104 i art. 107 § 1 KPA</p>	<p>Art. 7. 1. Do postępowań w sprawach uregulowanych w ustawie stosuje się przepisy Kodeksu postępowania administracyjnego, o ile ustawa nie stanowi inaczej.</p> <p>Art. 14. § 1. Sprawy należy załatwiać w formie pisemnej lub w formie dokumentu elektronicznego w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 17 lutego 2005 r. o informatyzacji działalności podmiotów realizujących zadania publiczne (Dz. U. Nr 64, poz. 565, z późn. zm.), doręczanego środkami komunikacji elektronicznej.</p> <p>§ 2. Sprawy mogą być załatwiane ustnie, gdy przemawia za tym interes strony, a przepis prawa nie stoi temu na przeszkodzie. Treść oraz istotne motywy takiego załatwienia powinny być utrwalone w aktach w formie protokołu lub podpisanej przez stronę adnotacji.</p> <p>Art. 104. §1. Organ administracji publicznej załatwia sprawę przez</p>	

				<p>wydanie decyzji, chyba że przepisy kodeksu stanowią inaczej.</p> <p>§2. Decyzje rozstrzygają sprawę co do jej istoty w całości lub w części albo w inny sposób kończą sprawę w danej instancji.</p> <p>Art. 107. § 1. Decyzja powinna zawierać: oznaczenie organu administracji publicznej, datę wydania, oznaczenie strony lub stron, powołanie podstawy prawnej, rozstrzygnięcie, uzasadnienie faktyczne i prawne, pouczenie, czy i w jakim trybie służy od niej odwołanie, podpis z podaniem imienia i nazwiska oraz stanowiska służbowego osoby upoważnionej do wydania decyzji lub, jeżeli decyzja wydana została w formie dokumentu elektronicznego, powinna być opatrzona bezpiecznym podpisem elektronicznym weryfikowanym za pomocą ważnego kwalifikowanego certyfikatu. Decyzja, w stosunku do której może być wniesione powództwo do sądu powszechnego lub skarga do sądu administracyjnego, powinna zawierać ponadto pouczenie o dopuszczalności wniesienia powództwa lub skargi.</p>	
Art. 12 ust. 2	2. Państwa członkowskie na żądanie zapewniają pisemne lub ustne tłumaczenie głównych elementów decyzji dotyczących powrotu, o których mowa w ust. 1 – w tym tłumaczenia informacji o dostępnych środkach odwoławczych – na język, który obywatel państwa trzeciego	T	Art. 93a ust. 2 oraz art. 97a ustawy o cudzoziemcach	<p>Art. 93a.</p> <p>2. Organ, który wydał decyzję o wydaleniu, na wniosek cudzoziemca, dokonuje, w języku zrozumiałym dla cudzoziemca, ustnego lub pisemnego tłumaczenia tej decyzji, a w szczególności pouczenia dotyczącego prawa do odwołania.</p>	

		rozumie lub można w uzasadniony sposób przypuszczać, że jest dla niego zrozumiały.			Art. 97a. Do postępowań w sprawie zobowiązania cudzoziemca do opuszczenia terytorium Rzeczypospolitej Polskiej stosuje się przepisy art. 93a.	
	Art. 12 ust. 3	3. Państwa członkowskie mogą postanowić, że nie będą stosować ust. 2 wobec obywateli państw trzecich, które nielegalnie wjechały na terytorium jednego z państw członkowskich i które następnie nie otrzymały zezwolenia lub prawa do pobytu w tym państwie członkowskim. W takich przypadkach, decyzje dotyczące powrotu, o których mowa w ust. 1, wydawane są na standardowym formularzu, którego wzór określa prawo krajowe. Państwa członkowskie udostępniają ogólne broszury informacyjne wyjaśniające najważniejsze elementy standardowego formularza przynajmniej w pięciu językach, które są najczęściej używane lub rozumiane przez nielegalnych migrantów przybywających do danego państwa członkowskiego.	N		Nie korzystamy z tej regulacji.	
13.	Art. 13 ust. 1	Środki odwoławcze 1. Dany obywatel państwa trzeciego otrzymuje możliwość skorzystania ze skutecznych środków odwoławczych, aby zaskarżyć decyzje dotyczące powrotu, o których mowa w art. 12 ust. 1, przed właściwym organem sądowym lub administracyjnym lub właściwym podmiotem złożonym z osób bezstronnych i posiadających	T	Art. 7 ust. 1, art. 143 ust. 2 w zw. z art. 92 ust. 1, art. 98 ust. 1 i 2 ustawy	Art. 7. 1. Do postępowań w sprawach uregulowanych w ustawie stosuje się przepisy Kodeksu postępowania administracyjnego, o ile ustawa nie stanowi inaczej. Art. 143. 2. Szef Urzędu jest organem wyższego stopnia w rozumieniu Kodeksu postępowania administracyjnego w stosunku do	

	gwarancje niezależności.		o cudzoziemcach	wojewody w sprawach uregulowanych w ustawach wymienionych w ust. 1 pkt 1.	
Art. 13 ust. 2	2. Organ lub podmiot, o którym mowa w ust. 1, jest właściwy w sprawie ponownego rozpatrzenia decyzji dotyczących powrotu, o których mowa w art. 12 ust. 1, i może między innymi tymczasowo zawiesić ich wykonanie, chyba że takie tymczasowe zawieszenie ma już zastosowanie na mocy prawa krajowego.	T		<p>Art. 92. 1. Decyzję o wydaleniu cudzoziemca wydaje, z urzędu lub na wniosek Ministra Obrony Narodowej, Szefa Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego, Szefa Agencji Wywiadu, Komendanta Głównego Straży Granicznej, Komendanta Głównego Policji, komendanta oddziału Straży Granicznej, komendanta wojewódzkiego Policji, komendanta placówki Straży Granicznej lub organu Służby Celnej, wojewoda właściwy ze względu na miejsce pobytu cudzoziemca lub miejsce ujawnienia faktu albo zdarzenia będącego podstawą wystąpienia z wnioskiem o wydalenie cudzoziemca.</p> <p>Art. 98. 1. Decyzję o zobowiązaniu cudzoziemca do opuszczenia terytorium Rzeczypospolitej Polskiej wydaje komendant wojewódzki Policji, komendant powiatowy (miejski) Policji, komendant oddziału Straży Granicznej lub komendant placówki Straży Granicznej.</p> <p>2. Od decyzji, o której mowa w ust. 1, przysługuje odwołanie do wojewody właściwego ze względu na siedzibę organu, który wydał decyzję.</p> <p>Art. 16 § 2, art. 127 i art. 135</p> <p>Art. 16 § 2. Decyzje mogą być zaskarżane do sądu administracyjnego z powodu ich niezgodności z prawem, na zasadach i w</p>	

				<p>KPA</p> <p>trybie określonych w odrębnych ustawach.</p> <p>Art. 127. §1. Od decyzji wydanej w pierwszej instancji służy stronie odwołanie tylko do jednej instancji. §2. Właściwy do rozpatrzenia odwołania jest organ administracji publicznej wyższego stopnia, chyba że ustawa przewiduje inny organ odwoławczy. § 3. Od decyzji wydanej w pierwszej instancji przez ministra lub samorządowe kolegium odwoławcze nie służy odwołanie, jednakże strona niezadowolona z decyzji może zwrócić się do tego organu z wnioskiem o ponowne rozpatrzenie sprawy; do wniosku tego stosuje się odpowiednio przepisy dotyczące odwołań od decyzji. § 4. (skreślony).</p> <p>Art. 135. Organ odwoławczy może w uzasadnionych przypadkach wstrzymać natychmiastowe wykonanie decyzji.</p>	
Art. 13 ust. 3	3. Dany obywatel państwa trzeciego ma możliwość uzyskania porady prawnej, reprezentacji prawnej oraz, w razie konieczności, pomocy tłumacza.	T	Art. 10, 93a ust. 1 i art. 97a ustawy o cudzoziemcach	<p>Art. 10. 1. Organy prowadzące postępowania w sprawach o wydanie lub przedłużenie wizy, udzielenie zezwolenia na zamieszkanie na czas oznaczony, zezwolenia na osiedlenie się lub zezwolenia na pobyt rezydenta długoterminowego Wspólnot Europejskich, zwanego dalej "zezwoleniem na pobyt rezydenta długoterminowego WE", oraz o wydalenie z terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, pouczają cudzoziemca w języku dla niego zrozumiałym o</p>	

				<p>zasadach i trybie postępowania oraz o przysługujących mu prawach i ciążących na nim obowiązkach.</p> <p>2. W przypadku gdy postępowanie w sprawie wydalenia z terytorium Rzeczypospolitej Polskiej wszczyna się na wniosek organu, który zatrzymał cudzoziemca, pouczenia dokonuje organ, który wystąpił z wnioskiem o wydanie decyzji o wydaleniu.</p> <p><i>Art. 93a. 1. Organ prowadzący postępowanie w sprawie wydania decyzji o wydaleniu zapewnia cudzoziemcowi, który nie włada w wystarczającym stopniu językiem polskim, możliwość korzystania z pomocy tłumacza.</i></p> <p><i>2. Organ, który wydał decyzję o wydaleniu, na wniosek cudzoziemca, dokonuje, w języku zrozumiałym dla cudzoziemca, ustnego lub pisemnego tłumaczenia tej decyzji, a w szczególności pouczenia dotyczącego prawa do odwołania.</i></p> <p><i>Art. 97a. Do postępowań w sprawie zobowiązania cudzoziemca do opuszczenia terytorium Rzeczypospolitej Polskiej stosuje się przepisy art. 93a.</i></p>	
				<p>Art. 9, art. 10, art. 32 i art. 34 KPA</p>	<p>Art. 9. Organy administracji publicznej są obowiązane do należytego i wyczerpującego informowania stron o okolicznościach faktycznych i prawnych, które mogą mieć wpływ na ustalenie ich praw i obowiązków będących przedmiotem postępowania administracyjnego. Organy czuwają nad</p>

				<p>tym, aby strony i inne osoby uczestniczące w postępowaniu nie poniosły szkody z powodu nieznajomości prawa, i w tym celu udzielają im niezbędnych wyjaśnień i wskazówek.</p> <p>Art. 10. § 1. Organy administracji publicznej obowiązane są zapewnić stronom czynny udział w każdym stadium postępowania, a przed wydaniem decyzji umożliwić im wypowiedzenie się co do zebranych dowodów i materiałów oraz zgłoszonych żądań.</p> <p>§ 2. Organy administracji publicznej mogą odstąpić od zasady określonej w § 1 tylko w przypadkach, gdy załatwienie sprawy nie cierpi zwłoki ze względu na niebezpieczeństwo dla życia lub zdrowia ludzkiego albo ze względu na grożącą niepowetowaną szkodę materialną.</p> <p>§ 3. Organ administracji publicznej obowiązany jest utrwalić w aktach sprawy, w drodze adnotacji, przyczyny odstąpienia od zasady określonej w § 1.</p> <p>Art. 32. Strona może działać przez pełnomocnika, chyba że charakter czynności wymaga jej osobistego działania.</p> <p>Art. 34. § 1. Organ administracji publicznej wystąpi do sądu z wnioskiem o wyznaczenie przedstawiciela dla osoby nieobecnej lub niezdolnej do czynności prawnych, o ile przedstawiciel nie został już wyznaczony.</p>	
--	--	--	--	---	--

				<p>§ 2. W przypadku konieczności podjęcia czynności nie cierpiącej zwłoki organ administracji publicznej wyznacza dla osoby nieobecnej przedstawiciela uprawnionego do działania w postępowaniu do czasu wyznaczenia dla niej przedstawiciela przez sąd.</p> <p>Art. 34. Strony i ich organy lub przedstawiciele ustawowi mogą działać przed sądem osobiście lub przez pełnomocników.</p> <p>Art. 34 ustawy – Prawo o postęp. przed sądami adminis tracyjnymi</p>	
	Art. 13 ust. 4	4. Państwa członkowskie zapewniają, aby niezbędna pomoc prawna lub reprezentacja prawna zostały przyznane nieodpłatnie na wniosek, zgodnie z odpowiednimi przepisami krajowymi lub z zasadami dotyczącymi pomocy prawnej oraz mogą ustalić, że taka nieodpłatna pomoc prawna lub reprezentacja prawna podlegają warunkom określonym w art. 15 ust. 3–6 dyrektywy 2005/85/WE.	T	<p>art. 243 ustawy – Prawo o postęp. przed sądami adminis tracyjnymi</p> <p>Art. 243. § 1. Prawo pomocy może być przyznane stronie na jej wniosek złożony przed wszczęciem postępowania lub w toku postępowania. Wniosek ten wolny jest od opłat sądowych.</p> <p>§ 2. Przyznanie prawa pomocy przed lub w toku postępowania rozpoznawczego obejmuje także postępowanie egzekucyjne.</p>	
14.	Art. 14 ust. 1	Gwarancje w oczekiwaniu na powrót 1. Z wyłączeniem sytuacji, objętych	T	<p>Art. 97 ust. 1 pkt 1a ustawy</p> <p>Art. 97. 1. Cudzoziemcowi udziela się zgody na pobyt tolerowany na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej,</p>	

		<p>art. 16 i 17, państwa członkowskie zapewniają, by następujące zasady były brane pod uwagę, tak dalece jak to możliwe, w odniesieniu do obywateli państw trzecich w okresie przed upływem terminu dobrowolnego wyjazdu, wyznaczonego zgodnie z art. 7 oraz przed upływem okresu, na jaki wstrzymano wydalenie, zgodnie z art. 9:</p> <p>a) utrzymana jest jedność rodziny w odniesieniu do członków rodziny znajdujących się na terytorium państw członkowskich;</p> <p>b) zapewniona jest opieka zdrowotna w nagłych wypadkach oraz leczenie chorób w podstawowym zakresie;</p> <p>c) małoletnim zapewniony jest dostęp do podstawowego systemu edukacji w zależności od długości ich pobytu;</p> <p>d) uwzględnione są szczególne potrzeby osób wymagających szczególnego traktowania.</p>		<p>o udzieleniu emcomochrony na terytorium RP</p> <p>Art. 94a ustawy o systemie oświaty</p>	<p>jeżeli jego wydalenie: (...)</p> <p>1a) naruszałoby prawo do życia rodzinnego w rozumieniu Konwencji o ochronie praw człowieka i podstawowych wolności, sporządzonej w Rzymie dnia 4 listopada 1950 r., lub naruszałoby prawa dziecka określone w Konwencji o prawach dziecka, przyjętej przez Zgromadzenie Ogólne Narodów Zjednoczonych dnia 20 listopada 1989 r. (Dz. U. z 1991 r. Nr 120, poz. 526 oraz z 2000 r. Nr 2, poz. 11), w stopniu istotnie zagrażającym jego rozwojowi psychofizycznemu;</p> <p>Art. 94a. 1. Osoby niebędące obywatelami polskimi korzystają z nauki i opieki w publicznych przedszkolach, a podlegające obowiązkowi szkolnemu korzystają z nauki i opieki w publicznych szkołach podstawowych, gimnazjach, publicznych szkołach artystycznych oraz w placówkach, w tym placówkach artystycznych, na warunkach dotyczących obywateli polskich.</p> <p>1a. Osoby niebędące obywatelami polskimi podlegające obowiązkowi nauki, korzystają z nauki i opieki w publicznych szkołach ponadgimnazjalnych na warunkach dotyczących obywateli polskich do ukończenia 18 lat lub ukończenia szkoły ponadgimnazjalnej.</p>	
--	--	--	--	---	--	--

				Art. 89 ust. 1 pkt 1 ustawy o cudzoziemcach	Art. 89. 1. Decyzji o wydaleniu cudzoziemca nie wydaje się, a wydanej nie wykonuje, jeżeli: 1) zachodzą przesłanki do udzielenia zgody na pobyt tolerowany;	
	Art. 14 ust. 2	2. Państwa członkowskie dostarczają osobom, o których mowa w ust. 1, pisemne potwierdzenie, zgodnie z prawem krajowym, że termin dobrowolnego wyjazdu został przedłużony zgodnie z art. 7 ust. 2 lub że decyzja nakazująca powrót tymczasowo nie będzie podlegać wykonaniu.	T	Art. 90 ust. 1a i 1b	Art. 90. <i>1a. Termin, o którym mowa w ust. 1 pkt 1, może być przedłużony jednorazowo do jednego roku, jeżeli przepisy polskiego prawa wymagają od cudzoziemca osobistego stawiennictwa przed polskim organem władzy publicznej, lub obecności na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej wymaga wyjątkowa sytuacja osobista cudzoziemca lub interes Rzeczypospolitej Polskiej.</i> <i>1b. Przedłużenie terminu, o którym mowa w ust. 1 pkt 1, może nastąpić, na wniosek cudzoziemca, w drodze decyzji, także po wydaniu decyzji o wydaleniu.</i>	
15.	Art. 15 ust. 1	Środek detencyjny 1. O ile w danej sprawie nie mogą zostać zastosowane wystarczające lecz mniej represyjne środki, państwa członkowskie mogą umieścić w ośrodku detencyjnym obywatela państwa trzeciego podlegającego procedurze powrotu tylko w celu przygotowania powrotu lub przeprowadzenia procesu wydalenia,	T	Art. 101, art. 102 i art. 103 ustawy o cudzoziemcach	Art. 101. 1. Cudzoziemiec, wobec którego zachodzą okoliczności uzasadniające wydanie decyzji o wydaleniu albo który uchyla się od wykonania obowiązków określonych w decyzji o wydaleniu, może być zatrzymany na okres nie dłuższy niż 48 godzin. 2. Zatrzymanie cudzoziemca dokonuje Straż Graniczna lub Policja.	

		<p>w szczególności jeżeli:</p> <p>a) istnieje ryzyko ucieczki, lub</p> <p>b) dany obywatel państwa trzeciego unika lub utrudnia przygotowania do powrotu lub proces wydalenia.</p> <p>Jakikolwiek środek detencyjny stosowany jest przez możliwie najkrótszy okres czasu i tylko dopóki trwają przygotowania do wydalenia oraz podlega wykonaniu z należytą starannością.</p>		<p>3. Organ, który zatrzymał cudzoziemca, powinien niezwłocznie pobrać odciski jego linii papilarnych oraz, w zależności od okoliczności:</p> <ol style="list-style-type: none">1) wystąpić do sądu z wnioskiem o umieszczenie cudzoziemca w strzeżonym ośrodku lub zastosowanie wobec niego aresztu w celu wydalenia;2) wystąpić do wojewody z wnioskiem o wydanie decyzji o cofnięciu zezwolenia na osiedlenie się lub zezwolenia na pobyt rezydenta długoterminowego WE;3) wystąpić do wojewody z wnioskiem o wydanie decyzji o wydaleniu cudzoziemca;4) wykonać decyzję o wydaleniu, w szczególności przez doprowadzenie cudzoziemca do granicy albo do granicy państwa, do którego cudzoziemiec zostaje wydalony, lub do portu lotniczego albo morskiego tego państwa. <p>3a. Zatrzymanego cudzoziemca zwalnia się:</p> <ol style="list-style-type: none">1) jeżeli w ciągu 48 godzin od chwili zatrzymania nie został przekazany do dyspozycji sądu wraz z wnioskiem o umieszczenie w strzeżonym ośrodku albo o zastosowanie aresztu w celu wydalenia;2) jeżeli w ciągu 24 godzin od chwili przekazania do dyspozycji sądu nie doręczono mu postanowienia o umieszczeniu w strzeżonym ośrodku albo o zastosowaniu aresztu w celu wydalenia;	
--	--	---	--	---	--

				<p>3) na polecenie sądu;</p> <p>4) jeżeli ustanie przyczyna zatrzymania.</p> <p>3b. W zakresie nieuregulowanym w ustawie do zatrzymania cudzoziemca stosuje się Kodeks postępowania karnego.</p> <p>4. W przypadku zaistnienia przeszkody uniemożliwiającej doprowadzenie cudzoziemca do strzeżonego ośrodka albo aresztu w celu wydalenia lub przyjęcie go tam, cudzoziemiec może być umieszczony w wydzielonym pomieszczeniu Straży Granicznej lub Policji przeznaczonym dla osób zatrzymanych, do czasu usunięcia tej przeszkody.</p> <p>5. Wobec cudzoziemca umieszczonego w pomieszczeniu, o którym mowa w ust. 4, stosuje się odpowiednio przepisy o pobycie w strzeżonym ośrodku albo areszcie w celu wydalenia.</p> <p>6. Przepis art. 14 ust. 3 stosuje się do pobierania odcisków linii papilarnych cudzoziemca zatrzymanego na podstawie ust. 1.</p> <p>7. Minister właściwy do spraw wewnętrznych określi, w drodze rozporządzenia, wzór karty daktyloskopijnej, na której pobiera się odciski linii papilarnych od cudzoziemca na podstawie ust. 3, art. 14 ust. 2, art. 93 ust. 1 lub art. 98 ust. 4, uwzględniając przyczynę pobrania odcisków linii papilarnych.</p> <p>Art. 102. 1. Cudzoziemca umieszcza się w strzeżonym ośrodku,</p>	
--	--	--	--	---	--

				<p>jeżeli:</p> <ol style="list-style-type: none">1) istnieje ryzyko ucieczki cudzoziemca, wobec którego prowadzone jest postępowanie w sprawie o wydalenie;2) wydano mu decyzję zawierającą orzeczenie o wydaleniu bez orzekania o terminie opuszczenia terytorium Rzeczypospolitej Polskiej;3) nie opuścił terytorium Rzeczypospolitej Polskiej w terminie określonym w decyzji zawierającej orzeczenie o wydaleniu;4) przekroczył lub usiłował przekroczyć granicę nielegalnie. <p><i>1a. Ryzyko ucieczki, o którym mowa w ust. 1 pkt 1, występuje w szczególności w przypadku, gdy cudzoziemiec:</i></p> <ol style="list-style-type: none">4) deklaruje brak woli podporządkowania się obowiązkom wynikającym z decyzji zawierającej orzeczenie o wydaleniu;5) nie dysponuje dokumentami poświadczającymi jego tożsamość, po uprzednim nielegalnym przekroczeniu granicy;6) wjechał i przebywa na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej w czasie obowiązywania zakazu ponownego wjazdu na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej lub na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej i państw obszaru Schengen. <p>2. Areszt w celu wydalenia stosuje się wobec cudzoziemca, jeżeli zachodzi którakolwiek z okoliczności, o których mowa w ust. 1, oraz istnieje obawa, że</p>	
--	--	--	--	---	--

				<p>cudzoziemiec nie podporządkuje się zasadom pobytu obowiązującym w strzeżonym ośrodku.</p> <p>Art. 103. Postanowienia o umieszczeniu cudzoziemca w strzeżonym ośrodku lub o zastosowaniu wobec niego aresztu w celu wydalenia nie wydaje się, jeżeli mogłoby to spowodować niebezpieczeństwo dla jego życia lub zdrowia.</p>	
Art. 15 ust. 2	<p>2. Decyzja o zastosowaniu środka detencyjnego wydawana jest przez organy administracyjne lub sądowe.</p> <p>Decyzja o zastosowaniu środka detencyjnego wydawana jest w formie pisemnej, z podaniem uzasadnienia faktycznego i prawnego.</p> <p>Jeżeli decyzja o zastosowaniu środka detencyjnego została wydana przez organy administracyjne, państwa członkowskie:</p> <p>a) zapewniają kontrolę sądową, w trybie przyspieszonym, zgodności z prawem środka detencyjnego, najszybciej jak to możliwe po jego zastosowaniu;</p> <p>b) lub przyznają danemu obywatelowi państwa trzeciego prawo do wszczęcia postępowania w celu podania kontroli sądowej, w trybie przyspieszonym, zgodności z prawem środka detencyjnego, najszybciej jak to możliwe po jego zastosowaniu. W takim przypadku państwa</p>	T	Art. 104-109 ustawy o cudzoziemcach	<p>Art. 104. 1. Umieszczenie cudzoziemca w strzeżonym ośrodku lub zastosowanie wobec niego aresztu w celu wydalenia następuje na mocy postanowienia sądu.</p> <p>2. Postanowienie, o którym mowa w ust. 1, wydaje, na wniosek wojewody, organu Straży Granicznej lub Policji, sąd rejonowy właściwy ze względu na siedzibę organu składającego wniosek.</p> <p>3. Wniosek o umieszczenie cudzoziemca w strzeżonym ośrodku albo o zastosowanie wobec niego aresztu w celu wydalenia powinien zawierać:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) imię (imiona), nazwisko, płeć oraz imiona rodziców; 2) datę, miejsce i kraj urodzenia; 3) obywatelstwo; 4) dotychczasowe miejsce zamieszkania; 5) podstawę prawną wniosku; 6) wskazanie strzeżonego ośrodka lub aresztu w celu wydalenia, w którym cudzoziemiec powinien być umieszczony; 	

	<p>członkowskie niezwłocznie informują danego obywatela państwa członkowskiego o możliwości wszczęcia takiego postępowania.</p> <p>Jeżeli zastosowanie środka detencyjnego jest niezgodne z prawem, dany obywatel państwa trzeciego zostaje natychmiast zwolniony.</p>			<p>7) wskazanie okresu, na jaki umieszcza się cudzoziemca w strzeżonym ośrodku lub stosuje areszt w celu wydalenia;</p> <p>8) uzasadnienie.</p> <p>4. Postępowanie w sprawie umieszczenia cudzoziemca w strzeżonym ośrodku albo zastosowania wobec niego aresztu w celu wydalenia prowadzi się na podstawie przepisów Kodeksu postępowania karnego, z tym że funkcje oskarżyciela publicznego może pełnić przedstawiciel wojewody, funkcjonariusz Straży Granicznej albo Policji.</p> <p>5. Sąd rejonowy właściwy ze względu na miejsce położenia strzeżonego ośrodka lub aresztu w celu wydalenia, w którym umieszczono cudzoziemca, sprawuje nadzór nad wykonaniem postanowienia o umieszczeniu cudzoziemca w strzeżonym ośrodku lub postanowienia o zastosowaniu wobec niego aresztu w celu wydalenia.</p> <p>Art. 105. 1. Sąd, wydając postanowienie o umieszczeniu cudzoziemca w strzeżonym ośrodku lub zastosowaniu wobec niego aresztu w celu wydalenia, podejmuje niezbędne czynności w celu ochrony mienia cudzoziemca oraz zawiadamia o wydanym postanowieniu:</p> <p>1) właściwe przedstawicielstwo dyplomatyczne lub urząd konsularny - za zgodą cudzoziemca, którego postanowienie dotyczy;</p>	
Art. 15 ust. 3	<p>3. W każdym przypadku, środek detencyjny podlega kontroli w rozsądnych odstępach czasu na wniosek danego obywatela państwa trzeciego lub z urzędu. W przypadku przedłużonych okresów pobytu w ośrodku detencyjnym kontrole podlegają nadzorowi ze strony organu sądowego.</p>	T			
Art. 15 ust. 4	<p>4. Przesłanki zastosowania środka detencyjnego ustają, a dana osoba zostaje niezwłocznie zwolniona, jeżeli okaże się, że nie ma już rozsądnych perspektyw jej wydalenia ze względów natury prawnej lub innych, lub że warunki określone w ust. 1 nie są już spełniane.</p>	T			
Art. 15 ust. 5	<p>5. Środek detencyjny jest utrzymany dopóki nie spełnione zostaną warunki określone w ust. 1 i jest to konieczne do zapewnienia skutecznego wydalenia. Każde państwo członkowskie określa maksymalny</p>	T			

	okres zastosowania środka detencyjnego, który nie może przekroczyć sześciu miesięcy.				
Art. 15 ust. 6	<p>6. Państwa członkowskie nie mogą przedłużać okresu, o którym mowa w ust. 5, z wyjątkiem przedłużenia na ograniczony okres czasu nieprzekraczający kolejnych dwunastu miesięcy zgodnie z prawem krajowym, jeżeli pomimo wszelkich rozsądnych starań wydalenie może potrwać dłużej ze względu na:</p> <p>a) brak współpracy ze strony danego obywatela państwa trzeciego, lub</p> <p>b) opóźnienia w uzyskiwaniu niezbędnej dokumentacji od państw trzecich.</p>	T		<p>2) sąd opiekuńczy, jeżeli zachodzi potrzeba ustanowienia opieki nad małoletnimi pozostającymi pod jego opieką;</p> <p>3) organ opieki społecznej, jeżeli zachodzi potrzeba otoczenia opieką osoby niedołęznej lub chorej, którą cudzoziemiec się opiekował;</p> <p>4) osobę wskazaną przez cudzoziemca.</p> <p>2. O podjętych czynnościach i wydanych zarządzeniach oraz o przysługujących cudzoziemcowi prawach w postępowaniu przed sądem sąd powiadamia cudzoziemca w języku dla niego zrozumiałym.</p> <p>Art. 106. 1. Sąd, wydając postanowienie o umieszczeniu cudzoziemca w strzeżonym ośrodku lub o zastosowaniu wobec niego aresztu w celu wydalenia, oznacza okres pobytu w strzeżonym ośrodku lub w areszcie w celu wydalenia, nie dłuższy jednak niż 90 dni.</p> <p>2. Okres pobytu w strzeżonym ośrodku lub areszcie w celu wydalenia może być przedłużony na czas określony, niezbędny do wykonania decyzji o wydaleniu, która nie została wykonana z winy cudzoziemca. Okres pobytu w strzeżonym ośrodku oraz w areszcie w celu wydalenia nie może przekroczyć roku.</p> <p>3. Sąd rejonowy właściwy ze względu na miejsce położenia strzeżonego ośrodka lub aresztu w celu wydalenia, w którym umieszczono cudzoziemca, wydaje postanowienie o</p>	

				<p>przedłużeniu okresu pobytu cudzoziemca w strzeżonym ośrodku lub areszcie w celu wydalenia na wniosek organu zobowiązanego do doprowadzenia cudzoziemca do granicy albo do granicy państwa, do którego zostaje wydalony, lub do portu lotniczego albo morskiego tego państwa.</p> <p>4. Na postanowienie, o którym mowa w ust. 3, przysługuje zażalenie do właściwego sądu okręgowego, w terminie 7 dni od dnia doręczenia postanowienia. Sąd rozpatruje zażalenie niezwłocznie.</p> <p>Art. 107. 1. Postanowienie o zwolnieniu cudzoziemca ze strzeżonego ośrodka lub aresztu w celu wydalenia wydaje się w przypadku:</p> <ol style="list-style-type: none">1) ustania przyczyn uzasadniających stosowanie tych środków;2) stwierdzenia, że zachodzą okoliczności, o których mowa w art. 103;3) stwierdzenia innych okoliczności niż określone w art. 103, uniemożliwiających stosowanie tych środków;4) uchylecia lub stwierdzenia nieważności decyzji o wydaleniu cudzoziemca z terytorium Rzeczypospolitej Polskiej;5) nadania cudzoziemcowi statusu uchodźcy, udzielenia ochrony uzupełniającej lub udzielenia azylu;6) udzielenia cudzoziemcowi zgody na pobyt tolerowany;	
--	--	--	--	---	--

				<p>7) zastosowania wobec cudzoziemca tymczasowego aresztowania albo innego środka prawnego skutkującego pozbawieniem wolności.</p> <p>2. Postanowienie o zwolnieniu w przypadku, o którym mowa w ust. 1 pkt 1-3 i 7, wydaje, na wniosek cudzoziemca lub organu, któremu podlega strzeżony ośrodek lub areszt w celu wydalenia, sąd rejonowy właściwy ze względu na siedzibę tego organu.</p> <p>3. Postanowienie o zwolnieniu w przypadku, o którym mowa w ust. 1 pkt 4-6, wydaje organ, który wydał decyzję ostateczną.</p> <p>4. Cudzoziemca umieszczonego w strzeżonym ośrodku albo w areszcie w celu wydalenia zwalnia się w przypadku:</p> <ol style="list-style-type: none">1) upływu okresu pobytu określonego w postanowieniu, o którym mowa w art. 106 ust. 1 i 2;2) wydania postanowienia o zwolnieniu cudzoziemca ze strzeżonego ośrodka albo z aresztu w celu wydalenia;3) wykonania decyzji o wydaleniu. <p>5. O zwolnieniu cudzoziemca ze strzeżonego ośrodka lub z aresztu w celu wydalenia organ, któremu podlega strzeżony ośrodek lub areszt w celu wydalenia, niezwłocznie informuje sąd, który wydał postanowienie o umieszczeniu cudzoziemca w strzeżonym ośrodku albo o zastosowaniu wobec niego aresztu w celu wydalenia.</p> <p>Art. 108. 1. Cudzoziemcowi przysługuje od Skarbu Państwa</p>	
--	--	--	--	---	--

				<p>odszkodowanie za poniesioną szkodę oraz zadośćuczynienie za doznaną krzywdę w przypadku niewątpliwie niesłusznego: umieszczenia w strzeżonym ośrodku lub zastosowania wobec niego aresztu w celu wydalenia.</p> <p>2. Sprawy, o których mowa w ust. 1, prowadzi się na podstawie przepisów Kodeksu postępowania karnego, dotyczących odszkodowania za niesłuszne skazanie, tymczasowe aresztowanie lub zatrzymanie.</p> <p>Art. 109. 1. Strzeżone ośrodki są finansowane z budżetu państwa z części, której dysponentem jest minister właściwy do spraw wewnętrznych.</p> <p>2. Minister właściwy do spraw wewnętrznych, w drodze rozporządzenia, tworzy i likwiduje strzeżone ośrodki, określa organ Straży Granicznej, któremu ośrodek ma podlegać, oraz może wskazać okres niezbędny na zorganizowanie jego funkcjonowania, mając na względzie istniejące potrzeby w tym zakresie.</p> <p>3. Minister właściwy do spraw wewnętrznych wyznacza, w drodze zarządzenia, pomieszczenia, w których jest wykonywany areszt w celu wydalenia, uwzględniając w szczególności potrzebę racjonalnego wykorzystania tych pomieszczeń.</p>	
16.	Art. 16 ust. 1	<p>Warunki pobytu w ośrodku detencyjnym</p> <p>1. Przetrzywanie odbywa się z reguły w specjalnych ośrodkach detencyjnych. Jeżeli państwo</p>	T	<p>Art. 112-115, art. 117 ust. 1 pkt 1-2</p> <p>Art. 112. Cudzoziemca przyjmowanego do strzeżonego ośrodka lub aresztu w celu wydalenia należy pouczyć, w zrozumiałym dla niego języku, o przysługujących mu prawach i</p>	

	członkowskie nie może zapewnić obywatelom państw trzecich pobytu w specjalnym ośrodku detencyjnym i zmuszone do wykorzystania w tym celu zakład karny, obywatele państw trzecich, wobec których zastosowano środek detencyjny, przetrzymywani są oddzielnie od zwykłych więźniów.		i 4 oraz art. 118 ustawy o cudzoziemcach	<p>obowiązkach oraz zapoznać go z przepisami regulującymi pobyt w strzeżonym ośrodku lub areszcie w celu wydalenia.</p> <p>Art. 113. 1. Cudzoziemca przyjętego do strzeżonego ośrodka lub aresztu w celu wydalenia poddaje się niezwłocznie badaniu lekarskiemu oraz w miarę potrzeby zabiegom sanitarnym.</p> <p>2. Lekarz przeprowadzający badanie, o którym mowa w ust. 1, oraz sprawujący opiekę medyczną nad cudzoziemcami w strzeżonym ośrodku lub areszcie w celu wydalenia jest obowiązany do prowadzenia dokumentacji medycznej według odrębnych przepisów.</p> <p>3. Koszty badań, o których mowa w ust. 1, są finansowane z budżetu państwa z części, której dysponentem jest minister właściwy do spraw wewnętrznych.</p> <p>Art. 114. 1. Cudzoziemca przyjętego do strzeżonego ośrodka umieszcza się w pokoju dla cudzoziemców, a cudzoziemca przyjętego do aresztu - w celi mieszkalnej.</p> <p>2. Powierzchnia pokoju dla cudzoziemców lub celi mieszkalnej nie może być mniejsza niż:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) 3 m² - na jednego mężczyznę; 2) 4 m² - na jedną kobietę lub małoletniego. <p>3. Pokój dla cudzoziemców i celę mieszkalną wyposaża się w sprzęt zapewniający cudzoziemcowi osobne</p>	
Art. 16 ust. 2	2. Obywatelom państwa trzeciego umieszczonym w ośrodku detencyjnym należy – na ich wniosek – umożliwić kontakt w odpowiednim czasie z ich pełnomocnikami prawnymi, członkami rodziny i właściwymi organami konsularnymi.	T			
Art. 16 ust. 3	3. Szczególną uwagę poświęca się osobom wymagającym szczególnego traktowania. Zostaje im zapewniona opieka zdrowotna w nagłych wypadkach oraz leczenie chorób w podstawowym zakresie.	T			
Art. 16 ust. 4	4. Odpowiednie i właściwe organizacje i podmioty krajowe, międzynarodowe i pozarządowe mają możliwość wizytowania ośrodków detencyjnych, o których mowa w ust. 1, w zakresie, w jakim służą one do przetrzymywania obywateli państw trzecich zgodnie z niniejszym rozdziałem. Takie wizytacje mogą wymagać zezwolenia.	T			
Art. 16 ust. 5	5. Obywatele państw trzecich umieszczeni w ośrodku detencyjnym są regularnie informowani o zasadach pobytu w obiekcie oraz o swoich	T			

		<p>prawach i obowiązkach. Informacja ta obejmuje również informację o przysługującym im prawie, zgodnie z prawem krajowym, do kontaktowania się z organizacjami i podmiotami, o których mowa w ust. 4.</p>	<p>rozporządzenie Ministra Spraw Wewnętrznych i Administracji z dnia 26 sierpnia 2004 r. w sprawie warunków, jakim powinny odpowiadać strzeżone ośrodki</p>	<p>miejsce do spania, odpowiednie warunki higieny, dostateczny dopływ powietrza i odpowiednią do pory roku temperaturę, według norm określonych dla pomieszczeń mieszkalnych, a także oświetlenie odpowiednie do czytania.</p> <p>Art. 115. 1. Cudzoziemców odmiennej płci umieszcza się oddzielnie. 2. Cudzoziemcowi umieszczonemu w strzeżonym ośrodku wraz z małoletnim pozostającym pod jego opieką zapewnia się, w miarę możliwości, wspólny pokój dla cudzoziemców. 3. Małoletniego przebywającego w strzeżonym ośrodku bez opiekuna umieszcza się w wyodrębnionej części ośrodka w sposób uniemożliwiający kontakt z osobami dorosłymi umieszczonymi w ośrodku. 4. Cudzoziemców, którzy zadeklarują, że są osobami sobie najbliższymi, umieszcza się, na ich pisemny wniosek, w miarę możliwości, w jednym pokoju dla cudzoziemców.</p> <p>Art. 117. 1. Cudzoziemiec umieszczony w strzeżonym ośrodku lub przebywający w areszcie w celu wydalenia ma prawo do:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) kontaktowania się z polskimi organami państwowymi, a także z przedstawicielstwem dyplomatycznym lub urzędem konsularnym państwa obcego, w sprawach osobistych i urzędowych; 2) kontaktowania się z organizacjami 	
--	--	--	--	---	--

				<p>i areszty w celu wydalenia oraz regulaminu organizacyjno-porządkowego pobytu cudzoziemców w strzeżonym ośrodku i areszcie w celu wydalenia</p>	<p>pozarządowymi lub międzynarodowymi zajmującymi się udzielaniem pomocy, zwłaszcza prawnej, cudzoziemcom;</p> <p>4) korzystania z opieki lekarskiej i umieszczenia w zakładzie opieki zdrowotnej, jeżeli stan jego zdrowia tego wymaga;</p> <p>Art. 118. 1. Cudzoziemiec umieszczony w strzeżonym ośrodku lub przebywający w areszcie w celu wydalenia otrzymuje świadczenia zdrowotne, leki, artykuły sanitarne oraz posiłki i napoje. Świadczenia zdrowotne, leki i artykuły sanitarne cudzoziemiec otrzymuje na zasadach określonych w ustawie z dnia 6 czerwca 1997 r. - Kodeks karny wykonawczy (Dz. U. Nr 90, poz. 557, z późn. zm.), stosowanych wobec osób osadzonych w zakładach karnych i aresztach śledczych.</p> <p>2. Minister właściwy do spraw wewnętrznych określi, w drodze rozporządzenia, warunki otrzymywania posiłków i napojów przez cudzoziemców umieszczonych w strzeżonym ośrodku lub przebywających w areszcie w celu wydalenia oraz wartość dziennej normy żywienia, uwzględniając w szczególności wiek, stan zdrowia oraz wymogi religijne i kulturowe żywienia cudzoziemców.</p>	
17.	Art. 17 ust. 1	<p>Stosowanie środka detencyjnego wobec małoletnich i rodzin</p> <p>1. Małoletni bez opieki oraz rodziny z małoletnimi umieszczane są w</p>	T	<p>Art. 101a, art. 114 ust. 2, art.</p>	<p>Art. 101a. 1. Organ, który zatrzymał małoletniego cudzoziemca przebywającego na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej bez opieki, może wystąpić do sądu właściwego ze</p>	

	ośrodka detencyjnym jedynie w ostateczności i na możliwie najkrótszy odpowiedni okres czasu.		115, art. 117 ust. 3a i art. 121 ustawy o cudzozi emcach rozporz ądzenie Ministr a Spraw Wewnę trznyc h i Admini stracji z dnia 26 sierpnia 2004 r. w sprawie	<p>względu na miejsce zatrzymania małoletniego z wnioskiem o umieszczenie go w placówce opiekuńczo-wychowawczej.</p> <p>2. Koszty związane z umieszczeniem i pobytem małoletniego cudzoziemca w placówce opiekuńczo-wychowawczej są finansowane z budżetu państwa z części, której dysponentem jest minister właściwy do spraw wewnętrznych, ze środków będących w dyspozycji Komendanta Głównego Straży Granicznej lub Komendanta Głównego Policji.</p> <p>Art. 114. 2. Powierzchnia pokoju dla cudzoziemców lub celi mieszkalnej nie może być mniejsza niż:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) 3 m² - na jednego mężczyznę; 2) 4 m² - na jedną kobietę lub małoletniego. <p>Art. 115. 1. Cudzoziemców odmiennej płci umieszcza się oddzielnie. 2. Cudzoziemcowi umieszczonemu w strzeżonym ośrodku wraz z małoletnim pozostającym pod jego opieką zapewnia się, w miarę możliwości, wspólny pokój dla cudzoziemców. 3. Małoletniego przebywającego w strzeżonym ośrodku bez opiekuna umieszcza się w wyodrębnionej części ośrodka w sposób uniemożliwiający kontakt z osobami dorosłymi umieszczonymi w ośrodku. 4. Cudzoziemców, którzy zadeklarują, że są osobami sobie</p>	
Art. 17 ust. 2	2. Rodzinom oczekującym w ośrodku detencyjnym na wydalenie zapewnia się pobyt w oddzielnych pomieszczeniach gwarantujących odpowiedni poziom prywatności.	T			
Art. 17 ust. 3	3. Małoletni przebywający w ośrodku detencyjnym mają możliwość uczestniczenia w wolnym czasie w zajęciach, w tym w grach, zabawach i zajęciach rekreacyjnych odpowiednich do ich wieku oraz, w zależności od długości ich pobytu, mają dostęp do edukacji.	T			
Art. 17 ust. 4	4. Małoletnim bez opieki zapewnia się zakwaterowanie w placówkach dysponujących personelem i wyposażeniem przystosowanym do potrzeb osób w tym wieku.	T			
Art. 17 ust. 5	5. Dobro dziecka jest kwestią nadrzędną w ramach pobytu małoletnich w ośrodku detencyjnym w oczekiwaniu na wydalenie.	T			

			<p>warunków, jakim powinny odpowiadać strzeżone ośrodki i areszty w celu wydalenia oraz regulaminu organizacyjno-porządkowego pobytu cudzoziemców w strzeżonym ośrodku i areszcie w celu</p>	<p>najbliższymi, umieszcza się, na ich pisemny wniosek, w miarę możliwości, w jednym pokoju dla cudzoziemców.</p> <p>Art. 117 ust. 3a.</p> <p><i>3a. Maloletni przebywający w strzeżonym ośrodku może uczestniczyć, w czasie i miejscu określonych przez kierownika ośrodka lub funkcjonariusza odpowiadającego za jego funkcjonowanie, w zajęciach edukacyjnych, w szczególności w zajęciach dydaktyczno-wychowawczych i rekreacyjno-sportowych. Program zajęć powinien być dostosowany do wieku maloletniego i długości jego pobytu na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej.</i></p> <p>Art. 121. 1. W areszcie w celu wydalenia może przebywać kobieta do siódmego miesiąca ciąży.</p> <p>2. Organ Straży Granicznej lub organ Policji, któremu podlega areszt w celu wydalenia, jest obowiązany odpowiednio wcześniej, przed upływem szóstego miesiąca ciąży kobiety przebywającej w areszcie, wystąpić do sądu z wnioskiem o umieszczenie jej w strzeżonym ośrodku.</p>	
--	--	--	---	--	--

				wydale nia		
18.	Art. 18 ust. 1	<p>Sytuacje nadzwyczajne</p> <p>1. W sytuacjach gdy wyjątkowo duża liczba obywateli państw trzecich podlegających zobowiązaniu do powrotu w sposób nieprzewidziany znacząco obciąża ośrodki detencyjne państwa członkowskiego lub jego personel administracyjny lub sądowy, to państwo członkowskie może, na czas trwania tej wyjątkowej sytuacji, postanowić o dopuszczeniu dłuższych terminów kontroli sądowej niż przewidziane w art. 15 ust. 2 akapit trzeci, oraz podjąć pilne działania w odniesieniu do warunków pobytu w ośrodku detencyjnym, odbiegające od tych przewidzianych w art. 16 ust. 1 i art. 17 ust. 2.</p>	N		Nie wymaga wdrożenia	
	Art. 18 ust. 2	<p>2. Jeżeli państwo członkowskie podejmuje tego typu wyjątkowe środki, informuje o tym Komisję. Informuje również Komisję gdy tylko ustały powody zastosowania tych wyjątkowych środków.</p>	N		Nie wymaga wdrożenia	
	Art. 18 ust. 3	<p>3. Przepisy niniejszego artykułu nie mogą być interpretowane jako zezwolenie na odstępstwo od ciążącego na nich ogólnego obowiązku podjęcia wszelkich właściwych środków, ogólnych lub szczególnych, aby zapewnić wypełnienie ich obowiązków</p>	N		Nie wymaga wdrożenia	

		wynikających z niniejszej dyrektywy.				
--	--	--------------------------------------	--	--	--	--

TABELA ZBIEŻNOŚCI

TYTUŁ PROJEKTU:	<i>Projekt ustawy o zmianie ustawy o cudzoziemcach oraz ustawy o promocji zatrudnienia i instytucjach rynku pracy</i>
TYTUŁ WDRAŻANEGO AKTU PRAWNEGO/ WDRAŻANYCH AKTÓW PRAWNYCH:	- Dyrektywa Rady 2009/50/WE z dnia 25 maja 2009 r. w sprawie warunków wjazdu i pobytu obywateli państw trzecich w celu podjęcia pracy w zawodzie wymagającym wysokich kwalifikacji <i>Dziennik Urzędowy UE L 155 , 18/06/2009 P. 0017 - 0029</i>
PRZEPISY UNII EUROPEJSKIEJ	

L.p.	Jedn. red.	Treść przepisu UE	Konieczność wdrożenia	Jedn. red.	Treść przepisu/ów projektu	Uzasadnienie uwzględnienia w projekcie przepisów wykraczających poza minimalne wymogi prawa UE
		Rozdział I PRZEPISY OGÓLNE	T/N			
1.	Art. 1	<p>Przedmiot</p> <p>Celem niniejszej dyrektywy jest określenie:</p> <p>a) warunków wjazdu obywateli państw trzecich, posiadaczy niebieskiej karty UE na terytorium państw członkowskich i pobytu na tym terytorium przez okres dłuższy niż trzy miesiące w celu podjęcia pracy w zawodzie wymagającym wysokich kwalifikacji oraz określenie warunków wjazdu i pobytu członków ich rodzin;</p>	N			Przepis nie wymaga implementacji. Cała ustawa o cudzoziemcach przewiduje kompleksowe uregulowanie zasady wjazdu i pobytu cudzoziemców. Rozdział 4a tej ustawy reguluje zasady wydawania zezwolenia na pobyt czasowy dla pracowników wysoko wykwalifikowanych.

	<p>członkowskim jest chroniona jako pracownik na podstawie krajowego prawa dotyczącego zatrudnienia lub zgodnie z praktyką krajową, niezależnie od zachodzącego stosunku prawnego, do celów rzeczywistego i efektywnego wykonywania pracy na rzecz lub pod kierownictwem innej osoby,</p> <p>- otrzymuje wynagrodzenie, oraz</p> <p>- posiada wymagane, odpowiednie i szczególne kompetencje, potwierdzone wyższymi kwalifikacjami zawodowymi;</p> <p>c) "niebieska karta UE" oznacza zezwolenie opatrzone napisem "Niebieska Karta UE", uprawniające posiadacza do pobytu i pracy na terytorium państwa członkowskiego na warunkach określonych w niniejszej dyrektywie;</p> <p>d) "pierwsze państwo członkowskie" oznacza państwo członkowskie, które jako pierwsze przyznaje obywatelowi państwa trzeciego niebieską kartę UE;</p> <p>e) "drugie państwo członkowskie" oznacza każde państwo członkowskie niebędące pierwszym państwem członkowskim;</p>	<p>T</p> <p>N</p> <p>N</p>	<p>Art. 76 ust. 1 pkt 9</p>	<p><i>zawodowymi, który, niezależnie od zachodzącego między stronami stosunku prawnego, wykonuje pracę na rzecz lub pod kierownictwem innej osoby za wynagrodzeniem;</i></p> <p><i>W karcie pobytu zamieszcza się następujące dane : 9) adnotację „Niebieska Karta UE” w przypadku zezwolenia udzielonego na podstawie art. 63a;”</i></p>	<p>Art. 63a ust. 2 reguluje procedurę uzyskiwania zezwolenia na zamieszkanie na czas oznaczony w przypadku jeżeli cudzoziemiec przyjechał z innego państwa członkowskiego. Brak jest zatem potrzeby szczegółowego definiowania pierwszego i drugiego państwa członkowskiego</p>
--	---	----------------------------	------------------------------------	---	---

	<p>f) "członkowie rodziny" oznaczają obywateli państw trzecich określonych w art. 4 ust. 1 dyrektywy 2003/86/WE;</p>	N			Art. 53 ust. 2 ustawy o cudzoziemcach definiuje członków rodziny uprawnionych do łączenia rodzin zgodnie z dyrektywą 2003/86/WE.
	<p>g) "wyższe kwalifikacje zawodowe" oznaczają kwalifikacje, które są poświadczone dowodem kwalifikacji uzyskanych w ramach kształcenia na poziomie wyższym lub – w drodze odstępstwa, jeżeli stanowi tak prawo krajowe – co najmniej pięcioletnim doświadczeniem zawodowym na poziomie porównywalnym do kwalifikacji uzyskanych w ramach kształcenia na poziomie wyższym i które odpowiadają zawodowi lub sektorowi określonym w umowie o pracę lub wiążącej ofercie pracy;</p>	T	Art. 4 pkt 17	17) wyższe kwalifikacje zawodowe - kwalifikacje uzyskane w ramach kształcenia na poziomie studiów wyższych albo co najmniej pięcioletnie doświadczenie zawodowe na poziomie porównywalnym do kwalifikacji uzyskanych w ramach kształcenia na poziomie studiów wyższych, niezbędne do wykonywania pracy określonej w umowie o pracę lub w ofercie pracy.”;	
	<p>h) "kwalifikacje uzyskane w ramach kształcenia na poziomie wyższym" oznaczają wszelkie dyplomy, świadectwa lub inne dowody oficjalnych kwalifikacji wydane przez właściwy organ, potwierdzające pomyślne ukończenie programu studiów wyższych, czyli cyklu zajęć prowadzonych przez instytucję edukacyjną uznaną za instytucję szkolnictwa wyższego przez</p>	T	Art. 4 pkt 15	15) kwalifikacje uzyskane w ramach kształcenia na poziomie studiów wyższych – ukończenie z wynikiem pozytywnym, poświadczone dyplomem, świadectwem lub innym dokumentem wydanym przez właściwy organ programu studiów wyższych, czyli cyklu zajęć prowadzonych przez instytucję edukacyjną uznaną za instytucję szkolnictwa wyższego przez państwo, w którym ma ona siedzibę,	

		kwalfikacji na warunkach określonych w niniejszej dyrektywie.				pracowników wysoko wykwalifikowanych.
4.	Art. 3 Ust. 2	<p>2. Niniejsza dyrektywa nie ma zastosowania do obywateli państw trzecich:</p> <p>a) którzy są uprawnieni do pobytu w państwie członkowskim ze względu na ochronę czasową lub złożyli wniosek o wydanie zezwolenia na pobyt na tej podstawie i oczekują na wydanie decyzji dotyczącej ich statusu;</p> <p>b) którzy korzystają z ochrony międzynarodowej zgodnie z dyrektywą Rady 2004/83/WE z dnia 29 kwietnia 2004 r. w sprawie minimalnych norm dla kwalifikacji i statusu obywateli państw trzecich lub bezpaństwowców jako uchodźców lub jako osoby, które z innych względów potrzebują międzynarodowej ochrony oraz zawartości przyznawanej ochrony [15] lub wystąpili z wnioskiem o ochronę międzynarodową zgodnie z tą dyrektywą i których sprawa nie została jeszcze zakończona ostateczną decyzją;</p> <p>c) którzy korzystają z ochrony zgodnie z prawem krajowym, zobowiązaniami międzynarodowymi lub krajową praktyką danego państwa członkowskiego lub którzy wystąpili z wnioskiem o ochronę</p>	T	Art. 63f	<p><i>Art. 63f. Wniosek cudzoziemca o udzielenie zezwolenia na zamieszkanie na czas oznaczony, o którym mowa w art. 63a, pozostawia się bez rozpoznania, gdy:</i></p> <ol style="list-style-type: none"> 1) <i>cudzoziemcowi udzielono zgody na pobyt tolerowany, azylu lub korzysta z ochrony uzupełniającej, ochrony czasowej, lub nadano mu status uchodźcy w Rzeczypospolitej Polskiej;</i> 2) <i>cudzoziemiec ubiega się o nadanie statusu uchodźcy lub o udzielenie azylu;</i> 3) <i>cudzoziemcowi udzielono zezwolenia na osiedlenie się lub zezwolenia na pobyt rezydenta długoterminowego UE;</i> 4) <i>cudzoziemiec przebywa na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej na podstawie wize Schengen wydanej w celu, o którym mowa w art. 26 ust. 1 pkt 26 upoważniającej tylko do wjazdu na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej;</i> 5) <i>cudzoziemiec przebywa na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej na podstawie</i> 	

	<p>zgodnie z prawem krajowym, zobowiązaniami międzynarodowymi lub krajową praktyką danych państw członkowskich i których sprawa nie została jeszcze zakończona ostateczną decyzją;</p> <p>d) którzy ubiegają się o prawo pobytu w jednym z państw członkowskich jako naukowcy w rozumieniu dyrektywy 2005/71/WE w celu przeprowadzenia projektu badawczego;</p> <p>e) którzy są członkami rodzin obywateli Unii, którzy skorzystali lub korzystają obecnie z prawa do swobodnego przemieszczania się na terytorium Wspólnoty zgodnie z dyrektywą 2004/38/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 29 kwietnia 2004 r. w sprawie prawa obywateli Unii i członków ich rodzin do swobodnego przemieszczania się i pobytu na terytorium państw członkowskich [16];</p> <p>f) którzy posiadają status długoterminowego rezydenta WE w jednym z państw członkowskich zgodnie z dyrektywą 2003/109/WE i korzystają z prawa do pobytu w innym państwie członkowskim w celu wykonywania działalności zarobkowej na cudzy lub własny rachunek;</p> <p>g) którzy wjeżdżają do państwa członkowskiego na podstawie zobowiązań zawartych w umowie</p>			<p>zezwolenia na zamieszkanie na czas oznaczony, o którym mowa w art. 53a ust. 2;</p> <p>6) cudzoziemiec przebywa na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej po wydaniu decyzji zawierającej orzeczenie o wydaleniu lub o zobowiązaniu do opuszczenia tego terytorium i nie upłynął jeszcze termin dobrowolnego opuszczenia przez cudzoziemca terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, także w przypadku przedłużenia tego terminu;</p> <p>7) cudzoziemiec został zatrzymany, umieszczony w strzeżonym ośrodku lub w areszcie w celu wydalenia lub w stosunku do niego został zastosowany środek zapobiegawczy w postaci zakazu opuszczania kraju lub, gdy cudzoziemca pozbawiono wolności wskutek wykonania orzeczeń sądowych;</p> <p>8) cudzoziemiec ubiega się o zezwolenie, o którym mowa w art. 53 ust. 1 pkt 17 lub 18 lub posiada takie zezwolenie;</p> <p>9) cudzoziemiec jest pracownikiem przedsiębiorstwa prowadzącego działalność gospodarczą w państwie członkowskim Unii Europejskiej i jest czasowo</p>	
--	---	--	--	--	--

	<p>międzynarodowej dotyczącej ułatwienia wjazdu i czasowego pobytu osób fizycznych należących do pewnych kategorii i zajmujących się wymianą handlową i inwestycjami;</p> <p>h) których przyjęto na terytorium państwa członkowskiego jako pracowników sezonowych;</p> <p>i) których wydalenie wstrzymano ze względu na okoliczności faktyczne lub przesłanki prawne;</p> <p>j) którzy są obywatelami państw trzecich objętych dyrektywą 96/71/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 16 grudnia 1996 r. dotyczącą delegowania pracowników w ramach świadczenia usług [17], jeżeli są oni delegowani na terytorium danego państwa członkowskiego.</p> <p>Ponadto niniejsza dyrektywa nie ma zastosowania do obywateli państw trzecich i członków ich rodzin, niezależnie od ich narodowości, którzy, na mocy porozumień między Wspólnotą i jej państwami członkowskimi a tymi państwami trzecimi, korzystają z praw do swobodnego przemieszczania się równoważnych prawom obywateli Unii.</p>	<p>N</p>		<p><i>oddelegowany przez pracodawcę, w celu świadczenia usług na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej;</i></p> <p><i>10) cudzoziemiec jest pracownikiem sezonowym;</i></p> <p><i>11) cudzoziemiec wjechał na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej na podstawie zobowiązań określonych w umowie międzynarodowej, dotyczącej ułatwienia wjazdu i czasowego pobytu niektórych kategorii osób fizycznych zajmujących się wymianą handlową lub inwestycjami.</i></p>	<p>Art. 3 pkt 2 ustawy o cudzoziemcach nie mają zastosowania do obywateli państw członkowskich Unii Europejskiej, państw członkowskich Europejskiego Porozumienia o Wolnym Handlu (EFTA) - stron umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym lub Konfederacji Szwajcarskiej, oraz członków ich rodzin, którzy do nich dołączają lub z nimi przebywają, w zakresie uregulowanym w ustawie z dnia</p>
--	---	----------	--	---	---

						14 lipca 2006 r. o wjeździe na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, pobycie oraz wyjeździe z tego terytorium obywateli państw członkowskich Unii Europejskiej i członków ich rodzin (Dz. U. Nr 144, poz. 1043 z późn. zm.);
5.	Art. 3 ust. 3	3. Niniejsza dyrektywa nie narusza żadnych umów zawartych między Wspólnotą lub jej państwami członkowskimi a państwem trzecim lub państwami trzecimi, dotyczących wyłączenia określonych zawodów z zakresu zastosowania niniejszej dyrektywy, aby w sektorach cierpiących na niedobór personelu zagwarantować etyczną rekrutację poprzez ochronę zasobów ludzkich w krajach rozwijających się będących sygnatariuszami tych umów.	N			Przepis nie wymaga transpozycji, ponieważ brak jest informacji o tego typu umowach międzynarodowych.
6.	Art. 3 ust. 4	4. Niniejsza dyrektywa nie narusza prawa państw członkowskich do wydawania zezwoleń na pobyt innych niż niebieska karta UE w celach związanych z zatrudnieniem. Takie zezwolenia na pobyt nie uprawniają do pobytu w innych państwach członkowskich, tak jak przewiduje to niniejsza dyrektywa.	N			Przepis nie wymaga transpozycji, ponieważ brak jest w Polsce krajowego systemu przyjmowania cudzoziemców w celu wykonywania pracy w zawodach wymagających wysokich kwalifikacji

7.	Art. 4 ust. 1	<p>Korzystniejsze postanowienia</p> <p>1. Niniejsza dyrektywa nie narusza korzystniejszych postanowień zawartych w:</p> <p>a) prawie wspólnotowym, w tym w umowach dwu- i wielostronnych zawartych między Wspólnotą lub Wspólnotą i jej państwami członkowskimi a państwem trzecim lub państwami trzecimi;</p> <p>b) umowach dwu- lub wielostronnych zawartych między jednym państwem członkowskim lub większą ich liczbą a jednym państwem trzecim lub większą ich liczbą.</p>	N			Przepis nie wymaga transpozycji, ponieważ brak jest informacji o tego typu umowach międzynarodowych
8.	Art. 4 ust. 2	<p>2. Niniejsza dyrektywa nie wpływa na prawo państw członkowskich do przyjęcia lub utrzymania korzystniejszych przepisów w stosunku do osób, do których ma ona zastosowanie, w odniesieniu do następujących przepisów niniejszej dyrektywy:</p> <p>a) art. 5 ust. 3 w zastosowaniu art. 18;</p> <p>b) art. 11, art. 12 ust. 1 zdanie drugie, art. 12 ust. 2, art. 13, 14, 15 i art. 16 ust. 4.</p>	N			Przepis nie wymaga transpozycji, ponieważ brak jest w Polsce krajowego systemu przyjmowania cudzoziemców w celu wykonywania pracy w zawodach wymagających wysokich kwalifikacji
9.	Art. 5 ust. 1	<p>Kryteria przyjęcia</p> <p>1. Nie naruszając art. 10 ust. 1, obywatel państwa trzeciego składający wniosek o niebieską kartę EU zgodnie z przepisami niniejszej dyrektywy:</p> <p>a) przedkłada ważną umowę o pracę</p>	T	Art. 63a, 63r w zw. z art. 60 ust. 5 i art. 61	<i>Art. 63a. 1. Zezwolenia na zamieszkanie na czas oznaczony w celu wykonywania pracy w zawodzie wymagającym wysokich kwalifikacji, udziela się cudzoziemcowi, który zamierza na terytorium</i>	

	<p>lub, jak stanowi prawo krajowe, wiążącą ofertę pracy w zawodzie wymagającym wysokich kwalifikacji na okres co najmniej jednego roku w danym państwie członkowskim;</p> <p>b) przedkłada dokument stwierdzający wypełnienie warunków w prawie krajowym do wykonywania przez obywateli Unii zawodu regulowanego określonego w umowie o pracę lub wiążącej ofercie pracy, zgodnie z prawem krajowym;</p> <p>c) w przypadku zawodów nieregulowanych przedkłada dokumenty poświadczające właściwe wyższe kwalifikacje zawodowe w zawodzie lub sektorze określonym w umowie o pracę lub wiążącej ofercie pracy, ustanowione prawem krajowym;</p> <p>d) przedkłada ważny dokument podróży, zgodnie z prawem krajowym, wniosek o wizę lub wizę, jeśli wymagane, oraz dowód posiadania ważnego zezwolenia na pobyt lub krajowej wizy długoterminowej, jeśli wymagana. Państwa członkowskie mogą wymagać, by okres ważności dokumentu podróży obejmował co najmniej początkowy okres ważności zezwolenia na pobyt;</p> <p>e) przedkłada dowód, że został objęty lub, jeżeli tak stanowi prawo krajowe, złożył wniosek o objęcie go ubezpieczeniem zdrowotnym chroniącym przed wszystkimi</p>		<p>ust.1, art. 63 g ust. 1 pkt 3</p>	<p><i>Rzeczypospolitej Polskiej wykonywać pracę w zawodzie wymagającym wysokich kwalifikacji przez okres dłuższy niż 3 miesiące, jeżeli:</i></p> <p><i>1) cudzoziemiec posiada:</i></p> <p><i>a) umowę o pracę lub wiążącą ofertę pracy w zawodzie wymagającym wysokich kwalifikacji na okres przynajmniej 1 roku,</i></p> <p><i>b) dokumenty potwierdzające spełnienie wymagań kwalifikacyjnych i innych warunków w przypadku zamiaru wykonywania pracy w zawodzie regulowanym, w rozumieniu art. 2 pkt 1 ustawy z dnia 18 marca 2008 r. o zasadach uznawania kwalifikacji zawodowych nabytych w państwach członkowskich Unii Europejskiej (Dz. U. Nr 63, poz. 394),</i></p> <p><i>c) dokumenty potwierdzające posiadanie wyższych kwalifikacji zawodowych,</i></p> <p><i>d) ubezpieczenie zdrowotne w rozumieniu ustawy z dnia 27 sierpnia 2004 r. o świadczeniach opieki zdrowotnej finansowanych ze środków publicznych lub potwierdzenie pokrycia przez ubezpieczyciela kosztów leczenia na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej,</i></p> <p><i>e) dokumenty potwierdzające, że roczne wynagrodzenie brutto, wynikające z miesięcznego lub rocznego wynagrodzenia podanego w umowie o</i></p>	
--	---	--	---	--	--

		<p>rodzajami ryzyka, od których zazwyczaj ubezpieczeni są obywatele danego państwa członkowskiego, i ważnego przez okresy, w których takie ubezpieczenie i związane z nim świadczenia nie przysługują wnioskodawcy w związku z zawartą umową o pracę ani nie wynikają z tej umowy;</p> <p>f) nie jest uznawany za osobę stanowiącą zagrożenie dla porządku publicznego, bezpieczeństwa publicznego ani zdrowia publicznego.</p>		<p>pracę lub w wiążącej ofercie pracy, nie będzie niższe niż minimalne wynagrodzenie określone w przepisach wydanych na podstawie art. 63n,</p> <p>f) zgodę właściwego organu na zajmowanie określonego stanowiska, wykonywanie zawodu lub prowadzenie innej działalności, gdy obowiązek jej uzyskania wynika z przepisów odrębnych;</p> <p>2) podmiot powierzający cudzoziemcowi wykonywanie pracy w zawodzie wymagającym wysokich kwalifikacji nie ma możliwości zaspokojenia potrzeb kadrowych na rynku lokalnym.</p> <p>Art. 63r. Do zezwolenia na zamieszkanie na czas oznaczony, o którym mowa w art. 63a stosuje się przepisy art. 59, art. 60 ust. 1, 4, 4a, 5 i 6, art. 61 ust. 1, 2a - 4, art. 62 ust. 1-7,8, 8a i 9 pkt 2 i 3 oraz art. 63 ust. 1.”;</p> <p>Art. 63f. 1. Cudzoziemcowi odmawia się udzielenia zezwolenia na zamieszkanie na czas oznaczony, o którym mowa w art. 63a, gdy:</p> <p>1) (...);</p> <p>2) (...);</p> <p>3) wymagają tego względy obronności lub bezpieczeństwa państwa albo</p>	
--	--	---	--	--	--

					<i>ochrony bezpieczeństwa i porządku publicznego lub interes Rzeczypospolitej Polskiej;</i>	
10.	Art. 5 ust. 2	2. Państwa członkowskie mogą wprowadzić wymóg, aby wnioskodawca przedstawił swój adres na terytorium danego państwa członkowskiego.	N			Projektodawca zrezygnował z wskazywania wprost wymagania od cudzoziemca podawania adresu zamieszkania, ponieważ w formularzu wniosku o udzielenie zezwolenia na zamieszkanie na czas oznaczony jest wskazywał adres zamieszkania.
11.	Art. 5 ust. 3	3. Oprócz warunków określonych w ust. 1, roczne wynagrodzenie brutto wynikające z miesięcznego lub rocznego wynagrodzenia podanego w umowie o pracę lub wiążącej ofercie pracy nie może być niższe od odnośnego krajowego progu wynagrodzenia za pracę, określanego i publikowanego w tym celu przez państwa członkowskie, a próg ten nie może być niższy niż półtora raza średniego rocznego wynagrodzenia brutto w danym państwie członkowskim.	T	Art. 63a ust. 1 pkt lit.e, Art. 63o	<i>Zob. pkt 9 tabeli</i> <i>Art. 63o. Minister właściwy do spraw wewnętrznych w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw pracy określi, w drodze rozporządzenia, wysokość minimalnego wynagrodzenia wymaganego od cudzoziemców ubiegających się o udzielenie zezwolenia na zamieszkanie na czas oznaczony, o którym mowa w art. 63a, w taki sposób, aby wysokość tego wynagrodzenia:</i> <i>1) nie była niższa niż równowartość 120% średniego rocznego wynagrodzenia brutto w Rzeczypospolitej Polskiej obliczanego na podstawie komunikatów Prezesa Głównego Urzędu Statystycznego ogłaszanych w</i>	

					<p><i>danym roku na podstawie art. 20 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (Dz. U. z 2009 r. Nr 153, poz. 1227, z późn. zm.²⁾) - w przypadku zatrudniania cudzoziemców w zawodach w których istnieje szczególne zapotrzebowanie na pracowników i które należą do pierwszej lub drugiej grupy wielkiej zawodów w rozumieniu przepisów wydanych na podstawie art. 36 ust. 8 ustawy z dnia 20 kwietnia 2004 r. o promocji zatrudnienia i instytucjach rynku pracy;</i></p> <p><i>2) nie była niższa niż równowartość 150% średniego rocznego wynagrodzenia brutto w Rzeczypospolitej Polskiej obliczanego na podstawie komunikatów Prezesa Głównego Urzędu Statystycznego ogłaszanych w danym roku na podstawie art. 20 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych - w przypadku zatrudniania cudzoziemców w innych zawodach niż określone w pkt 1.</i></p>
--	--	--	--	--	---

12.	Art. 5 ust. 4	4. Wdrażając przepisy ust. 3, państwa członkowskie mogą wymagać, aby zostały spełnione wszystkie warunki odnośnych przepisów ustawowych, układów zbiorowych lub praktyk stosowanych w odnośnych grupach zawodowych wobec pracowników o wysokich kwalifikacjach.	N			Przepis nie wymaga obowiązkowej transpozycji. A projektodawca nie posiada informacji o szczególnych uregulowaniach ustawowych, układach zbiorowych lub praktykach stosowanych w określonych grupach zawodowych wobec pracowników o wysokich kwalifikacjach.
13.	Art. 5 ust. 5	5. W drodze odstępstwa od ust. 3 i do celów zatrudnienia w zawodach, w których istnieje szczególne zapotrzebowanie na pracowników z państw trzecich i które należą do głównych grup 1 i 2 ISCO, próg wynagrodzenia może być co najmniej 1,2 razy większy niż średnie roczne wynagrodzenie brutto w tym państwie członkowskim. W tym przypadku dane państwo członkowskie przekazuje każdego roku Komisji wykaz zawodów, dla których ustalono takie odstępstwo.	T	Art. 63o i art. 63p	<p><i>Art. 63o. Minister właściwy do spraw wewnętrznych w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw pracy określi, w drodze rozporządzenia, wysokość minimalnego wynagrodzenia wymaganego od cudzoziemców ubiegających się o udzieleniu zezwolenia na zamieszkanie na czas oznaczony, o którym mowa w art. 63a, w taki sposób, aby wysokość tego wynagrodzenia:</i></p> <p><i>1) nie była niższa niż równowartość 120% średniego rocznego wynagrodzenia brutto w Rzeczypospolitej Polskiej obliczanego na podstawie komunikatów Prezesa Głównego Urzędu Statystycznego ogłaszanych w danym roku na podstawie art.</i></p>	

				<p>20 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (Dz. U. z 2009 r. Nr 153, poz. 1227, z późn. zm.²⁾) - w przypadku zatrudniania cudzoziemców w zawodach w których istnieje szczególne zapotrzebowanie na pracowników i które należą do pierwszej lub drugiej grupy wielkiej zawodów w rozumieniu przepisów wydanych na podstawie art. 36 ust. 8 ustawy z dnia 20 kwietnia 2004 r. o promocji zatrudnienia i instytucjach rynku pracy;</p> <p>2) nie była niższa niż równowartość 150% średniego rocznego wynagrodzenia brutto w Rzeczypospolitej Polskiej obliczanego na podstawie komunikatów Prezesa Głównego Urzędu Statystycznego ogłaszanych w danym roku na podstawie art. 20 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych - w przypadku zatrudniania cudzoziemców w innych zawodach niż określone w pkt 1.</p> <p>Art. 63p Minister właściwy do spraw</p>
--	--	--	--	--

					<i>wewnętrznych przekazuje każdego roku Komisji Europejskiej wykaz zawodów, przy wykonywaniu których wysokość wynagrodzenia nie może być niższa niż 120% średniego rocznego wynagrodzenia brutto w Rzeczypospolitej Polskiej.</i>	
Rozdział II WARUNKI PRZYJĘCIA						
14.	Art. 5 ust. 6	6. Niniejszy artykuł nie narusza obowiązujących układów zbiorowych lub praktyk stosowanych w odnośnych grupach zawodowych wobec pracowników o wysokich kwalifikacjach.	N			Projektodawca nie posiada informacji o układach zbiorowych lub praktykach stosowanych w określonych grupach zawodowych wobec pracowników o wysokich kwalifikacjach.
15.	Art. 6	Liczba przyjmowanych osób Niniejsza dyrektywa nie narusza prawa państwa członkowskiego do ustalania liczby obywateli państw trzecich, którzy wjeżdżają na jego terytorium w celu podjęcia pracy w zawodzie wymagającym wysokich kwalifikacji.	N			Polskie prawo nie przewiduje systemu kwotowego przyjmowania cudzoziemców.
Rozdział III NIEBIESKA KARTA UE, PROCEDURA I PRZEJRZYSTOŚĆ						
16.	Art. 7 ust. 1	Niebieska karta UE 1. Obywatelowi państwa trzeciego, który	T	Art. 63a	Zob. pkt 9 tabeli	

		<p>złożył wniosek i spełnia wymogi określone w art. 5 i której wniosek właściwe organy rozpatrzyły pozytywnie zgodnie z art. 8, wydaje się niebieską kartę UE.</p> <p>Dane państwo członkowskie zapewnia temu obywatelowi państwa trzeciego wszelkie ułatwienia, tak by mógł on otrzymać wymagane wizy.</p>	N			<p>Art. 26 ust. 1 pkt 17 ustawy o cudzoziemcach przewiduje wydawanie wizy w celu zezwoleń pobytowych.</p>
17.	Art. 7 ust. 2	<p>2. Państwa członkowskie ustalają standardowy okres ważności niebieskiej karty UE, wynoszący od roku do czterech lat. Jeżeli umowa o pracę obejmuje okres krótszy, to okres, na który wydaje się niebieską kartę UE lub o który przedłuża się jej ważność, jest równy okresowi dłuższemu o trzy</p>	T	Art. 63c	<p><i>Art. 63c. Zezwolenia na zamieszkanie na czas oznaczony, o którym mowa w art. 63a, udziela się na okres dłuższy o 3 miesiące od okresu wykonywania pracy, jednak nie dłuższy niż 2 lata.</i></p>	

		miesiące od okresu obowiązywania umowy o pracę.				
18.	Art. 7 ust. 3	3. Do wydawania niebieskiej karty UE właściwe organy państwa członkowskiego stosują jednolity wzór ustanowiony w rozporządzeniu (WE) nr 1030/2002. Zgodnie z lit. a) ppkt 7.5–9 załącznika do powyższego rozporządzenia państwa członkowskie podają na niebieskiej karcie UE warunki dostępu do rynku pracy w art. 12 ust. 1 niniejszej dyrektywy. W zezwoleniu na pobyt, w pozycji "rodzaj zezwolenia", państwa członkowskie wpisują "Niebieska Karta UE".	T	Art. 76 ust. 1 pkt 9	<i>W karcie pobytu zamieszcza się następujące dane : 9) adnotację „Niebieska Karta UE” w przypadku zezwolenia udzielonego na podstawie art. 63a;”</i>	Obowiązujące regulacje prawne dotyczące kart pobytu uwzględniają przepisy rozporządzeniu (WE) nr 1030/2002.
19.	Art. 7 ust. 4	4. Posiadacze niebieskiej karty UE są w okresie jej ważności uprawnieni do: a) wjazdu, ponownego wjazdu i pobytu na terytorium państwa członkowskiego, które wydało niebieską kartę UE; b) korzystania z praw przyznanych na mocy niniejszej dyrektywy.	N			Zgodnie z Art. 72 ust. 2 ustawy o cudzoziemcach 2. Karta pobytu, w okresie jej ważności, potwierdza tożsamość cudzoziemca podczas jego pobytu na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej oraz uprawnia, wraz z dokumentem podróży, do wielokrotnego przekraczania granicy bez konieczności uzyskania wizy.
20.	Art. 8 ust. 1	Podstawy odmowy 1. Państwa członkowskie odrzucają wnioski o niebieską kartę UE, jeżeli wnioskodawca nie spełnia warunków określonych w art. 5 lub jeżeli	T	Art. 63g ust. 1 i 2	<i>Art. 63g. 1. Cudzoziemcowi odmawia się udzielenia zezwolenia na zamieszkanie na czas oznaczony, o którym mowa w art. 63a, gdy: 1) nie spełnia warunków do</i>	

		<p>przedstawione dokumenty zostały uzyskane w wyniku oszustwa albo zostały podrobione lub przerobione.</p>			<p><i>udzielenia tego zezwolenia określonych w art. 63a ust. 1;</i></p> <p><i>2) jego dane znajdują się w Systemie Informacyjnym Schengen do celów odmowy wjazdu;</i></p> <p><i>3) wymagają tego względy obronności lub bezpieczeństwa państwa albo ochrony bezpieczeństwa i porządku publicznego lub interes Rzeczypospolitej Polskiej;</i></p> <p><i>4) w postępowaniu o udzielenie zezwolenia na zamieszkanie na czas oznaczony:</i></p> <p><i>a) złożył wniosek lub dołączył do niego dokumenty zawierające nieprawdziwe dane osobowe lub fałszywe informacje,</i></p> <p><i>b) zeznał nieprawdę lub zataił prawdę albo, w celu użycia za autentyczny, podrobił lub przerobił dokument bądź takiego dokumentu jako autentycznego używał;</i></p> <p><i>5) przebywa na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej nielegalnie;</i></p> <p><i>6) jego dane znajdują się w wykazie cudzoziemców, których pobyt jest na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej niepożądany;</i></p> <p><i>7) podmiot powierzający wykonywanie pracy cudzoziemcovi:</i></p> <p><i>a) został prawomocnie ukarany za wykroczenie, o którym mowa w art. 120 ust. 1 ustawy z dnia 20 kwietnia 2004 r. o promocji zatrudnienia i</i></p>	
--	--	--	--	--	--	--

					<p><i>instytucjach rynku pracy, i w ciągu dwóch lat od skazania został ponownie ukarany za podobne wykroczenie,</i></p> <p>b) <i>został prawomocnie ukarany za wykroczenia, o których mowa w art. 120 ust. 3-5 ustawy z dnia 20 kwietnia 2004 r. o promocji zatrudnienia i instytucjach rynku pracy.</i></p> <p><i>2. Wojewoda odmawia udzielenia kolejnego zezwolenia, o którym mowa w art. 63a, jeżeli nie otrzymał powiadomienia, o którym mowa w art. 63j lub w art. 63k, chyba że cudzoziemiec wykazał, że powiadomienie to nie zostało doręczone z powodów niezależnych od jego woli.</i></p>	
21.	Art. 8 ust. 2	<p>2. Przed podjęciem decyzji w sprawie wniosku o niebieską kartę UE, a także podczas rozpatrywania wniosków o przedłużenie okresu jej ważności lub wniosków o zezwolenia przewidziane w art. 12 ust. 1 i 2 w trakcie pierwszych dwóch lat legalnego zatrudnienia posiadacza niebieskiej karty UE państwa członkowskie mogą zbadać sytuację na swoim rynku pracy i zastosować krajowe procedury w zakresie wymogów umożliwiających obsadzanie wolnych stanowisk pracy.</p> <p>Państwo członkowskie może sprawdzić, czy określone wolne stanowisko pracy nie może zostać obsadzone przez pracowników krajowych lub wspólnotowych lub przez obywateli</p>	T	<p>Art. 63a ust. 1 pkt 2, art. 63d, art. 63b ust. 1-3</p>	<p>Art. 63a. <i>1. Zezwolenia na zamieszkanie na czas oznaczony w celu wykonywania pracy w zawodzie wymagającym wysokich kwalifikacji, udziela się cudzoziemcowi, który zamierza na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej wykonywać pracę w zawodzie wymagającym wysokich kwalifikacji przez okres dłuższy niż 3 miesiące, jeżeli:</i></p> <p><i>1) (...)</i></p> <p><i>2) podmiot powierzający cudzoziemcowi wykonywanie pracy w zawodzie wymagającym wysokich kwalifikacji nie ma możliwości zaspokojenia potrzeb kadrowych na</i></p>	

		<p>państw trzecich, którzy posiadają prawo pobytu w tym państwie członkowskim i są już obecni na jego rynku pracy na mocy prawa wspólnotowego lub krajowego, przez rezydentów długoterminowych WE, którzy wyrażają chęć przeniesienia się do tego państwa członkowskiego w celu podjęcia pracy w zawodzie wymagającym wysokich kwalifikacji zgodnie z rozdziałem III dyrektywy 2003/109/WE.</p>		<p>rynku lokalnym.</p> <p>Art. 63d. Przepisu art. 63a ust. 1 pkt 2 nie stosuje się gdy:</p> <p>1) zawód, w którym cudzoziemiec wykonuje pracę lub rodzaj pracy, która jest mu powierzona, znajduje się w wykazie zawodów i rodzajów pracy, w stosunku do których informacja starosty właściwego ze względu na główne miejsce wykonywania pracy przez cudzoziemca, o której mowa w art. 88c ust. 1 pkt 2 ustawy z dnia 20 kwietnia 2004 r. o promocji zatrudnienia i instytucjach rynku pracy, nie jest wymagana z uwagi na sytuację na lokalnym rynku pracy, w szczególności przy uwzględnieniu liczby zarejestrowanych bezrobotnych i poszukujących pracy w poszczególnych zawodach w stosunku do liczby ofert zgłoszonych do powiatowych urzędów pracy;</p> <p>2) cudzoziemiec posiadał zezwolenie na pracę u tego samego podmiotu powierzającego mu wykonywanie pracy na tym samym stanowisku lub cudzoziemiec ubiega się o kolejne zezwolenie na zamieszkanie na czas oznaczony, o którym mowa w art. 63a, u tego samego podmiotu i na tym samym stanowisku;</p> <p>3) cudzoziemiec był już legalnie zatrudniony na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej przez okres 2 lat na podstawie zezwolenia na zamieszkanie na czas oznaczony,</p>	
--	--	---	--	--	--

					<p>o którym mowa w art. 63a;</p> <p>4) brak takiej konieczności wynika z odrębnych przepisów.</p> <p>Art. 63b. 1. Ustalenie czy podmiot powierzający cudzoziemcowi wykonywanie pracy nie ma możliwości zaspokojenia potrzeb kadrowych na rynku lokalnym, następuje na podstawie informacji starosty właściwego ze względu na główne miejsce wykonywania pracy przez cudzoziemca, o której mowa w art. 88c ust. 1 pkt 2 ustawy z dnia 20 kwietnia 2004 r. o promocji zatrudnienia i instytucjach rynku pracy.</p> <p>2. Informację, o której mowa w art. 88c ust. 1 pkt 2 ustawy z dnia 20 kwietnia 2004 r. o promocji zatrudnienia i instytucjach rynku pracy, cudzoziemiec dołącza do wniosku o zezwolenie na zamieszkanie na czas oznaczony, o którym mowa w art. 63a.</p> <p>3. O udzielenie informacji, o której mowa w ust. 2, występuje podmiot powierzający cudzoziemcowi wykonywanie pracy.</p>	
22.	Art. 8 ust. 3	3. Wniosek o niebieską kartę UE może zostać uznany za niedopuszczalny także z powodów wynikających z art. 6.	N			Polska nie stosuje limitów przyjęć cudzoziemców

23.	Art. 8 ust. 4	4. Państwa członkowskie mogą odrzucić wnioski o niebieską kartę UE, aby zagwarantować etyczną rekrutację w sektorach cierpiących na niedobór wykwalifikowanych pracowników w krajach pochodzenia.	N			Przepis nie wymaga obowiązkowej implementacji.
24.	Art. 8 ust. 5	5. Państwa członkowskie mogą odrzucić wnioski o niebieską kartę UE, jeżeli na pracodawcę nałożono sankcje zgodnie z prawem krajowym za pracę nierejestrowaną lub nielegalne zatrudnienie.	T	Art. 63g ust. 1 pkt 7	<p><i>Art. 63g. 1. Cudzoziemcowi odmawia się udzielenia zezwolenia na zamieszkanie na czas oznaczony, o którym mowa w art. 63a, gdy:</i></p> <p><i>7) podmiot powierzający wykonywanie pracy cudzoziemcowi:</i></p> <p><i>a) został prawomocnie ukarany za wykroczenie, o którym mowa w art. 120 ust. 1 ustawy z dnia 20 kwietnia 2004 r. o promocji zatrudnienia i instytucjach rynku pracy, i w ciągu dwóch lat od skazania został ponownie ukarany za podobne wykroczenie,</i></p> <p><i>b) został prawomocnie ukarany za wykroczenia, o których mowa w art. 120 ust. 3-5 ustawy z dnia 20 kwietnia 2004 r. o promocji zatrudnienia i instytucjach rynku pracy.</i></p>	
25.	Art. 9 ust. 1	<p>Wycofanie niebieskiej karty UE lub odmowa przedłużenia okresu jej ważności</p> <p>1. Państwa członkowskie wycofują niebieską kartę UE wydaną na podstawie niniejszej dyrektywy lub</p>	T	Art. 63h	<p><i>Art. 63h. 1. Cudzoziemcowi cofa się zezwolenie na zamieszkanie na czas oznaczony, o którym mowa w art. 63a, gdy:</i></p> <p><i>1) ustały przyczyny, dla których zezwolenie na zamieszkanie na czas</i></p>	

		<p>odmawiają przedłużenia okresu jej ważności w następujących przypadkach:</p> <p>a) jeżeli karta została uzyskana w wyniku oszustwa albo została podrobiona lub przerobiona;</p> <p>b) jeżeli stwierdzono, że posiadacz karty nie spełniał lub już nie spełnia warunków wjazdu i pobytu ustanowionych w niniejszej dyrektywie lub przebywa na terenie danego państwa członkowskiego w celach innych niż te, dla których uzyskał zezwolenie na pobyt;</p> <p>c) jeżeli posiadacz karty nie przestrzega ograniczeń określonych w art. 12 ust. 1 i 2 oraz art. 13.</p>			<p><i>oznaczony zostało wydane;</i></p> <p>2) <i>przestał spełniać warunki do udzielenia posiadanego zezwolenia określone w art. 63a ust. 1;</i></p> <p>3) <i>wystąpiła przynajmniej jedna z okoliczności, o których mowa w art. 63g ust. 1 pkt 3, 4, 6 lub 7;</i></p> <p>4) <i>bez zmiany zezwolenia zmienił podmiot powierzający mu wykonywanie pracy, stanowisko, wynagrodzenie lub inne warunki zatrudnienia, określone w zezwoleniu.</i></p> <p><i>2. Przepisu ust. 1 pkt 1 nie stosuje się, jeżeli okres pozostawania cudzoziemca bez pracy nie przekroczył 3 miesięcy w okresie ważności zezwolenia oraz wystąpił nie więcej niż jeden raz w okresie ważności zezwolenia i cudzoziemiec wykaże, że dopełnił obowiązku powiadomienia, o którym mowa w art. 63j, lub że powiadomienie to nie zostało doręczone wojewodzie z powodów niezależnych od jego woli.</i></p> <p><i>3. Przepisu ust. 1 pkt 2 nie stosuje się, jeżeli brak wystarczających środków finansowych na pokrycie kosztów utrzymania cudzoziemca i członków rodziny pozostających na jego utrzymaniu dotyczy okresu dozwolonego braku zatrudnienia.</i></p>	
26.	Art. 9 ust. 2	2. Braku powiadomienia przewidzianego w art. 12 ust. 2 akapit	T	Art. 63g	Art. 63g ust. 2. Wojewoda odmawia udzielenia kolejnego zezwolenia, o	

		<p>drugi oraz art. 13 ust. 4 nie uznaje się za dostateczny powód wycofania niebieskiej karty UE lub odmowy przedłużenia okresu jej ważności, jeżeli jej posiadacz jest w stanie wykazać, że powiadomienie to nie zostało dostarczone do właściwego organu z powodów niezależnych od woli posiadacza.</p>		<p>ust. 2 i art. 63h ust. 2</p> <p><i>którym mowa w art. 63a, jeżeli nie otrzymał powiadomienia, o którym mowa w art. 63j lub art. 63k, chyba że cudzoziemiec wykazał, że powiadomienie to nie zostało doręczone z powodów niezależnych od jego woli.</i></p> <p><i>Art. 63h ust. 2. Przepisu ust. 1 pkt 1 nie stosuje się, jeżeli okres pozostawania cudzoziemca bez pracy nie przekroczył 3 miesięcy w okresie ważności zezwolenia oraz wystąpił nie więcej niż jeden raz w okresie ważności zezwolenia i cudzoziemiec wykaże, że dopełnił obowiązku powiadomienia, o którym mowa w art. 63j, lub że powiadomienie to nie zostało doręczone wojewodzie z powodów niezależnych od jego woli.</i></p>	
27.	Art. 9 ust. 3	<p>3. Państwa członkowskie mogą wycofać niebieską kartę UE wydaną na podstawie niniejszej dyrektywy lub odmówić przedłużenia okresu jej ważności w następujących przypadkach:</p> <p>a) gdy jest to podyktowane względami związanymi z porządkiem publicznym, bezpieczeństwem publicznym lub zdrowiem publicznym;</p> <p>b) jeżeli posiadacz niebieskiej karty UE nie posiada środków, które wystarczą mu do utrzymania siebie oraz, w</p>	T	<p>Art. 63g i art. 63h</p> <p>Zob. pkt 20 i 25 tabeli.</p>	

		<p>stosownych przypadkach, członków swojej rodziny, bez korzystania z systemu pomocy społecznej danego państwa członkowskiego. Państwa członkowskie dokonują oceny tych środków pod kątem ich rodzaju i regularności ich wpływu, przy czym mogą wziąć pod uwagę poziom krajowego wynagrodzenia minimalnego, rent i emerytur, a także liczbę członków rodziny zainteresowanej osoby. Ocena taka nie może być przeprowadzana w okresie braku zatrudnienia, o którym mowa w art. 13;</p> <p>c) jeżeli dana osoba nie dostarczy swojego adresu;</p> <p>d) jeżeli posiadacz niebieskiej karty UE złoży wniosek o pomoc socjalną, pod warunkiem że zainteresowane państwo członkowskie odpowiednio wcześniej poinformowało go o tym na piśmie.</p>				<p>Projektodawca odstąpił od transpozycji przepisu art. 9 ust. 3 lit c i d, ponieważ nie wymagają one obowiązkowej transpozycji. Ponadto projektodawca uznał, iż powyższe przesłanki nie powinny być podstawą cofania tytułu pobytowego, ponieważ będą to zbyt restrykcyjne przepisy.</p>
28.	Art. 10 ust. 1	<p>Wnioski o przyjęcie</p> <p>1. Państwa członkowskie ustalają, czy wnioski o niebieską kartę UE powinni sporządzać obywatele państw trzecich, czy ich pracodawcy.</p>	T	Art. 63r w zw. z art. 60 ust. 1	<p><i>Art. 63r. Do zezwolenia na zamieszkanie na czas oznaczony, o którym mowa w art. 63a stosuje się przepisy art. 59, art. 60 ust. 1, 4, 4a, 5 i 6, art. 61 ust. 1, 2a - 4, art. 62 ust. 1-7,8, 8a i 9 pkt 2 i 3 oraz art. 63 ust. 1.”;</i></p>	<p>Projektodawca ustalił, iż wnioski o zezwolenie na zamieszkanie na czas oznaczony będzie składany tylko przez cudzoziemca.</p> <p>Zgodnie z Art. 60 ust. 1 ustawy o cudzoziemcach zezwolenia na zamieszkanie na czas oznaczony udziela się na wniosek cudzoziemca.</p>
29.	Art. 10 ust. 2	<p>2. Wniosek jest rozpatrywany i analizowany wtedy, gdy dany obywatel</p>	T	Art. 63r w zw. z	<p><i>Art. 63r. Do zezwolenia na zamieszkanie na czas oznaczony, o</i></p>	<p>Zgodnie z Art. 61.1 ustawy o cudzoziemcach</p>

		państwa trzeciego przebywa poza terytorium państwa członkowskiego, przez które chce zostać przyjęty, lub wtedy, gdy przebywa już na jego terytorium na podstawie ważnego zezwolenia na pobyt lub krajowej wizy długoterminowej.		art. 61 ust. 1	<i>którym mowa w art. 63a stosuje się przepisy art. 59, art. 60 ust. 1, 4, 4a, 5 i 6, art. 61 ust. 1, 2a - 4, art. 62 ust. 1-7,8, 8a i 9 pkt 2 i 3 oraz art. 63 ust. 1.”;</i>	Cudzoziemiec przebywający na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, z wyłączeniem cudzoziemca przebywającego na podstawie wizy Schengen upoważniającej tylko do wjazdu i pobytu na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej w celu, o którym mowa w art. 26 ust. 1 pkt 26, lub cudzoziemca ubiegającego się o udzielenie zezwolenia na zamieszkanie na czas oznaczony na podstawie art. 53a ust. 2, jest obowiązany złożyć wniosek o udzielenie zezwolenia na zamieszkanie na czas oznaczony co najmniej 45 dni przed upływem okresu pobytu oznaczonego w posiadanej wizie lub przed upływem terminu ważności poprzedniego zezwolenia na zamieszkanie na czas oznaczony.
30.	Art. 10 ust. 3	3. Na zasadzie odstępstwa od ust. 2, państwo członkowskie może zaakceptować, zgodnie ze swoim ustawodawstwem krajowym, wniosek złożony przez obywatela państwa trzeciego, który nie posiada ważnego zezwolenia na pobyt, ale który legalnie przebywa na ich terytorium.	T	Art. 63r	Zob. pkt 29 tabeli	
31.	Art. 10 ust. 4	4. Na zasadzie odstępstwa od ust. 2, państwo członkowskie może przyjąć przepis, że wniosek może być złożony	N			Zgodnie z przepisami ustawy o cudzoziemcach wniosek o udzielenie zezwolenia na

		<p>jedynie spoza jego terytorium, pod warunkiem że takie ograniczenia, dotyczące wszystkich obywateli państw trzecich albo określonych ich kategorii, są już zawarte w obowiązującym prawie krajowym w momencie przyjęcia niniejszej dyrektywy.</p>				<p>zamieszkanie na czas oznaczony może być złożony na terytorium Polski jak i z zagranicy, za pośrednictwem konsula.</p>
32.	Art. 11 ust. 1	<p>Zabezpieczenia proceduralne</p> <p>1. Właściwe organy państw członkowskich podejmują decyzję w sprawie kompletnego wniosku o wydanie niebieskiej karty UE i w jak najkrótszym terminie, a najpóźniej w terminie 90 dni od daty złożenia wniosku, zawiadamiają o niej wnioskodawcę na piśmie zgodnie z procedurami zawiadamiania przewidzianymi w prawie krajowym danego państwa członkowskiego.</p> <p>Wszelkie konsekwencje niepodjęcia decyzji przed upływem terminu przewidzianego w akapicie pierwszym określone są w prawie krajowym odpowiedniego państwa członkowskiego.</p>	N			<p>Należy ponadto podkreślić, iż mają tutaj również zastosowanie przepisy KPA.</p> <p>Art. 35. § 1. Organy administracji publicznej obowiązane są załatwiać sprawy bez zbędnej zwłoki.</p> <p>§ 2. Niezwłocznie powinny być załatwiane sprawy, które mogą być rozpatrzone w oparciu o dowody przedstawione przez stronę łącznie z żądaniem wszczęcia postępowania lub w oparciu o fakty i dowody powszechnie znane albo znane z urzędu organowi, przed którym toczy się postępowanie, bądź możliwe do ustalenia na podstawie danych, którymi rozporządza ten organ.</p> <p>§ 3. Załatwienie sprawy wymagającej postępowania wyjaśniającego powinno nastąpić nie później niż w ciągu miesiąca, a sprawy szczególnie skomplikowanej - nie później niż w ciągu dwóch miesięcy od</p>

					<p>dnia wszczęcia postępowania, zaś w postępowaniu odwoławczym - w ciągu miesiąca od dnia otrzymania odwołania.</p> <p>§ 4. Organy wyższego stopnia mogą określać rodzaje spraw, które załatwiane są w terminach krótszych niż określone w § 3.</p> <p>§ 5. Do terminów określonych w przepisach poprzedzających nie wlicza się terminów przewidzianych w przepisach prawa dla dokonania określonych czynności, okresów zawieszenia postępowania oraz okresów opóźnień spowodowanych z winy strony albo z przyczyn niezależnych od organu.</p> <p>Zgodnie z Art. 37 i 38 kpa art. 3 par.2 pkt8 u. Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi:</p> <p>Na niezakończenie sprawy w terminie określonym w art. 35 kpa, w przepisach szczególnych, ustalonym w myśl art. 36 lub na przewlekłe postępowanie stronie służy zażalenie do organu wyższego stopnia, a jeżeli nie ma takiego organu-wezwanie do usunięcia naruszenia prawa.</p> <p>Kontrola działalności administracji publicznej przez</p>
--	--	--	--	--	---

						sądy administracyjne obejmuje orzekanie w sprawach skarg na bezczynność lub przewlekłe prowadzenie postępowania
33.	Art. 11 ust. 2	2. Jeżeli informacje lub dokumenty, które przedstawiono na poparcie wniosku, są niewystarczające, właściwe organy zawiadamiają wnioskodawcę o tym, jakie dodatkowe informacje są wymagane, oraz ustalają rozsądny termin ich dostarczenia. Bieg terminu, o którym mowa w ust. 1, wstrzymuje się do czasu otrzymania przez właściwe organy wymaganych dodatkowych informacji lub dokumentów. Jeżeli dodatkowe informacje lub dokumenty nie zostaną dostarczone w wyznaczonym terminie, wniosek może zostać odrzucony.	N			Zastosowanie mają ogólne zasady postępowania administracyjnego
34.	Art. 11 ust. 3	3. O odrzuceniu wniosku o niebieską kartę UE, o odmowie przedłużenia okresu ważności takiej karty lub o jej wycofaniu zawiadamia się na piśmie obywatela państwa trzeciego oraz, w odpowiednich przypadkach, jego pracodawcę zgodnie z procedurami zawiadamiania przewidzianymi przez odpowiednie prawo krajowe; od takiej decyzji można wnieść środek zaskarżenia w danym państwie członkowskim zgodnie z prawem krajowym. W zawiadomieniu podaje się uzasadnienie decyzji oraz pouczenie o możliwych procedurach zaskarżenia i	N			Zastosowanie mają ogólne zasady postępowania administracyjnego

		ostatecznym terminie zaskarżenia				
	Rozdział IV PRAWA					
35.	Art. 12 ust. 1	<p>Dostęp do rynku pracy</p> <p>1. W ciągu pierwszych dwóch lat legalnego zatrudnienia posiadacza niebieskiej karty UE w danym państwie członkowskim jego dostęp do rynku pracy ogranicza się do wykonywania za wynagrodzeniem pracy spełniającej warunki przyjęcia określone w art. 5. Po tych pierwszych dwóch latach państwa członkowskie mogą przyznać danym osobom prawa w zakresie dostępu do pracy wymagającej wysokich kwalifikacji równe prawom obywateli tych państw.</p>	T	Art. 63l	<p><i>Art. 63l. 1. W okresie pierwszych dwóch lat pobytu na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej na podstawie zezwolenia na zamieszkanie na czas oznaczony, o którym mowa w art. 63a, cudzoziemiec nie może rozpocząć wykonywania pracy u innego podmiotu niż określony w zezwoleniu lub zmienić stanowiska, wynagrodzenia lub innych warunków zatrudnienia, określonych w zezwoleniu, bez zmiany zezwolenia.</i></p> <p><i>2. Zmiana zezwolenia na zamieszkanie na czas oznaczony, o którym mowa w art. 63a, nie jest wymagana w razie zmiany nazwy i formy prawnej podmiotu powierzającego cudzoziemcowi wykonywanie pracy, a także przejścia zakładu pracy lub jego części na inny podmiot.</i></p> <p><i>3. Zezwolenie na zamieszkanie na czas oznaczony, o którym mowa w art. 63a, nie może być zmienione jeżeli:</i></p> <p><i>1) okres pozostawania bez pracy cudzoziemca przekracza 3 miesiące począwszy od dnia od utraty pracy do dnia złożenia wniosku o zmianę podmiotu powierzającego cudzoziemcowi wykonywanie pracy;</i></p> <p><i>2) cudzoziemiec nie powiadomił wojewody o utracie pracy;</i></p>	

					3) <i>cudzoziemiec przestał spełniać warunki do udzielenia zezwolenia określone w art. 63a ust. 1.</i>	
36.	Art. 12 ust. 2	<p>2. W ciągu pierwszych dwóch lat legalnego zatrudnienia posiadacza niebieskiej karty UE w danym państwie członkowskim zmiany pracodawcy wymagają uzyskania uprzedniego pisemnego zezwolenia właściwych organów państwa członkowskiego pobytu, zgodnie z procedurami krajowymi oraz z terminami określonymi w art. 11 ust. 1. Zmiany, które mają wpływ na warunki przyjęcia, wymagają uprzedniego powiadomienia o nich lub – jeżeli tak stanowi prawo krajowe – uprzedniego zezwolenia.</p> <p>Po tych pierwszych dwóch latach, gdy zainteresowane państwo członkowskie nie korzysta z możliwości ustanowionej w ust. 1 w odniesieniu do równego traktowania, dana osoba powiadamia, zgodnie z procedurami krajowymi, właściwe organy państwa członkowskiego pobytu o zmianach, które mają wpływ na warunki określone w art. 5.</p>	T	Art. 63l Art. 63k	<p><i>Art. 63l. 1. W okresie pierwszych dwóch lat pobytu na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej na podstawie zezwolenia na zamieszkanie na czas oznaczony, o którym mowa w art. 63a, cudzoziemiec nie może rozpocząć wykonywania pracy u innego podmiotu niż określony w zezwoleniu lub zmienić stanowiska, wynagrodzenia lub innych warunków zatrudnienia, określonych w zezwoleniu, bez zmiany zezwolenia.</i></p> <p><i>2. Zmiana zezwolenia na zamieszkanie na czas oznaczony, o którym mowa w art. 63a, nie jest wymagana w razie zmiany nazwy i formy prawnej podmiotu powierzającego cudzoziemcowi wykonywanie pracy a także przejścia zakładu pracy lub jego części na inny podmiot.</i></p> <p><i>3. Zezwolenie na zamieszkanie na czas oznaczony, o którym mowa w art. 63a, nie może być zmienione jeżeli:</i></p> <p><i>1) okres pozostawania bez pracy cudzoziemca przekracza 3 miesiące począwszy od dnia od utraty pracy do dnia złożenia wniosku o zmianę zezwolenia w związku ze zmianą podmiotu powierzającego</i></p>	

					<p><i>cudzoziemcowi wykonywanie pracy;</i></p> <p>2) <i>cudzoziemiec nie powiadomił wojewody o utracie pracy;</i></p> <p>3) <i>cudzoziemiec przestał spełniać warunki do udzielenia zezwolenia określone w art. 63a ust. 1.</i></p> <p><i>Art. 63k. Cudzoziemiec przebywający na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej na podstawie zezwolenia na zamieszkanie na czas oznaczony, o którym mowa w art. 63a, przez okres dłuższy niż dwa lata jest obowiązany powiadomić wojewodę właściwego ze względu na miejsce aktualnego pobytu o zmianie stanowiska, wynagrodzenia lub innych warunków zatrudnienia, określonych w zezwoleniu.</i></p>	
37.	Art. 12 ust. 3	3. Państwa członkowskie mogą utrzymać ograniczenia w zakresie dostępu do zatrudnienia w przypadku, gdy funkcje związane z wykonywaniem tego zatrudnienia wiążą się, choćby sporadycznie, z wykonywaniem władzy publicznej oraz odpowiedzialnością za zabezpieczenie ogólnych interesów państwa, jeżeli, zgodnie z obowiązującymi przepisami krajowymi lub wspólnotowymi, taka działalność zastrzeżona jest dla obywateli tego państwa.	N			Przepis nie wymaga transpozycji, ponieważ zostały opracowane kompleksowe regulacje dotyczące testu rynku pracy, które uwzględniają te kwestie.
38.	Art. 12 ust. 4	4. Państwa członkowskie mogą utrzymać ograniczenia w zakresie dostępu do	N			Przepis nie wymaga transpozycji, ponieważ zostały opracowane kompleksowe

		zatrudnienia w przypadku, gdy funkcje związane z wykonywaniem tego zatrudnienia, zgodnie z obowiązującymi przepisami krajowymi lub wspólnotowymi, zastrzeżone są dla obywateli danego państwa członkowskiego, obywateli UE lub państw EOG.				regulacje dotyczące testu rynku pracy , które uwzględniają te kwestie.
39.	Art. 12 ust. 5	5. Niniejszy artykuł stosuje się bez uszczerbku dla zasady preferencji wspólnotowej wyrażonej w odpowiednich przepisach aktów przystąpienia z roku 2003 i roku 2005, w szczególności w odniesieniu do praw obywateli zainteresowanych państw członkowskich w zakresie dostępu do rynku pracy.	N			Przepis nie wymaga transpozycji, ponieważ zostały opracowane kompleksowe regulacje dotyczące testu rynku pracy , które uwzględniają te kwestie.
40.	Ar. 13 ust. 1	Czasowy brak zatrudnienia 1. Brak zatrudnienia nie stanowi sam w sobie powodu do wycofania niebieskiej karty UE, chyba że okres braku zatrudnienia przekracza trzy kolejne miesiące lub wystąpi więcej niż raz w okresie ważności niebieskiej karty UE.	T	Art. 63h ust. 2	Art. 63h. <i>2. Przepisu ust. 1 pkt 1 nie stosuje się, jeżeli okres pozostawania cudzoziemca bez pracy nie przekroczył 3 miesięcy w okresie ważności zezwolenia oraz wystąpił nie więcej niż jeden raz w okresie ważności zezwolenia i cudzoziemiec wykaze, że dopełnił obowiązku powiadomienia, o którym mowa w art. 63j, lub że powiadomienie to nie zostało doręczone wojewodzie z powodów niezależnych od jego woli.</i>	

41.	Art. 13 ust. 2	2. W okresie, o którym mowa w ust. 1, posiadaczowi niebieskiej karty UE zezwala się na poszukiwanie pracy i podejmowanie jej na warunkach określonych w art. 12.	N			Projektodawca przyjął, iż cudzoziemcowi nie cofa się zezwolenia i pozwala mu się legalnie zostać w Polsce. W tym czasie cudzoziemiec ma prawo do poszukiwania pracy na ogólnych zasadach nie ma zatem potrzeby zapisywać tych przepisów w wyraźny sposób.
42.	Art. 13 ust. 3	3. Państwa członkowskie zezwalają posiadaczowi niebieskiej karty UE na pozostanie na ich terytorium do czasu uzyskania niezbędnego zezwolenia na mocy art. 12 ust. 2 lub decyzji o odmowie jego udzielenia. Powiadomienie przewidziane w art. 12 ust. 2 automatycznie kończy okres braku zatrudnienia.	T	Art. 63l	<i>Art. 63l. ust.1. W okresie pierwszych dwóch lat pobytu na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej na podstawie zezwolenia na zamieszkanie na czas oznaczony, o którym mowa w art. 63a, cudzoziemiec nie może rozpocząć wykonywania pracy u innego podmiotu niż określony w zezwoleniu lub zmienić stanowiska, wynagrodzenia lub innych warunków zatrudnienia, określonych w zezwoleniu, bez zmiany zezwolenia.</i>	
43.	Art. 13 ust. 4	4. Posiadacz niebieskiej karty UE powiadamia właściwe organy państwa członkowskiego pobytu zgodnie z odpowiednimi procedurami krajowymi o rozpoczęciu okresu braku zatrudnienia	T	Art. 63j	<i>Art. 63j. Cudzoziemiec przebywający na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej na podstawie zezwolenia na zamieszkanie na czas oznaczony, o którym mowa w art. 63a, w ciągu 7 dni powiadamia wojewodę właściwego ze względu na miejsce jego aktualnego pobytu o utracie pracy.</i>	

44.	Art. 14 ust. 1 - 4	<p>Równe traktowanie</p> <p>1. Posiadacze niebieskiej karty UE traktowani są na równi z obywatelami państwa członkowskiego, które wydało niebieską kartę, w zakresie:</p> <p>a) warunków pracy, w tym wynagrodzenia i zwolnienia, jak również wymagań bezpieczeństwa i higieny pracy;</p> <p>b) wolności stowarzyszania się i zrzeszania się oraz członkostwa w organizacjach reprezentujących pracowników lub pracodawców lub też we wszelkich organizacjach, których członkowie wykonują określony zawód, w tym w zakresie świadczeń przyznawanych przez takie organizacje, bez uszczerbku dla krajowych przepisów dotyczących porządku publicznego i bezpieczeństwa publicznego;</p> <p>c) kształcenia i szkolenia zawodowego;</p> <p>d) uznawania dyplomów, świadectw i innych kwalifikacji zawodowych zgodnie z odpowiednimi procedurami krajowymi;</p> <p>e) przepisów prawa krajowego dotyczących działów zabezpieczenia społecznego określonych w rozporządzeniu (EWG) nr 1408/71. Przepisy szczególne zawarte w załączniku do rozporządzenia (WE) nr 859/2003 stosuje się odpowiednio;</p> <p>f) nie naruszając obowiązujących umów dwustronnych, wypłaty nabytych</p>	N		<p>W polskim prawie funkcjonują już rozwiązania prawne przyznające poszczególnym kategoriom cudzoziemców uprawnienia lub uprawnienia te przysługują bez względu na obywatelstwo.</p>
-----	--------------------------	---	---	--	--

	<p>ustawowych świadczeń emerytalnych uzależnionych od dochodów według stawek określonych przez prawo państwa członkowskiego lub państw członkowskich zobowiązanych do wypłaty świadczeń, w przypadku przeniesienia się do państwa trzeciego;</p> <p>g) dostępu do towarów i usług oraz zaopatrzenia w powszechnie dostępne towary i usługi, w tym dostępu do procedur uzyskiwania praw do lokali mieszkalnych, a także do usług informacyjnych i usług w zakresie poradnictwa świadczonych przez urzędy pracy;</p> <p>h) swobodnego dostępu do całego terytorium danego państwa członkowskiego z zachowaniem ograniczeń określonych w prawie krajowym.</p> <p>2. W odniesieniu do ust. 1 lit. c) i g) zainteresowane państwa członkowskie mogą ograniczyć równe traktowanie w zakresie dotacji i kredytów przeznaczonych na studiowanie i utrzymanie lub innych dotacji i kredytów odnoszących się do kształcenia na poziomie średnim i wyższym oraz szkolenia zawodowego, a także procedur uzyskiwania praw do lokali mieszkalnych.</p> <p>W odniesieniu do ust. 1 lit. c):</p> <p>a) dostęp do kształcenia na poziomie wyższym i pomaturalnym może podlegać szczególnym warunkom zgodnie z prawem krajowym;</p>				
--	---	--	--	--	--

	<p>b) zainteresowane państwo członkowskie może ograniczyć równe traktowanie do przypadków, w których zarejestrowane lub zwykle miejsce zamieszkania posiadacza niebieskiej karty UE lub członka jego rodziny, dla którego występuje on o świadczenia, położone jest na jego terytorium.</p> <p>Przepisy ust. 1 lit. g) nie naruszają swobody osób do wyboru umów zgodnie z prawem wspólnotowym i krajowym.</p> <p>3. Prawo do równego traktowania określone w ust. 1 nie narusza prawa państw członkowskich do wycofania niebieskiej karty UE lub do odmowy przedłużenia okresu jej ważności zgodnie z art. 9.</p> <p>4. W przypadku gdy posiadacz niebieskiej karty UE przenosi się do drugiego państwa członkowskiego zgodnie z art. 18, a nie została jeszcze podjęta pozytywna decyzja w sprawie wydania niebieskiej karty UE, państwa członkowskie mogą ograniczyć równe traktowanie w dziedzinach wyszczególnionych w ust. 1, z wyjątkiem lit. b) i d). Jeżeli w tym okresie państwa członkowskie zezwolą wnioskodawcy na podjęcie pracy, traktuje się go na równi z obywatelami tego drugiego państwa członkowskiego we wszystkich dziedzinach objętych ust. 1.</p>				<p>Ad. 3. Przepis nie wymaga transpozycji, ponieważ ma on charakter gwarancyjny w świetle orzeczeń ETS, zgodnie z którymi z zasady równego traktowania wywodzono prawo pobytu dla cudzoziemców.</p> <p>Nie przewiduje się stosowania takich ograniczeń w równym traktowaniu w stosunku do posiadaczy Niebieskiej Karty UE.</p>
--	--	--	--	--	--

45.	Art. 15 ust. 1	Członkowie rodziny 1. Dyrektywę 2003/83/WE stosuje się z uwzględnieniem odstępstw ustanowionych w niniejszym artykule.	N			Ustawa o cudzoziemcach zawiera przepisy transponujące postanowienia dyrektywy 2003/83/WE
46.	Art. 15 ust. 2	2. Na zasadzie odstępstwa od art. 3 ust. 1 i art. 8 dyrektywy 2003/86/WE, łączenie rodzin nie zależy od tego, czy spełniony jest wymóg, by istniały uzasadnione przypuszczenia, że posiadacz niebieskiej karty UE uzyska prawo stałego pobytu, ani od tego, czy upłynął minimalny okres pobytu posiadacza niebieskiej karty.	T	Art. 54 pkt 6	Art. 54. Zezwolenia na zamieszkanie na czas oznaczony, o którym mowa w art. 53 ust. 1 pkt 7, udziela się członkowi rodziny cudzoziemca zamieszkującego na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej: 1)-5) <i>„6) na podstawie zezwolenia na zamieszkanie na czas oznaczony w celu wykonywania pracy w zawodzie wymagającym wysokich kwalifikacji, wydanego na okres pobytu nie krótszy niż rok.”;</i>	
47.	Art. 15 ust. 3	3. Na zasadzie odstępstwa od art. 4 ust. 1 akapit pierwszy oraz art. 7 ust. 2 dyrektywy 2003/86/WE, warunki i środki dotyczące integracji, mogą być stosowane jedynie od momentu, w którym osoba, o której mowa, uzyskała prawo do łączenia rodzin.	N			Polskie przepisy prawa dotyczące łączenia rodzin nie przewidują wymogów integracyjnych.
48.	Art. 15 ust. 4	4. Na zasadzie odstępstwa od art. 5 ust. 4 akapit pierwszy dyrektywy 2003/86/WE, jeżeli spełnione są warunki łączenia rodzin, zezwolenia na pobyt dla członków rodziny przyznawane są najpóźniej w terminie sześciu miesięcy	N			Należy ponadto podkreślić, iż mają tutaj również zastosowanie przepisy KPA. Art. 35. § 1. Organy administracji publicznej obowiązane są załatwiać sprawy

		od daty złożenia wniosku.				<p>bez zbędnej zwłoki.</p> <p>§ 2. Niezwłocznie powinny być załatwiane sprawy, które mogą być rozpatrzone w oparciu o dowody przedstawione przez stronę łącznie z żądaniem wszczęcia postępowania lub w oparciu o fakty i dowody powszechnie znane albo znane z urzędu organowi, przed którym toczy się postępowanie, bądź możliwe do ustalenia na podstawie danych, którymi rozporządza ten organ.</p> <p>§ 3. Załatwienie sprawy wymagającej postępowania wyjaśniającego powinno nastąpić nie później niż w ciągu miesiąca, a sprawy szczególnie skomplikowanej - nie później niż w ciągu dwóch miesięcy od dnia wszczęcia postępowania, zaś w postępowaniu odwoławczym - w ciągu miesiąca od dnia otrzymania odwołania.</p> <p>§ 4. Organy wyższego stopnia mogą określać rodzaje spraw, które załatwiane są w terminach krótszych niż określone w § 3.</p> <p>§ 5. Do terminów określonych w przepisach poprzedzających nie wlicza się terminów przewidzianych w przepisach prawa dla dokonania określonych czynności, okresów zawieszenia postępowania oraz</p>
--	--	---------------------------	--	--	--	--

						okresów opóźnień spowodowanych z winy strony albo z przyczyn niezależnych od organu.
49.	Art. 15 ust. 5	5. Na zasadzie odstępstwa od art. 13 ust. 2 i 3 dyrektywy 2003/86/WE, okres ważności zezwolenia na pobyt dla członków rodziny jest taki sam jak zezwolenia na pobyt wydanego dla posiadacza niebieskiej karty UE, o ile okres ważności ich dokumentów podróży na to zezwala.	N			Zgodnie z art. 56 ust. 2 pkt 1 zezwolenia na zamieszkanie na czas oznaczony udziela się: cudzoziemcowi, o którym mowa w art. 53 ust. 1 pkt 7, na okres do dnia, do którego udzielono zezwolenia na zamieszkanie na czas oznaczony cudzoziemcowi, do którego zamierza przybyć lub przybył w celu połączenia z rodziną, a jeżeli cudzoziemiec ten posiada zezwolenie na osiedlenie się, zezwolenie na pobyt rezydenta długoterminowego WE lub status uchodźcy nadany w Rzeczypospolitej Polskiej - na okres 2 lat;
50.	Art. 15 ust. 6	6. Na zasadzie odstępstwa od art. 14 ust. 2 zdanie drugie dyrektywy 2003/86/WE, państwa członkowskie nie stosują żadnych ograniczeń czasowych w odniesieniu do dostępu do rynku pracy. Niniejszy ustęp stosuje się od dnia 19 grudnia 2011 r.	N			Obowiązujące przepisy nie przewidują stosowania takiego ograniczenia w ramach łączenia rodzin.
51.	Art. 15 ust. 7	7. Na zasadzie odstępstwa od art. 15 ust. 1 dyrektywy 2003/86/WE, przy obliczaniu pięcioletniego okresu pobytu niezbędnego do uzyskania niezależnego	N			Projektodawca postanowił nie stosować tego fakultatywnego przepisu.

		zezwolenia na pobyt można uwzględnić okres pobytu w innych państwach członkowskich.				
52.	Art. 15 ust. 8	8. Jeżeli państwo członkowskie korzysta z możliwości przewidzianej w ust. 7, przepisy ustanowione w art. 16 niniejszej dyrektywy dotyczące łączenia okresów pobytu posiadacza niebieskiej karty UE w różnych państwach członkowskich stosuje się odpowiednio.	N			Projektodawca postanowił nie stosować fakultatywnego przepisu art. 15 ust. 7.
53.	Art. 16 ust. 1	Przyznawanie statusu długoterminowych rezydentów WE posiadaczom niebieskiej karty UE 1. Dyrektywę 2003/109/WE stosuje się z uwzględnieniem odstępstw ustanowionych w niniejszym artykule.	N			Ustawa o cudzoziemcach zawiera przepisy transponujące postanowienia dyrektywy 2003/109/WE
54.	Art. 16 ust. 2	2. Na zasadzie odstępstwa od art. 4 ust. 1 dyrektywy 2003/109/WE, posiadacz niebieskiej karty UE, który skorzystał z możliwości przewidzianej w art. 18 niniejszej dyrektywy, może łączyć okresy pobytu w różnych państwach członkowskich w celu sprostania wymogowi dotyczącemu długości pobytu, jeżeli spełnione są następujące warunki: a) pięć lat legalnego i nieprzerwanego pobytu na terytorium Wspólnoty na podstawie niebieskiej karty UE; oraz b) legalny i nieprzerwany pobyt przez	T	Art. 65 ust. 6a	<i>Art. 65 ust. 6a. Do 5-letniego okresu pobytu na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, o którym mowa w ust. 1, zalicza się łączny okres legalnego pobytu na terytorium Unii Europejskiej, jeżeli cudzoziemiec przebywał na tym terytorium na podstawie dokumentu opatrzonego napisem „Niebieska Karta UE” nieprzerwanie przez co najmniej 5 lat, w tym na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej – przez co najmniej 2 lata bezpośrednio przed złożeniem wniosku o udzielenie zezwolenia na pobyt rezydenta długoterminowego UE na</i>	

		okres dwóch lat bezpośrednio poprzedzających złożenie odnośnego wniosku na podstawie niebieskiej karty UE na terytorium państwa członkowskiego, w którym złożono wniosek o zezwolenie na pobyt długoterminowego rezydenta WE.			<i>podstawie zezwolenia na zamieszkanie na czas oznaczony, o którym mowa w art. 63a.</i>	
55.	Art. 16 ust. 3	3. Do celów obliczenia okresu legalnego i nieprzerwanego pobytu we Wspólnocie i na zasadzie odstępstwa od art. 4 ust. 3 akapit pierwszy dyrektywy 2003/109/WE, okresy nieobecności na terytorium Wspólnoty nie przerywają okresu, o którym mowa w ust. 2 lit. a) niniejszego artykułu, jeżeli są krótsze niż dwanaście następujących po sobie miesięcy, a łącznie nie przekraczają osiemnastu miesięcy w okresie, o którym mowa w ust. 2 lit. a) niniejszego artykułu. Niniejszy ustęp ma zastosowanie także w przypadkach, w których posiadacz niebieskiej karty UE nie skorzystał z możliwości przewidzianej w art. 18.	T	Art. 65 ust. 6b	<i>Art. 65 ust. 6b. Pobyt cudzoziemca na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, stanowiący podstawę do udzielenia mu zezwolenia na pobyt rezydenta długoterminowego UE, jest nieprzerwany, jeżeli żadna z przerw w nim nie była dłuższa niż 12 miesięcy i nie przekroczyła łącznie 18 miesięcy w okresie legalnego pobytu na terytorium Unii Europejskiej, o którym mowa w ust. 6a.”;</i>	
56.	Art. 16 ust. 4	4. W drodze odstępstwa od art. 9 ust. 1 lit. c) dyrektywy 2003/109/WE, państwa członkowskie przedłużają do 24 następujących po sobie miesięcy okres nieobecności poza terytorium Wspólnoty, do którego uprawnieni są: długoterminowy rezydent WE będący posiadaczem długoterminowego zezwolenia na pobyt opatrzonego uwagą, o której mowa w art. 17 ust. 2, lub				

		członkowie jego rodziny, którym przyznano status długoterminowego rezydenta UE.				
57.	Art. 16 ust. 5	5. Odstępstwa od dyrektywy 2003/109/WE określone w ust. 3 i 4 niniejszego artykułu mogą być ograniczone do przypadków, w których obywatel państwa trzeciego jest w stanie wykazać, że opuścił terytorium Wspólnoty w celu wykonywania działalności gospodarczej na cudzy lub własny rachunek lub w celu podjęcia służby ochotniczej lub nauki w swoim kraju pochodzenia.	N			Polska nie ma obowiązku transpozycji tego przepisu. Projektodawca odstąpił od wdrażania przedmiotowego przepisu, ponieważ uznał, iż byłyby on trudny do stosowania w praktyce i kazuistyczny.
58.	Art. 16 ust. 6	6. Artykuł 14 ust. 1 lit. f) i art. 15 mają, w odpowiednich przypadkach, w dalszym ciągu zastosowanie do posiadaczy długoterminowego zezwolenia na pobyt opatrzonego uwagą, o której mowa w art. 17 ust. 2, po tym, kiedy posiadacz niebieskiej karty UE stał się rezydentem długoterminowym WE.	N			Na gruncie obowiązującego prawa posiadacz zezwolenia na pobyt rezydenta długoterminowego WE ma szeroki katalog uprawnień, zatem nie ma konieczności stosowania takich wyjątków.
59.	Art. 17 ust. 1	Długoterminowe zezwolenie na pobyt 1. Posiadaczom niebieskiej karty UE spełniającym warunki nabycia statusu długoterminowego rezydenta WE określone w art. 16 niniejszej dyrektywy wydaje się zezwolenie na pobyt zgodnie z art. 1 ust. 2 lit. a) rozporządzenia (WE) nr 1030/2002.	N			Zgodnie z obowiązującymi przepisami Karty pobytu wydaje się cudzoziemcom, którzy uzyskali zezwolenie na pobyt rezydenta długoterminowego WE zgodnie z przepisami rozporządzenia 1030/2001.

60.	Art. 17 ust. 2	2. W zezwoleniu na pobyt, o którym mowa w ust. 1 niniejszego artykułu, w pozycji "Uwagi", państwa członkowskie wpisują: "Poprzednio posiadacz niebieskiej karty UE".	T	Art. 76 ust. 1 pkt 10	76 ust. 1 W karcie pobytu zamieszcza się następujące dane: 10) adnotację „uprzednio posiadacz Niebieskiej Karty UE” w przypadku zezwolenia rezydenta długoterminowego UE udzielonego cudzoziemcowi, który posiadał zezwolenie na zamieszkanie na czas oznaczony, o którym mowa w art. 63a.”;	
Rozdział V POBYT W INNYM PAŃSTWIE CZŁONKOWSKIM						
61.	Art. 18 ust. 1	Warunki 1. Osoba legalnie przebywająca przez osiemnaście miesięcy w pierwszym państwie członkowskim na podstawie niebieskiej karty UE oraz członkowie jej rodziny mogą – na warunkach określonych w niniejszym artykule – przenieść się do państwa członkowskiego innego niż pierwsze państwo członkowskie w celu podjęcia pracy w zawodzie wymagającym wysokich kwalifikacji.	T	Art. 63a ust. 2	2. Zezwolenia, o którym mowa w ust. 1, udziela się również cudzoziemcowi, który zamieszkiwał przez okres 18 miesięcy w innym państwie członkowskim Unii Europejskiej na podstawie dokumentu opatrzonego napisem „Niebieska Karta UE”, zamierza na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej wykonywać pracę w zawodzie wymagającym wysokich kwalifikacji przez okres dłuższy niż 3 miesiące i spełnia warunki określone w ust. 1.	
62.	Art. 18 ust. 2	2. Jak najszybciej i nie później niż w terminie jednego miesiąca od przybycia na terytorium drugiego państwa	N			Zastosowanie mają ogólne zasady ubiegania się przez cudzoziemców o zezwolenie na

		<p>członkowskiego posiadacz niebieskiej karty UE lub jego pracodawca składa właściwym organom tego państwa członkowskiego wniosek o niebieską kartę UE oraz przedkłada wszelkie dokumenty potwierdzające spełnienie względem drugiego państwa członkowskiego warunków określonych w art. 5. Drugie państwo członkowskie może postanowić, zgodnie z prawem krajowym, że wnioskodawca nie może wykonywać pracy do momentu wydania pozytywnej decyzji w sprawie wniosku przez jego właściwy organ.</p>				zamieszkanie na czas oznaczony.
63.	Art. 18 ust. 3	<p>3. Wniosek może być również składany we właściwych organach drugiego państwa członkowskiego, podczas gdy posiadacz niebieskiej karty UE w dalszym ciągu zamieszkuje na terytorium pierwszego państwa członkowskiego.</p>	N			Obowiązujące przepisy ustawy o cudzoziemcach przewidują możliwość składania wniosku o udzielenie zezwolenia na zamieszkanie na czas oznaczony z za granicy, za pośrednictwem konsula.
64.	Art. 18 ust. 4	<p>4. Zgodnie z procedurami określonymi w art. 11 drugie państwo członkowskie rozpatruje wniosek i informuje wnioskodawcę i pierwsze państwo członkowskie na piśmie, że postanowiło albo:</p> <p>a) wydać niebieską kartę UE oraz zezwolić wnioskodawcy na pobyt na swoim terytorium w celu podjęcia pracy w zawodzie wymagającym wysokich kwalifikacji, jeżeli spełnione są warunki określone w art. 7–14 i wymogi</p>	N			Do posiadacza niebieskiej karty UE wydanej przez inne państwo członkowskie będzie stosowało się te same zasady udzielania zezwolenia na zamieszkanie na czas oznaczony jak do cudzoziemca ubiegającego się w Polsce o to zezwolenie. Brak jest zatem konieczności powtarzania tych przepisów po raz drugi.

		określone w niniejszym artykule; albo b) odmówić wydania niebieskiej karty UE oraz, zgodnie z procedurami przewidzianymi w prawie krajowym, w tym procedurami wydalenia, zobowiązać wnioskodawcę i członków jego rodziny do opuszczenia terytorium tego państwa, jeżeli nie spełniono wymogów określonych w niniejszym artykule. Pierwsze państwo członkowskie niezwłocznie i bez formalności dokonuje readmisji posiadacza niebieskiej karty UE i członków jego rodziny. Dotyczy to także przypadków, w których podczas rozpatrywania wniosku upłynął termin ważności niebieskiej karty wydanej przez pierwsze państwo członkowskie lub niebieska karta została cofnięta. Po readmisji stosuje się art. 13.				
65.	Art. 18 ust. 5	5. Jeżeli w trakcie procedury upłynął termin ważności niebieskiej karty UE wydanej przez pierwsze państwo członkowskie, państwa członkowskie mogą – jeżeli wymaga tego prawo krajowe – wydawać tymczasowe krajowe zezwolenia na pobyt lub równoważne im zezwolenia, na podstawie których wnioskodawca będzie mógł legalnie pozostać na ich terytorium do czasu podjęcia decyzji w sprawie wniosku przez właściwe organy.	N			Zgodnie z przepisami ustawy o cudzoziemcach, (Art. 61). Cudzoziemiec przebywający na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, z wyłączeniem cudzoziemca przebywającego na podstawie wize Schengen upoważniającej tylko do wjazdu i pobytu na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej w celu, o którym mowa w art. 26 ust. 1 pkt 26, lub cudzoziemca ubiegającego się o udzielenie zezwolenia na zamieszkanie na czas oznaczony na podstawie art. 53a ust. 2, jest obowiązany złożyć wniosek o udzielenie

						<p>zezwolenia na zamieszkanie na czas oznaczony co najmniej 45 dni przed upływem okresu pobytu oznaczonego w posiadanej wizie lub przed upływem terminu ważności poprzedniego zezwolenia na zamieszkanie na czas oznaczony.</p> <p>1a. -2 (...)</p> <p>2a. Jeżeli termin do złożenia wniosku został zachowany i wniosek nie zawiera braków formalnych lub braki formalne zostały uzupełnione w terminie, wojewoda zamieszcza w dokumencie podróży cudzoziemca odcisk stempla, który potwierdza złożenie wniosku o udzielenie zezwolenia na zamieszkanie na czas oznaczony.</p> <p>3. Jeżeli termin do złożenia wniosku został zachowany i wniosek nie zawiera braków formalnych lub braki formalne zostały uzupełnione w terminie, pobyt cudzoziemca na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej uważa się za legalny do czasu wydania decyzji ostatecznej w sprawie zezwolenia na zamieszkanie na czas oznaczony.</p>
66.	Art. 18 ust. 6	6. Wnioskodawca lub jego pracodawca może ponosić odpowiedzialność za koszty związane z powrotem i readmisją	N			Przepisy ustawy o cudzoziemcach przewidują pokrywanie przez pracodawcę kosztów wydalenia

		posiadacza niebieskiej karty UE i członków jego rodziny na mocy ust. 4 lit. b), w tym w odpowiednich przypadkach poprzez zwrot kosztów poniesionych ze środków publicznych.				cudzoziemca, w przypadku gdy wydalenie następuje w związku z wykonywaniem przez cudzoziemca pracy niezgodnie z przepisami ustawy z dnia 20 kwietnia 2004 r. o promocji zatrudnienia i instytucjach rynku pracy.
67.	Art. 18 ust. 7	7. Wykonując przepisy niniejszego artykułu, państwa członkowskie mogą nadal stosować ustaloną liczbę przyjmowanych osób, o której mowa w art. 6.	N			Polska nie stosuje kwotowego systemu przyjmowania cudzoziemców.
68.	Art. 18 ust. 8	8. Począwszy od drugiego razu, kiedy posiadacz niebieskiej karty UE oraz, w stosownych przypadkach, członkowie jego rodziny korzystają z możliwości przeniesienia się do innego państwa członkowskiego na mocy niniejszego rozdziału, "pierwsze państwo członkowskie" jest rozumiane jako państwo członkowskie, z którego osoba ta się przenosi, a "drugie państwo członkowskie" – jako państwo członkowskie, w którym składa się wniosek o zezwolenie na pobyt.	N			Przepisy ustawy operują pojęciem inne państwo członkowskie, brak jest konieczności wyraźnego zapisywania tej regulacji prawnej.
69.	Art. 19 ust. 1	Pobyt członków rodziny w drugim państwie członkowskim 1. Jeżeli posiadacz niebieskiej karty UE przenosi się do drugiego państwa członkowskiego zgodnie z art. 18, oraz jego rodzina już istniała w pierwszym	T	Art. 54 ust. 6	Zgodnie z Art. 54 ustawy o cudzoziemcach zezwolenia na zamieszkanie na czas oznaczony, o którym mowa w art. 53 ust. 1 pkt 7, udziela się członkowi rodziny cudzoziemca zamieszkującego na	

		państwie członkowskim, członkowie rodziny mogą mu towarzyszyć lub dołączyć do niego.			terytorium Rzeczypospolitej Polskiej: <i>„6) na podstawie zezwolenia na zamieszkanie na czas oznaczony w celu wykonywania pracy w zawodzie wymagającym wysokich kwalifikacji, wydanego na okres pobytu nie krótszy niż rok.”;</i>	
70.	Art. 19 ust. 2	<p>2. Nie później niż w terminie jednego miesiąca od daty przybycia na terytorium drugiego państwa członkowskiego, członek rodziny, o którym mowa, lub posiadacz niebieskiej karty UE, składają właściwym organom tego państwa członkowskiego, zgodnie z przepisami krajowymi, wniosek o zezwolenie na pobyt jako członka rodziny.</p> <p>W przypadkach gdy ważność zezwolenia na pobyt wydanego członkom rodziny przez pierwsze państwo członkowskie upływa w trakcie tej procedury lub nie uprawnia dłużej posiadacza do legalnego pobytu na terytorium drugiego państwa członkowskiego, państwa członkowskie zezwalają tym osobom na pozostanie na swoim terytorium i, jeżeli to konieczne, wydają im w tym celu tymczasowe krajowe zezwolenia na pobyt lub równoważne zezwolenia, na podstawie których wnioskodawcy mogą legalnie pozostawać na terytorium tych państw członkowskich wraz z posiadaczem niebieskiej karty UE do czasu, gdy właściwe organy drugiego państwa członkowskiego podejmą decyzję w</p>	T			Zastosowanie mają ogólne przepisy ustawy o cudzoziemcach (zob. pkt 65)

		sprawie wniosku.				
71.	Art. 19 ust. 3	<p>3. Drugie państwo członkowskie może żądać od zainteresowanych członków rodziny, aby do wniosku o wydanie zezwolenia na pobyt dołączyli:</p> <p>a) zezwolenie na pobyt z pierwszego państwa członkowskiego oraz ważny dokument podróży lub ich uwierzytelnione odpisy, a także wizę, jeżeli jest wymagana;</p> <p>b) dowody potwierdzające, że przebywali jako członkowie rodziny posiadacza niebieskiej karty UE w pierwszym państwie członkowskim;</p> <p>c) dowody potwierdzające, że posiadają w drugim państwie członkowskim ubezpieczenie zdrowotne obejmujące wszystkie rodzaje ryzyka lub że posiadacz niebieskiej karty zapewnia im takie ubezpieczenie.</p>	N			Przepis nie jest obowiązkowy do transpozycji. Projektodawca przyjął, iż łączenie rodzin będzie odbywać się na takiej samej zasadzie jak w stosunku do innych posiadaczy niebieskiej karty UE.
72.	Art. 19 ust. 4	<p>4. Drugie państwo członkowskie może zażądać od posiadacza niebieskiej karty UE przedstawienia dowodów na to, że:</p> <p>a) ma zakwaterowanie uznawane za normalne dla porównywalnej rodziny w tym samym regionie i spełniające ogólne standardy w zakresie zdrowia i bezpieczeństwa danego państwa członkowskiego;</p> <p>b) ma stabilne i regularne środki, które wystarczają na utrzymanie tej osoby oraz członków jej rodziny, bez</p>	N			Przepis nie jest obowiązkowy do transpozycji. Projektodawca przyjął, iż łączenie rodzin będzie odbywać się na takiej samej zasadzie jak w stosunku do innych posiadaczy niebieskiej karty UE.

		korzystania z systemu pomocy społecznej danego państwa członkowskiego. Państwa członkowskie dokonują oceny tych środków pod kątem ich rodzaju i regularności ich wpływu, przy czym mogą wziąć pod uwagę poziom krajowego wynagrodzenia minimalnego, rent i emerytur, a także liczbę członków rodziny.				
73.	Art. 19 ust. 5	5. Odstępstwa przedstawione w art. 15 mają w dalszym ciągu zastosowanie odpowiednio.	N			Projektodawca przyjął, iż łączenie rodzin będzie odbywać się na takiej samej zasadzie jak w stosunku do innych posiadaczy niebieskiej karty UE. Odstępstwa zawarte w art. 15 nadal mają w tym wypadku zastosowanie i nie ma potrzeby powtarzać tych regulacji prawnych i zaznaczać, iż mają one zastosowanie do posiadacza niebieskiej karty w innym państwie członkowskim.
74.	Art. 19 ust. 6	6. W przypadku gdy rodzina nie istniała jeszcze w pierwszym państwie członkowskim, zastosowanie ma art. 15.	N			Projektodawca przyjął, iż łączenie rodzin będzie odbywać się na takiej samej zasadzie jak w stosunku do innych posiadaczy niebieskiej karty UE. Odstępstwa zawarte w art. 15 nadal mają w tym wypadku zastosowanie i niema potrzeby powtarzać tych regulacji prawnych.
Rozdział VI PRZEPISY KOŃCOWE						

75.	Art. 20 ust. 1	<p>Środki wykonawcze</p> <p>1. Państwa członkowskie powiadamiają Komisję i pozostałe państwa członkowskie o wszelkich środkach ustawowych lub wykonawczych przyjętych w odniesieniu do art. 6, art. 8 ust. 2 i art. 18 ust. 6.</p> <p>Państwa członkowskie, które korzystają z przepisów art. 8 ust. 4, zgłaszają Komisji i pozostałym państwom członkowskim właściwie uzasadnioną decyzję, wskazując państwa i sektory, których to dotyczy.</p>	N			Przepis nie wymaga transpozycji. Ponadto art. 6 i 8 ust. 4 dyrektywy nie będą przez Polskę stosowane.
76.	Art. 20 ust. 2	<p>2. Co roku, a za pierwszym razem nie później niż dnia 19 czerwca 2013 r., państwa członkowskie przekazują Komisji, zgodnie z rozporządzeniem (WE) nr 862/2007, dane statystyczne dotyczące liczby obywateli państw trzecich, którym przyznano niebieską kartę UE, oraz, w miarę możliwości, liczbę obywateli państw trzecich, którym przedłużono okres ważności niebieskiej karty UE lub ją cofnięto, w poprzednim roku kalendarzowym, podając ich obywatelstwo oraz, w miarę możliwości, zawody. Przekazują również w taki sam sposób dane statystyczne dotyczące przyjętych członków rodziny, z wyjątkiem informacji o ich zawodzie. Dane dotyczące posiadaczy niebieskiej karty UE oraz członków ich rodzin przyjętych zgodnie z przepisami art. 18, 19 i 20 zawierają dodatkowo, w miarę</p>	N			Przepis nie wymaga transpozycji do polskiego porządku prawnego.

		możliwości, informację o państwie członkowskim, w którym znajdowało się poprzednie miejsce pobytu tych osób.				
77.	Art. 20 ust. 3	3. Do celów wdrożenia art. 5 ust. 3 oraz, w stosownych przypadkach, art. 5 ust. 5, przywołuje się dane Komisji (Eurostatu) oraz, w stosownych przypadkach, dane krajowe.	N			Przepis nie wymaga transpozycji do polskiego porządku prawnego.
78.	Art. 21	<p>Sprawozdania</p> <p>Co trzy lata, a za pierwszym razem nie później niż dnia 19 czerwca 2014 r., Komisja składa Parlamentowi Europejskiemu i Radzie sprawozdanie ze stosowania niniejszej dyrektywy w państwach członkowskich, w szczególności w odniesieniu do oceny skutków przepisów art. 3 ust. 4, art. 5 i 18, oraz proponuje wszelkie niezbędne zmiany.</p> <p>Komisja ocenia w szczególności przydatność progu wynagrodzenia określonego w art. 5 oraz odstępstw ustanowionych w tym artykule, uwzględniając między innymi zróżnicowanie sytuacji gospodarczej, sektorowej i geograficznej państw członkowskich.</p>	N			Przepis nie wymaga transpozycji do polskiego porządku prawnego.
79.	Art. 22 ust. 1	<p>Punkty kontaktowe</p> <p>1. Państwa członkowskie wyznaczają</p>	T	Art. 63n	<i>Art. 63n. Wojewoda przekazuje Szefowi Urzędu do Spraw</i>	

		punkty kontaktowe odpowiedzialne za odbiór i przekazywanie informacji, o których mowa w art. 16, 18 i 20.			<p><i>Cudzoziemców odpis decyzji o:</i></p> <p>1) wydaniu, odmowie wydania i cofnięciu zezwolenia, o którym mowa w art. 63a, cudzoziemcowi, który zamieszkiwał przez okres 18 miesięcy w innym państwie członkowskim Unii Europejskiej na podstawie dokumentu opatrzonego napisem „Niebieska Karta UE”;</p> <p>2) udzieleniu zezwolenia na pobyt rezydenta długoterminowego UE posiadaczowi zezwolenia, o którym mowa w art. 63a.</p>	
80.	Art. 22 ust. 2	2. Państwa członkowskie zapewniają właściwą współpracę w zakresie wymiany informacji i dokumentacji, o których mowa w ust. 1.	N			Przepis nie wymaga transpozycji do polskiego porządku prawnego.
81.	Art. 23 ust. 1	<p>Transpozycja</p> <p>1. Państwa członkowskie wprowadzają w życie przepisy ustawowe, wykonawcze i administracyjne niezbędne do wykonania niniejszej dyrektywy najpóźniej do dnia 19 czerwca 2011 r. Niezwłocznie informują o tym Komisję.</p> <p>Przepisy przyjęte przez państwa członkowskie zawierają odesłanie do niniejszej dyrektywy lub odesłanie takie towarzyszy ich urzędowej publikacji. Sposoby, w jakie dokonuje się takiego odesłania, określają państwa członkowskie.</p>	N			Przepis nie wymaga transpozycji do polskiego porządku prawnego.

82.	Art. 23 ust. 2	2. Państwa członkowskie przekazują Komisji teksty podstawowych przepisów prawa krajowego przyjętych w dziedzinie objętej niniejszą dyrektywą.	N			Przepis nie wymaga transpozycji do polskiego porządku prawnego.
POZOSTAŁE PRZEPISY KRAJOWE						
L.p.	Jedn. red.	Treść przepisu projektu krajowego	Uzasadnienie wprowadzenia przepisu			
1.						
2.						

**ROZPORZĄDZENIE
MINISTRA SPRAW WEWNĘTRZNYCH¹⁾**

z dnia

**w sprawie wysokości minimalnego wynagrodzenia wymaganego od cudzoziemców
ubiegających się o udzielenie zezwolenia na zamieszkanie na czas oznaczony w celu
wykonywania pracy w zawodzie wymagającym wysokich kwalifikacji**

Na podstawie art. 63o ustawy z dnia 13 czerwca 2003 r. o cudzoziemcach (Dz. U. z 2011 r. Nr 264, poz. 1573) zarządza się, co następuje:

§ 1. 1. Wysokość minimalnego wynagrodzenia wymaganego od cudzoziemców ubiegających się o udzielenie zezwolenia na zamieszkanie na czas oznaczony w celu wykonywania pracy w zawodzie wymagającym wysokich kwalifikacji, w zawodach, w których istnieje szczególne zapotrzebowanie na pracowników i które należą do pierwszej lub drugiej grupy wielkiej zawodów w rozumieniu przepisów wydanych na podstawie art. 36 ust. 8 ustawy z dnia 20 kwietnia 2004 r. o promocji zatrudnienia i instytucjach rynku pracy (Dz. U. z 2008 r. Nr 69, poz. 415, z późn. zm.²⁾) wynosi rocznie 48 953 zł.

2. Wysokość minimalnego wynagrodzenia wymaganego od cudzoziemców ubiegających się o udzielenie zezwolenia na zamieszkanie na czas oznaczony w celu wykonywania pracy w zawodzie wymagającym wysokich kwalifikacji, w pozostałych zawodach wynosi rocznie 61 191 zł.

§ 2. Rozporządzenie wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.

**MINISTER
SPRAW WEWNĘTRZNYCH**

W porozumieniu:

**MINISTER
PRACY I POLITYKI SPOŁECZNEJ**

¹⁾ Minister Spraw Wewnętrznych kieruje działem administracji rządowej – sprawy wewnętrzne, na podstawie § 1 ust. 2 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 18 listopada 2011 r. w sprawie szczegółowego zakresu działania Ministra Spraw Wewnętrznych (Dz. U. Nr 248, poz. 1491).

²⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2008 r. Nr 70, poz. 416, Nr 134, poz. 850, Nr 171, poz. 1056, Nr 216, poz. 1367 i Nr 237, poz. 1654, z 2009 r. Nr 6, poz. 33, Nr 69, poz. 595, Nr 91, poz. 742, Nr 97, poz. 800, Nr 115, poz. 964, Nr 125, poz. 1035, Nr 127, poz. 1052, Nr 161, poz. 1278 i Nr 219, poz. 1706, z 2010 r. Nr 28, poz. 146, Nr 81, poz. 531, Nr 238, poz. 1578, Nr 239, poz. 1593, Nr 254, poz. 1700 i Nr 257, poz. 1725 i 1726 oraz z 2011 r. Nr 45, poz. 235, Nr 106, poz. 622, Nr 171, poz. 1016 i Nr 205 poz. 1206 i 1211.

UZASADNIENIE

Projekt rozporządzenia stanowi wykonanie upoważnienia dla ministra właściwego do spraw wewnętrznych, zawartego w art. 63o ustawy z dnia 13 czerwca 2003 r. o cudzoziemcach (Dz. U. z 2011 r. Nr 264, poz. 1573), do wydania w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw pracy, rozporządzenia określającego wysokość minimalnego wynagrodzenia wymaganego od cudzoziemców ubiegających się o udzielenie zezwolenia na zamieszkanie na czas oznaczony w celu wykonywania pracy w zawodzie wymagającym wysokich kwalifikacji.

Przepis art. 63o został wprowadzony do ustawy z dnia 13 czerwca 2003 r. o cudzoziemcach poprzez nowelizację tej ustawy dokonanej ustawą z dnia ... o zmianie ustawy o cudzoziemcach oraz ustawy o promocji zatrudnienia i instytucjach rynku pracy.

Nowelizacja ustawy z dnia 13 czerwca 2003 r. o cudzoziemcach dokonała wdrożenia do polskiego porządku prawnego przepisów dyrektywy Rady 2009/50/WE z dnia 25 maja 2009 r. w sprawie warunków wjazdu i pobytu obywateli państw trzecich w celu podjęcia pracy w zawodzie wymagającym wysokich kwalifikacji (Dz. U. L 155 z 18.06.2009, str. 17).

Regulacje te są zupełnie nowe. Obowiązujące w Polsce prawo, zarówno ustawa z dnia 20 kwietnia 2004 r. o promocji zatrudnienia i instytucjach rynku pracy, jak również ustawa z dnia 13 czerwca 2003 r. o cudzoziemcach nie przewidują szczególnych rozwiązań dotyczących pracowników posiadających wysokie kwalifikacje. Zgodnie z regulacjami wprowadzonymi do ustawy o cudzoziemcach wojewoda, wydając decyzję w sprawie udzielenia zezwolenia na zamieszkanie na czas oznaczony w celu podjęcia w Rzeczypospolitej Polskiej pracy w zawodzie wymagającym wysokich kwalifikacji będzie obowiązany ustalić, czy cudzoziemiec posiada odpowiednie kwalifikacje oraz czy spełnia kryterium progu wynagrodzenia. Wojewoda będzie badał, czy wysokość wynagrodzenia, określona w umowie z cudzoziemcem, wynikająca z miesięcznego lub rocznego wynagrodzenia podanego w umowie o pracę lub w wiążącej ofercie pracy, nie będzie niższa niż minimalne wynagrodzenie określone w przepisach wydanych na podstawie art. 63o.

Wysokość ta powinna zostać określona na takim poziomie, aby:

- 1) nie była niższa niż równowartość 120% średniego rocznego wynagrodzenia brutto w Rzeczypospolitej Polskiej obliczanego na podstawie komunikatów Prezesa Głównego Urzędu Statystycznego, ogłaszanych w danym roku na podstawie art. 20 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (Dz. U. z 2009 r. Nr 153, poz. 1227, z późn. zm.²⁾) – w przypadku zatrudniania cudzoziemców w zawodach, w których istnieje szczególne zapotrzebowanie na pracowników i które należą do pierwszej lub drugiej grupy wielkiej zawodów w rozumieniu przepisów wydanych na podstawie art. 36 ust. 8 ustawy z dnia 20 kwietnia 2004 r. o promocji zatrudnienia i instytucjach rynku pracy,
- 2) nie była niższa niż równowartość 150% średniego rocznego wynagrodzenia brutto w Rzeczypospolitej Polskiej obliczanego na podstawie komunikatów Prezesa Głównego Urzędu Statystycznego, ogłaszanych w danym roku na podstawie art. 20 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych – w przypadku zatrudniania cudzoziemców w innych zawodach niż określone w pkt 1.

Przez średnie roczne wynagrodzenie brutto należy rozumieć przeciętne wynagrodzenie miesięczne brutto w gospodarce narodowej, osiągnięte w każdym roku, ogłaszane przez Prezesa Głównego Urzędu Statystycznego do 7 roboczego dnia lutego każdego roku, pomnożone przez 12. Jak wynika z komunikatu Prezesa Głównego Urzędu Statystycznego z dnia 9 lutego 2012 r. w sprawie przeciętnego wynagrodzenia w gospodarce narodowej

w 2011 r. przeciętne wynagrodzenie brutto w gospodarce narodowej w 2011 r. wyniosło 3399,52 zł.

Mając na uwadze powyższe, w § 1 projektu rozporządzenia wskazano, że wysokość minimalnego wynagrodzenia wymaganego od cudzoziemców ubiegających się o udzielenie zezwolenia na zamieszkanie na czas oznaczony w celu wykonywania pracy w zawodzie wymagającym wysokich kwalifikacji w zawodach, w których istnieje szczególne zapotrzebowanie na pracowników i które należą do pierwszej lub drugiej grupy wielkiej zawodów w rozumieniu przepisów wydanych na podstawie art. 36 ust. 8 ustawy z dnia 20 kwietnia 2004 r. o promocji zatrudnienia i instytucjach rynku pracy, wynosi rocznie 48 953 zł. W przypadku pozostałych zawodów wysokość tego minimalnego wynagrodzenia wynosi rocznie 61 191 zł.

Jako termin wejścia w życie rozporządzenia wskazano 14 dni od dnia ogłoszenia.

Projekt rozporządzenia jest zgodny z prawem Unii Europejskiej.

Projekt rozporządzenia nie zawiera przepisów technicznych, a zatem nie podlega notyfikacji, zgodnie z trybem przewidzianym w przepisach rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 23 grudnia 2002 r. w sprawie sposobu funkcjonowania krajowego systemu notyfikacji norm i aktów prawnych (Dz. U. Nr 239, poz. 2039 oraz z 2004 r. Nr 65, poz. 597).

Projekt rozporządzenia nie wymaga przedłożenia właściwym instytucjom i organom Unii Europejskiej lub Europejskiemu Bankowi Centralnemu w celu uzyskania opinii, dokonania konsultacji lub uzgodnienia.

²⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2010 r. Nr 40, poz. 224, Nr 134, poz. 903, Nr 205, poz. 1365, Nr 238, poz. 1578 i Nr 257, poz. 1726 oraz z 2011 r. Nr 75, poz. 398, Nr 149, poz. 887, Nr 168, poz. 1001, Nr 187, poz. 1112 i Nr 205, poz. 1203.

OCENA SKUTKÓW REGULACJI (OSR)

1. Podmioty, na które oddziałuje rozporządzenie

Przepisy projektu rozporządzenia Ministra Spraw Wewnętrznych w sprawie wysokości minimalnego wynagrodzenia wymaganego od cudzoziemców ubiegających się o udzielenie zezwolenia na zamieszkanie na czas oznaczony w celu wykonywania pracy w zawodzie wymagającym wysokich kwalifikacji będą oddziaływać na następujące podmioty:

- 1) cudzoziemców,
- 2) organy właściwe w sprawach cudzoziemców:
 - a) Szefa Urzędu do Spraw Cudzoziemców,
 - b) wojewodów.

2. Obowiązek przeprowadzenia konsultacji

Projekt rozporządzenia został opracowany w resorcie spraw wewnętrznych.

W ramach konsultacji społecznych i w celu wykonania obowiązku wynikającego z art. 5 ustawy z dnia 7 lipca 2005 r. o działalności lobbingsowej w procesie stanowienia prawa (Dz. U. Nr 169, poz. 1414, z późn. zm.) projekt rozporządzenia zostanie umieszczony w Biuletynie Informacji Publicznej na stronie internetowej Ministerstwa Spraw Wewnętrznych.

3. Wpływ regulacji na sektor finansów publicznych

Wejście w życie projektowanego rozporządzenia nie spowoduje zwiększenia wydatków i nie wpłynie na zmniejszenie dochodów budżetu państwa i budżetów jednostek samorządu terytorialnego.

4. Wpływ regulacji na rynek pracy, konkurencyjność gospodarki i przedsiębiorczość, w tym na funkcjonowanie przedsiębiorstw oraz sytuację i rozwój regionalny

Projekt rozporządzenia nie będzie miał wpływu na rynek pracy, konkurencyjność gospodarki i przedsiębiorczość, w tym na funkcjonowanie przedsiębiorstw oraz sytuację i rozwój regionalny.